

ZAKON
O KMETIJSTVU (ZKME-2)

I. POGLAVJE

TEMELJNE DOLOČBE

1. ODDELEK

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa cilje kmetijske politike, ukrepe kmetijske politike, opredelitev nosilca kmetijskega gospodarstva, dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, kmetijska opravila, strojne kroške, začasno ali občasno delo v kmetijstvu, mrežo za podatke o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev, načrtovanje razvoja kmetijstva in podeželja, skupine in organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev, medpanožne organizacije, državno pomoč v kmetijstvu, certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov, posebnosti upravnega postopka, sistem znanja in inovacij v kmetijstvu, javne službe v kmetijstvu, podnebne spremembe v kmetijstvu in kmetijska tla, zbirke podatkov na področju kmetijstva ter inšpekcijski nadzor.

(2) Ta zakon ureja izvajanje:

1. [Uredbe Sveta \(ES\) št. 1217/2009](#) z dne 30. novembra 2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski skupnosti (UL L št. 328 z dne 15. 12. 2009, str. 27), zadnjič spremenjene z [Delegirano uredbo Komisije \(EU\) 2024/1417](#) z dne 13. marca 2024 o dopolnitvi [Uredbe Sveta \(ES\) št. 1217/2009](#) o vzpostavitvi mreže za podatke o trajnostnosti kmetij s pravili za določitev letnega dohodka, analizo trajnostnosti kmetijskih gospodarstev in dostop do podatkov za raziskovalne namene ter o razveljavitvi [Delegirane uredbe Komisije \(EU\) št. 1198/2014](#) (UL L št. 2024/1417 z dne 24. 5. 2024);
2. [Uredbe \(EU\) št. 1303/2013](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi [Uredbe Sveta \(ES\) št. 1083/2006](#) (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2024/795](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. februarja 2024 o vzpostavitvi platforme za strateške tehnologije za Evropo (platforma STEP) in spremembi [Direktive 2003/87/ES](#) ter [uredb \(EU\) 2021/1058](#), [\(EU\) 2021/1056](#), [\(EU\) 2021/1057](#), [\(EU\) št. 1303/2013](#), [\(EU\) št. 223/2014](#), [\(EU\) 2021/1060](#), [\(EU\) 2021/523](#), [\(EU\) 2021/695](#), [\(EU\) 2021/697](#) in [\(EU\) 2021/241](#) (UL L št. 2024/795 z dne 29. 2. 2024);

3. [Uredbe \(EU\) št. 1305/2013](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi [Uredbe Sveta \(ES\) št. 1698/2005](#) (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 487), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2022/1033](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. unija 2022 o spremembi [Uredbe \(EU\) št. 1305/2013](#) glede posebnega ukrepa za zagotovitev izjemne začasne podpore v okviru Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) kot odziv na vpliv ruske invazije na Ukrajino (UL L št. 173 z dne 30. 6. 2022, str. 34);
4. [Uredbe \(EU\) št. 1308/2013](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi [uredb Sveta \(EGS\) št. 922/72](#), [\(EGS\) št. 234/79](#), [\(ES\) št. 1037/2001](#) in [\(ES\) št. 1234/2007](#) (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2024/1143](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o geografskih označbah za vino, žgane pijače in kmetijske proizvode ter zajamčenih tradicionalnih posebnostih in neobveznih navedbah kakovosti za kmetijske proizvode, spremembi [uredb \(EU\) št. 1308/2013](#), [\(EU\) 2019/787](#) in [\(EU\) 2019/1753](#) ter razveljavitvi [Uredbe \(EU\) št. 1151/2012](#) (UL L z dne 23. 4. 2024);
5. [Uredbe Komisije \(EU\) št. 1408/2013](#) z dne 18. decembra 2013 o uporabi [členov 107](#) in [108 Pogodbe o delovanju Evropske unije](#) pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 352 z dne 24. 12. 2013, str. 9), zadnjič spremenjene z [Uredbo Komisije \(EU\) 2025/1989](#) z dne 2. oktobra 2025 o popravku [Uredbe \(EU\) št. 1408/2013](#) o uporabi [členov 107](#) in [108 Pogodbe o delovanju Evropske unije](#) pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 2025/1989 z dne 3. 10. 2025);
6. [Uredbe Komisije \(EU\) št. 651/2014](#) z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26. 6. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z [Uredbo Komisije \(EU\) 2023/1315](#) z dne 23. junija 2023 o spremembi [Uredbe \(EU\) št. 651/2014](#) o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe ter [Uredbe \(EU\) 2022/2473](#) o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, za združljive z notranjim trgov z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 167 z dne 30. 6. 2023, str. 1);
7. [Uredbe \(EU\) 2018/848](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi [Uredbe Sveta \(ES\) št. 834/2007](#) (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z [Delegirano uredbo Komisije \(EU\) 2025/405](#) z dne 13. decembra 2024 o spremembi [Uredbe \(EU\) 2018/848](#) Evropskega parlamenta in Sveta glede enoloških postopkov (UL L št. 2025/405 z dne 26. 2. 2025);
8. [Uredbe \(EU\) 2018/841](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi [Uredbe \(EU\) št. 525/2013](#) in [Sklepa št. 529/2013/EU](#) (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2023/839](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi [Uredbe \(EU\) 2018/841](#) glede področja uporabe, poenostavitve pravil o poročanju in skladnosti ter določitve ciljev držav članic za leto 2030, in [Uredbe \(EU\) 2018/1999](#) glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda (UL L 107 z dne 21. 4. 2023, str. 1);
9. [Uredbe \(EU\) 2018/842](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter

o spremembi [Uredbe \(EU\) št. 525/2013](#) (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 26), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2023/857](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi [Uredbe \(EU\) 2018/842](#) o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma in [Uredbe \(EU\) 2018/1999](#) (UL L 111 z dne 26. 4. 2023, str. 1);

10. [Uredbe \(EU\) št. 2018/1999](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi [Uredb \(ES\) št. 666/2009](#) in [\(ES\) št. 725/2009](#) Evropskega parlamenta in Sveta, [direktiv 94/22/ES](#), [98/70/ES](#), [209/31/ES](#), [2009/73/ES](#), [2010/31/EU](#), [2012/27/EU](#), [2013/30/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta, [Direktiv Sveta 2009/119/ES](#) in [\(EU\) 2015/652](#) ter razveljavitvi [Uredbe \(EU\) št. 525/2013](#) Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z [Direktivo \(EU\) 2023/2413](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o spremembi [Direktive \(EU\) 2018/2001](#), [Uredbe \(EU\) 2018/1999](#) in [Direktive 98/70/ES](#) glede spodbujanja energije iz obnovljivih virov ter razveljavitvi [Direktive Sveta \(EU\) 2015/652](#) (UL L 2023/2413 z dne 31. 10. 2023);
11. [Uredbe \(EU\) 2020/852](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi [Uredbe \(EU\) 2019/2088](#) (UL L št. 198 z dne 22. 6. 2020, str. 13), zadnjič spremenjene z [Delegirano uredbo Komisije \(EU\) 2023/2486](#) z dne 27. junija 2023 o dopolnitvi [Uredbe \(EU\) 2020/852](#) Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo tehničnih meril za pregled za določitev pogojev, pod katerimi se šteje, da gospodarska dejavnost bistveno prispeva k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov, prehodu na krožno gospodarstvo, preprečevanju in nadzoru onesaževanja ali varstvu in obnovi biotske raznovrstnosti in ekosistemov, in za ugotavljanje, ali ta gospodarska dejavnost ne škoduje bistveno kateremu od drugih okoljskih ciljev, ter o spremembi [Delegirane uredbe Komisije \(EU\) 2021/2178](#) glede posebnih javnih razkritij za te gospodarske dejavnosti (UL L št. 2023/2486 z dne 21. 11. 2023);
12. [Uredbe \(EU\) 2021/1060](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu, Skladu za pravični prehod in Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter finančnih pravil zanje in za Sklad za azil, migracije in vključevanje, Sklad za notranjo varnost in Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko (UL L št. 231 z dne 30. 6. 2021, str. 159), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2024/1351](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o upravljanju azila in migracij, spremembi [uredb \(EU\) 2021/1147](#) in [\(EU\) 2021/1060](#) ter razveljavitvi [Uredbe \(EU\) št. 604/2013](#) (UL L št. 2024/1351 z dne 22. 5. 2024);
13. [Uredbe \(EU\) 2021/1119](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi [uredb \(ES\) št. 401/2009](#) in [\(EU\) 2018/1999](#) (evropska podnebna pravila) (UL L št. 243 z dne 9. 7. 2021, str. 1);
14. [Uredbe \(EU\) 2021/2115](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi [uredb \(EU\) št. 1305/2013](#) in [\(EU\) št. 1307/2013](#) (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 1), zadnjič spremenjene z [Izvedbeno uredbo Komisije \(EU\) 2025/1017](#) z dne 26. maja 2025 o začasnih nujnih ukrepih za Španijo, ki odstopajo od nekaterih določb [Uredbe \(EU\) 2021/2115](#) Evropskega parlamenta in Sveta ter [Delegirane uredbe Komisije \(EU\) 2022/126](#) za reševanje specifičnih problemov v sektorju sadja in zelenjave

ter v vinskem sektorju, ki so jih povzročili hujši neugodni vremenski dogodki (UL L 2025 /1017 z dne 27. 5. 2025), (v nadaljnjem besedilu: [Uredba 2021/2115/EU](#));

15. [Uredbe \(EU\) 2021/2116](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi [Uredbe \(EU\) št. 1306/2013](#) (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 187), zadnjič spremenjene z [Izvedbeno uredbo Komisije \(EU\) 2024/2434](#) z dne 11. septembra 2024 o odstopanju za leto 2024 od [člena 44\(2\)](#), [drugi pododstavek](#), [Uredbe \(EU\) 2021/2116](#) Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s stopnjo predplačil za intervencije v obliki neposrednih plačil ter intervencije za razvoj podeželja na osnovi površin in živali (UL L 2024/2434 z dne 12. 9. 2024)), (v nadaljnjem besedilu: [Uredba 2021/2116/EU](#));
16. [Uredbe Komisije \(EU\) 2022/2472](#) z dne 14. decembra 2022 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgov z uporabo [členov 107](#) in [108 Pogodbe o delovanju Evropske unije](#) (UL L št. 327 z dne 21. 12. 2022, str. 1), zadnjič spremenjene z [Uredbo Komisije \(EU\) 2023/2607](#) z dne 22. novembra 2023 o popravku [Uredbe \(EU\) 2022/2472](#) o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgov z uporabo [členov 107](#) in [108 Pogodbe o delovanju Evropske unije](#) (UL L št. 2023/2607 z dne 23. 11. 2023);
17. [Uredbe Komisije \(EU\) 2023/2831](#) z dne 13. decembra 2023 o uporabi [členov 107](#) in [108 Pogodbe o delovanju Evropske unije](#) pri pomoči de minimis (UL L št. 2023/2831 z dne 15. 12. 2023);
18. [Uredbe \(EU, Euratom\) 2024/2509](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2024 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL št. 2024/2509 z dne 26. 9. 2024).

(3) Ta zakon vsebinsko prenaša določbe 17. člena [Direktive 2014/23/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z [Delegirano uredbo Komisije \(EU\) 2023/2497](#) z dne 15. novembra 2023 o spremembi [Direktive 2014/23/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta glede mejnih vrednosti za koncesije (UL L št. 2023/2497 z dne 16. 11. 2023) glede pogojev, pod katerimi se direktiva ne uporablja.

(4) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Smernic Evropske unije o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju (UL C št. 485 z dne 21. 12. 2022, str. 1), zadnjič spremenjenih s Sporočilom Komisije o popravku Smernic o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju (UL C št. C/2024/1902 z dne 5. 3. 2024);
2. Smernic Evropske unije o regionalni državni pomoči (UL C št. 153 z dne 29. 4. 2021, str. 1), zadnjič spremenjenih s Sporočilom Komisije o spremembi odstavka 188 ter prilog I in IV k Smernicam o regionalni državni pomoči v zvezi z vmesnim pregledom kart regionalne pomoči za obdobje od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2027 (UL C št. 194 z dne 2. 6. 2023, str. 13).

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. čebelar ali čebelarka (v nadaljnjem besedilu: čebelar) je oseba, vpisana v register čebelnjakov kot odgovorna oseba za vzrejo čebel;
2. kmetijska dejavnost je gospodarska panoga, ki obsega pridelovanje kmetijskih rastlin oziroma živinorejo ter storitve za rastlinsko pridelavo oziroma živinorejo, razen veterinarskih storitev, in zajema dejavnosti, ki so v predpisih, ki urejajo standardno klasifikacijo dejavnosti, navedene pod »01.1 Pridelovanje netrajnih rastlin«, »01.2 Gojenje trajnih nasadov«, »01.3 Razmnoževanje rastlin«, »01.4 Živinoreja«, »01.5 Mešano kmetijstvo« in »01.6 Storitve za kmetijsko proizvodnjo, priprava pridelkov«;
3. kmetijski pridelki so živalski in rastlinski pridelki, za uveljavljanje ukrepov skupne kmetijske politike pa kmetijski proizvodi iz [Priloge I Pogodbe o delovanju Evropske unije](#) (Prečiščena različica [Pogodbe o delovanju Evropske unije](#), UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU, Euratom\) 2024/2019](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Protokola št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije (UL L št. 2024/2019 z dne 12. 8. 2024);
4. nosilec ali nosilka kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: nosilec kmetijskega gospodarstva) je kmet v skladu s pravnimi akti Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU);
5. območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost so območja znatne omejitve rabe zemljišč na gorskih območjih, na območjih z naravnimi omejitvami in na območjih s posebnimi omejitvami, ki so določena na podlagi pravnih aktov EU;
6. planina je zemljišče v alpskem, predalpskem ali dinarskem svetu z naslednjimi značilnostmi:
 - a) geografsko zaokrožena zemljišča pretežno trajnega travinja, vključno z morebitnimi gospodarskimi objekti ter objekti in napravami za oskrbo ljudi in živali v upravljanju agrarne skupnosti, pašne skupnosti, pravne osebe ali fizične osebe,
 - b) na zemljiščih je organizirana sezonska paša živali brez vsakodnevnega vračanja in
 - c) najnižja točka zemljišča je na nadmorski višini najmanj 750 metrov ali nadmorski višini najmanj 400 metrov, kadar je to utemeljeno zaradi geografskih, zgodovinskih ali drugih razlogov;
7. pogojenost je sistem predpisanih zahtev ravnanja na podlagi pravnih aktov EU ter standardov za dobre kmetijske in okoljske pogoje v skladu s pravnimi akti EU;
8. raba energije v kmetijstvu je energija, ki se uporablja za opravljanje kmetijske dejavnosti in dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji;
9. rastlinjak je struktura s prozornimi stenami in streho, običajno iz stekla ali plastike, z namenom vzpostavitve kontroliranega okolja za pridelavo rastlin, ki omogoča sončni svetlobi, da doseže pridelovalne rastline, in omogoča uravnavanje temperature, vlažnosti ter drugih ključnih dejavnikov za optimizacijo rasti;
10. rejna žival je žival, kot je določena v zakonu, ki ureja zaščito živali;
11. skupni pašnik so geografsko zaokrožena zemljišča, vključno z morebitnimi gospodarskimi objekti ter objekti in napravami za oskrbo ljudi in živali, namenjenimi paši živali, ter so v skupnem upravljanju agrarne skupnosti ali pašne skupnosti;
12. socialna pogojenost je sistem predpisanih zahtev v zvezi z veljavnimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji ali obveznostmi delodajalca, ki izhajajo iz pravnih aktov EU;

13. trajnostni kmetijsko-prehranski sistem je sistem kot je določen v zakonu, ki ureja hrano (v nadaljnjem besedilu: kmetijsko-prehranski sistem).

3. člen

(cilji kmetijske politike)

Za uresničevanje gospodarske, ekosistemske, prostorske in družbene vloge kmetijstva ter njegovega trajnostnega razvoja so cilji kmetijske politike v Republiki Sloveniji:

1. zagotavljanje prehranske varnosti in prehranske suverenosti ter čim višje ravni samooskrbe z:
 - a) učinkovitim varstvom kmetijskih zemljišč in kmetijskih tal pred pozidavo, zaraščanjem, degradacijo ali onesnaženjem,
 - b) spodbujanjem stabilne, konkurenčne pridelave kakovostne in varne hrane, krme ter kmetijskih surovin, ki sočasno upošteva gospodarski, podnebno-okoljski in družbeni vidik trajnosti,
 - c) izboljšanjem dohodkovne ravni kmetijskih gospodarstev,
 - č) spodbujanjem generacijske prenove v kmetijskem sektorju,
 - d) krepitevijo sodelovanja med deležniki v celotni verigi preskrbe s hrano,
 - e) krepitevijo kratkih verig preskrbe s kmetijskimi pridelki in živali,
 - f) krepitevijo sistema znanja in inovacij v kmetijstvu;
2. uresničevanje ekosistemskih storitev kmetijstva v povezavi z varovanjem zdravja tal, okolja, narave ter ohranjanjem genskih virov;
3. blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje kmetijstva na zaznane in pričakovane vplive podnebnih sprememb;
4. zagotavljanje dobrobiti in zdravja živali;
5. ohranjanje kmetijske kulturne krajine, poseljenosti in vitalnosti podeželja;
6. spodbujanje prehoda v bolj odporen, trajnosten, vključujoč in pravičen kmetijsko-prehranski sistem, ki vsem prebivalcem, ne glede na socialni status, zagotavlja enak dostop do kakovostne in zdrave hrane, hkrati pa zagotavlja varne in dostojne delovne pogoje in dostojno plačilo za kmete ter zaposlene v kmetijstvu in živilstvu ter bolj pravične in enakopravne odnose v celotni verigi preskrbe s hrano od kmeta do potrošnika;
7. ohranjanje kranjske čebele (*Apis Mellifera carnica*) kot edine dovoljene za rejo in promet na območju Republike Slovenije.

4. člen

(trajnostno kmetijstvo)

(1) Trajnostno kmetijstvo je oblika kmetovanja, ki zagotavlja stabilno, varno in dostojno delovno okolje za nosilce kmetijskih gospodarstev, člane ali članice družinskih kmetij (v nadaljnjem besedilu: član družinske kmetije) in zaposlene v kmetijstvu ter spodbudne pogoje za rast in razvoj ter generacijsko prenavo kmetijskega sektorja. Obenem si prizadeva za gospodarski, podnebno-okoljski in družbeni vidik trajnosti, s čimer prispeva k blaginji sedanjih in prihodnjih generacij ter odpornosti ekosistemov, v katerih se izvaja kmetijska dejavnost.

(2) S trajnostnim kmetijstvom se poleg stabilne in konkurenčne pridelave in predelave varne, zdrave ter kakovostne hrane, krme in kmetijskih surovin spodbujajo širši družbeno-ekonomski razvoj podeželskih območij, trajnostno upravljanje prostora, zagotavljanje ekosistemskih storitev kmetijstva v povezavi z varovanjem naravnih virov, zlasti obsega kmetijskih zemljišč, zdravja kmetijskih tal, biotske raznovrstnosti, vključno z genskimi viri, kakovosti voda in zraka, ter ohranjanjem kmetijske krajine, blaženje in pospešeno prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam ter zagotavljanje zdravja in dobrobiti živali.

(3) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), z ukrepi kmetijske politike spodbuja večnamensko vlogo trajnostnega kmetijstva iz tega člena ter s tem prehod v trajnostni, bolj odporni, vključujoči in pravičnejši kmetijsko-prehranski sistem.

5. člen

(resolucija o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva, živilstva in kmetijsko-prehranskega sistema)

(1) Resolucija o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva, živilstva ter drugih vidikov kmetijsko-prehranskega sistema opredeljuje zlasti strateške razvojne cilje, analizo stanja slovenskega kmetijstva in živilstva oziroma celotnega kmetijsko-prehranskega sistema in podeželskih območij, prednostne programske usmeritve, področja ukrepov kmetijske politike z operativnimi cilji ter načela in mehanizme ukrepanja za uresničevanje strateških ciljev razvoja slovenskega kmetijstva, živilstva in kmetijsko-prehranskega sistema z učinkovitim izkoriščanjem javnih sredstev.

(2) Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) na predlog Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) sprejme resolucijo iz prejšnjega odstavka.

(3) Vlada na predlog ministrstva sprejme strategije, akcijske načrte oziroma operativne programe za izvedbo resolucije iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z namenom učinkovitega uresničevanja strateških dokumentov iz tega člena ministrstvo vodi usklajevanje politik, ki posegajo na področje kmetijsko-prehranskega sistema.

6. člen

(resolucija o zaščiti kranjske čebele)

(1) Resolucija o zaščiti kranjske čebele opredeljuje zlasti stanje na področju čebelarstva, cilje in ukrepe za ohranitev avtohtone populacije kranjske čebele in njene diverzitete, ohranitev enakomerne in zadostne poseljenosti Slovenije s čebeljimi družinami, prednostne naloge, usmeritve za razvoj čebelarstva in javnih služb s področja čebelarstva. Pri pripravi resolucije iz tega člena sodelujejo strokovnjaki s področja čebelarstva.

(2) Državni zbor na predlog vlade sprejme resolucijo iz prejšnjega odstavka.

7. člen

(akcijski načrt za delo z mladimi kmeti in medgeneracijsko sodelovanje)

(1) Akcijski načrt za delo z mladimi kmeti in medgeneracijsko sodelovanje opredeljuje zlasti stanje na področju mladih kmetov, cilje in ukrepe za hitrejšo generacijsko prenovo nosilcev kmetijskih gospodarstev, kakovostno delovno okolje in življenje na kmetiji, medgeneracijsko sodelovanje in prenos znanja ter informiranje in ozaveščanje širše javnosti.

(2) Vlada na predlog ministrstva sprejme akcijski načrt iz prejšnjega odstavka.

8. člen

(akcijski načrt za razvoj ekološkega kmetijstva)

(1) Akcijski načrt za razvoj ekološkega kmetijstva opredeljuje zlasti stanje na področju ekološkega kmetijstva ter potrebe, cilje in ukrepe za večletni razvoj ekološkega kmetijstva.

(2) Vlada na predlog ministrstva sprejme akcijski načrt iz prejšnjega odstavka.

9. člen

(akcijski načrt za razvoj območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost)

(1) Akcijski načrt za razvoj območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost opredeljuje zlasti stanje na področju kmetijstva na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter potrebe, cilje in ukrepe za večletni razvoj tega področja.

(2) Vlada na predlog ministrstva sprejme akcijski načrt iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(poročilo o stanju kmetijstva, živilstva, gozdarstva in ribištva)

(1) Ministrstvo vsako leto pripravi poročilo o stanju kmetijstva, živilstva, gozdarstva in ribištva ter ga pošlje v sprejem vladi, ki ga pošlje v seznanitev državnemu zboru.

(2) Za namen poročila iz prejšnjega odstavka Kmetijski inštitut Slovenije kot javno pooblastilo za ministrstvo pripravi ter posodablja ekonomske kazalce za kmetijstvo in izvede analize, zlasti: kmetijske pridelave, cen v kmetijstvu, gozdarstvu, ribištvu in živilski dejavnosti, ekonomskih rezultatov kmetijstva, gozdarstva, ribištva in živilske dejavnosti, zunanje trgovine z agroživilskimi proizvodi, stanja v živilski dejavnosti.

(3) Medsebojna razmerja med Kmetijskim inštitutom Slovenije in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(4) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(5) Ministrstvo objavi poročilo o stanju kmetijstva, živilstva, gozdarstva in ribištva na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

11. člen

(podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo vsako leto pripravi podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu ter ga pošlje v sprejem vladi, ki ga pošlje v seznanitev državnemu zboru.

(2) Podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu vsebuje zlasti:

1. poročilo o izvajanju politik in ukrepov blaženja podnebnih sprememb v kmetijstvu, zlasti s področja emisij toplogrednih plinov v kmetijstvu, emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč, učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije v kmetijstvu, stanja kmetijskih tal, krožnega in biogospodarstva ter druge povezane vsebine. Poročilo vsebuje oceno doseganja zastavljenih ciljev na podlagi zakona, ki ureja podnebje ter celovito presojo politike blaženja podnebnih sprememb v kmetijstvu, ki vključuje analizo in predstavitev vzrokov za morebitno pomanjkljivo izvajanje ukrepov ter priporočila za uvedbo novih ukrepov ali nadgradnjo obstoječih;
2. poročilo o izvajanju politik in ukrepov prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, ki vključuje tudi presojo doseženih rezultatov v skladu s cilji in usmeritvami strategije prilagajanja in regionalnih akcijskih načrtov prilagajanja podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje ter druge povezane vsebine. Poročilo vsebuje celovito presojo politike prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, ki vključuje analizo in predstavitev vzrokov za morebitno pomanjkljivo izvajanje ukrepov ter priporočila za uvedbo novih ukrepov ali nadgradnjo obstoječih;
3. poročilo o izvajanju politik in ukrepov s področja emisij amonijaka in drugih onesnaževal zraka.

(3) Podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu vključuje podrobnejše projekcije emisij toplogrednih plinov in odvzemov ter prikaz stanja in trendov na podlagi podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za kmetijstvo.

(4) Podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu se uporablja za izpolnjevanje obveznosti ministrstva glede priprave poročil in izpolnjevanja drugih obveznosti iz zakona, ki ureja podnebje.

(5) Podrobnejšo vsebino podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu predpiše minister.

(6) Naloga priprave podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu se izvaja kot javno pooblastilo in obsega:

- zbiranje in obdelovanje podatkov ter spremljanje, posodabljanje in prikazovanje stanja, trendov in aktivnosti iz drugega odstavka tega člena;
- oblikovanje priporočil glede izboljšanja učinkovitosti ukrepov kmetijske politike na področju vsebin iz drugega odstavka tega člena ter pripravo strokovnih predlogov glede izboljšav vsebine in podatkov v podnebnem poročilu o stanju v kmetijstvu;

- sodelovanje z organizacijami, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu na področjih iz drugega odstavka tega člena v povezavi z obravnavo rezultatov in oblikovanjem priporočil za podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu.

(7) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz drugega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju rastlinske pridelave in živinoreje;
- ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(8) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja vsebin iz drugega in tretjega odstavka tega člena. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(9) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(10) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz šestega odstavka tega člena do konca januarja tekočega leta za tekoče leto.

(11) Podrobnejše pogoje iz sedmega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(12) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(13) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(14) Ministrstvo vsako leto objavi podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

12. člen

(svet za kmetijstvo in podeželje)

(1) Svet za kmetijstvo in podeželje je strateško posvetovalno telo ministrice ali ministra, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: minister), na področju kmetijstva in podeželja, ki ministru svetuje in predlaga rešitve glede vsebin, zaradi katerih se ta svet sklicuje.

(2) Minister se s člani sveta za kmetijstvo in podeželje posvetuje zlasti o:

1. predlogih in oceni izvajanja resolucij in akcijskih načrtov tega zakona;
2. programskih dokumentih skupne kmetijske politike;
3. programskih dokumentih in predpisih, ki posegajo na področje kmetijstva in podeželja;
4. predlaganih pomembnejših predpisih s področja kmetijstva in podeželja;
5. predlaganih mednarodnih sporazumih s področja kmetijstva in podeželja;
6. drugih pomembnejših odločitvah za področje kmetijstva in podeželja.

(3) V svet za kmetijstvo in podeželje minister s sklepom imenuje 16 članov, ki jih na poziv ministra predlagajo naslednje organizacije, in sicer:

1. en predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije (v nadaljnjem besedilu: KGZS);
2. en predstavnik Sindikata kmetov Slovenije;
3. en predstavnik Zveze slovenske podeželske mladine;
4. en predstavnik Zveze društev ekoloških kmetov Slovenije;
5. en predstavnik Zveze kmetov Slovenije;
6. en predstavnik Zadružne zveze Slovenije;
7. en predstavnik Gospodarske zbornice Slovenije;
8. en predstavnik Trgovinske zbornice Slovenije;
9. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju potrošnikov, na predlog ministrstva, pristojnega za potrošnike;
10. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju varstva okolja, na predlog ministrstva, pristojnega za okolje;
11. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju varstva narave iz zakona, ki ureja ohranjanje narave, na predlog ministrstva, pristojnega za naravo;
12. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju podnebnih sprememb iz zakona, ki ureja podnebne spremembe, na predlog ministrstva, pristojnega za podnebje;
13. en predstavnik nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju zaščite, zdravja oziroma dobrobiti živali, na predlog Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin;
14. trije predstavniki na predlog ministra.

(4) Predsednik sveta je minister oziroma drug predstavnik ministrstva, ki ga pooblasti minister.

(5) Svet za kmetijstvo in podeželje sklicuje predsednik sveta.

(6) Člani sveta za kmetijstvo in podeželje so imenovani za čas trajanja mandata ministra in so lahko ponovno imenovani.

(7) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko minister na sejo sveta za kmetijstvo in podeželje povabi tudi druge strokovnjake z zadevnega področja.

(8) Organizacijske, finančne, prostorske in kadrovske pogoje za delovanje sveta za kmetijstvo in podeželje zagotovi ministrstvo.

(9) Minister lahko poleg sveta za kmetijstvo in podeželje iz prvega odstavka tega člena za posamezna specifična področja vsebin, ki jih ureja ta zakon, imenuje posvetovalna telesa, ki mu svetujejo.

(10) V sklepu o imenovanju posvetovalnega telesa iz prejšnjega odstavka se določijo področje delovanja, naloge in sestava posvetovalnega telesa, vključno s predsednikom posvetovalnega telesa, obdobje imenovanja ter naloge, obveznosti in obdobje imenovanja članov. Minister skliče ustanovno sejo, na kateri člani med seboj izvolijo predsednika in njegovega namestnika.

13. člen

(svet za znanje, inovacije in razvoj v kmetijstvu)

(1) Svet za znanje, inovacije in razvoj v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: strokovni svet) je strokovno posvetovalno telo ministra, ki svetuje in predlaga rešitve glede vsebin, ki jih določa ta zakon in zaradi katerih se svet sklicuje.

(2) Naloge strokovnega sveta so:

- oblikovanje strokovnih podlag in sistemskih rešitev;
- priprava ocen in projekcij ter usmeritev glede razvoja kmetijstva;
- oblikovanje strokovnih predlogov glede ukrepov kmetijske politike;
- spodbujanje inovacij in razvoja v slovenskem kmetijstvu;
- usmerjanje raziskav ter izmenjave in prenosa znanja v kmetijstvu.

(3) V strokovni svet minister s sklepom imenuje 17 članov, ki jih na poziv ministra predlagajo naslednje organizacije, in sicer:

1. en predstavnik Kmetijskega inštituta Slovenije;
2. en predstavnik Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije;
3. en predstavnik Znanstveno-raziskovalnega središča Koper;
4. en predstavnik Instituta Jožef Stefan;
5. dva predstavnika fakultet s področja kmetijstva, pri čemer je eden s področja ekološkega kmetijstva;
6. en predstavnik fakultet s področja tehnike ali drugih naravoslovnih ved, razen kmetijstva;
7. en predstavnik fakultet s področja družboslovja;

8. en predstavnik konzorcija srednjih šol s področja kmetijstva;
9. en predstavnik nosilcev javnih pooblastil iz VI. poglavja tega zakona;
10. en predstavnik izvajalcev javnih služb v živiloreji iz IV. poglavja tega zakona;
11. en predstavnik izvajalcev javnih služb v proizvodnji rastlin iz IV. poglavja tega zakona;
12. en predstavnik javne službe kmetijskega svetovanja iz IV. poglavja tega zakona;
13. en predstavnik Nacionalnega centra za dobrobit živali;
14. en predstavnik Urada Republike Slovenije za makroekonomske analize in razvoj;
15. en predstavnik Agencije Republike Slovenije za okolje in
16. en predstavnik Statističnega urada Republike Slovenije.

(4) Predsednik strokovnega sveta je minister oziroma drug predstavnik ministrstva, ki ga pooblasti minister.

(5) Strokovni svet sklicuje predsednik sveta.

(6) Člani strokovnega sveta so imenovani za čas trajanja mandata ministra in so lahko ponovno imenovani.

(7) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko minister na sejo strokovnega sveta povabi tudi druge strokovnjake z zadevnega področja.

(8) Organizacijske, finančne, prostorske in kadrovske pogoje za delovanje strokovnega sveta zagotovi ministrstvo.

14. člen

(podzakonski predpisi)

Vlada oziroma minister izdaja podzakonske predpise, predvidene v določbah tega zakona, ter druge predpise, potrebne za izvrševanje tega zakona in izvajanje pravnih aktov EU, ki se nanašajo na vsebino tega zakona.

2. ODDELEK

NOSILEC KMETIJSKEGA GOSPODARSTVA IN KMETIJSKO GOSPODARSTVO

15. člen

(nosilec kmetijskega gospodarstva in nosilec družinske kmetije)

(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva je fizična oseba, pravna oseba ali skupnost fizičnih oziroma pravnih oseb, ki upravlja kmetijsko gospodarstvo na območju Republike Slovenije ter opravlja kmetijsko dejavnost v eni od naslednjih pravno organizacijskih oblik:

1. fizična oseba s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki ni vpisana v poslovni register Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PRS) za opravljanje kmetijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: nosilec družinske kmetije);
2. fizična oseba brez stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, ki ni vpisana v PRS za opravljanje kmetijske dejavnosti;
3. samostojni podjetnik posameznik, registriran za opravljanje kmetijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik);
4. pravna oseba, registrirana za opravljanje kmetijske dejavnosti;
5. pašna skupnost, registrirana v skladu s tem zakonom;
6. agrarna skupnost, registrirana v skladu z zakonom, ki ureja agrarne skupnosti.

(2) Fizična oseba ne more biti hkrati nosilec kmetijskega gospodarstva kot samostojni podjetnik posameznik in kot nosilec družinske kmetije.

(3) Nosilec kmetijskega gospodarstva je lahko nosilec samo enega kmetijskega gospodarstva.

(4) Nosilec kmetijskega gospodarstva iz prvega odstavka tega člena pridobi pravice in obveznosti iz tega zakona z vpisom v Register kmetijskih gospodarstev.

(5) Nosilec kmetijskega gospodarstva upravlja kmetijsko gospodarstvo in je odgovoren za izvajanje kmetijske dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu, vlaga vloge iz naslova ukrepov kmetijske politike, opravlja druga procesna dejanja v postopku v zvezi z vlogo in je dolžan posredovati podatke v evidence z delovnega področja ministrstva.

16. člen

(pašne skupnosti)

(1) Pašna skupnost je skupnost fizičnih oziroma pravnih oseb, ki se povezujejo z namenom izvajanja paše rejnih živali članov pašne skupnosti na skupnem pašniku oziroma planini.

(2) Pašna skupnost se ustanovi na podlagi pogodbe, v kateri se uredijo medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti članov pašne skupnosti v zvezi s skupnim pašnikom oziroma planino, določijo se zemljiške parcele skupnega pašnika oziroma planine, predsednik in namestnik predsednika pašne skupnosti ter pravila za vključitev novih članov oziroma zagotavljanje pravice do paše drugim pašnim interesentom. Pašni interesenti po tem zakonu so imetniki živali, ki so fizične oziroma pravne osebe, katerih obstoj in delovanje je pomembno povezano z rabo skupnega pašnika oziroma planine.

(3) Pašna skupnost se vpiše v register pašnih skupnosti iz 179. člena tega zakona in ima odprt transakcijski račun. Vlogi za vpis se priloži pogodba o ustanovitvi pašne skupnosti s podatki o imenu pašne skupnosti, zemljiških parcelah skupnega pašnika oziroma planine, predsedniku, namestniku in članih pašne skupnosti ter transakcijski račun pašne skupnosti.

(4) Pašna skupnost iz prejšnjega odstavka se vpiše v PRS.

(5) Ne glede na 2. točko prvega odstavka 2. člena tega zakona se prva faza predelave mleka živine na paši na planinah ali skupnih pašnikih, kjer je nosilec kmetijskega

gospodarstva pašna skupnost, v obdobju paše živine in prodaja teh izdelkov štejeta za kmetijsko dejavnost.

(6) Ne glede na določbe zakona, ki ureja osebno dopolnilno delo, lahko v obdobju paše živine opravlja delo na planini ali skupnem pašniku po pooblastilu predsednika pašne skupnosti tudi pastir kot osebno dopolnilo delo.

(7) Vrednotnico v primeru iz prejšnjega odstavka pridobi predsednik pašne skupnosti.

17. člen

(nosilec in člani družinske kmetije)

(1) Nosilec družinske kmetije iz četrtega odstavka 19. člena tega zakona lahko v register kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: RKG) prijavi člana družinske kmetije na podlagi njegove pisne izjave, če je starejši od 15 let, s svojim znanjem in delom prispeva k opravljanju dejavnosti na družinski kmetiji in:

- ima stalno prebivališče na istem naslovu kot nosilec družinske kmetije oziroma
- je njegov zakonec, zunajzakonski partner ali oseba, s katero je v sorodstvu v ravni vrsti, v sorodstvu v stranski vrsti do vštetega drugega kolena oziroma v sorodstvu po svaštvu v prvem kolenu s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji. S prenehanjem svaštva zaradi smrti nosilca družinske kmetije se lahko s soglasjem novega nosilca družinske kmetije ohrani dotedanji član družinske kmetije, ki je bil sorodnik v ravni vrsti v prvem kolenu prejšnjega nosilca družinske kmetije.

(2) Fizična oseba, ki je nosilec družinske kmetije ali član družinske kmetije, je lahko v RKG vpisana samo enkrat.

(3) Nosilec družinske kmetije opravlja kmetijsko dejavnost in z njo povezane dejavnosti sam oziroma z znanjem ter delom članov in zaposlenih na družinski kmetiji.

18. člen

(razvrstitev kmetijskih gospodarstev)

(1) Za namen izvajanja ukrepov kmetijske politike se kmetijska gospodarstva razvrstijo v velikostne razrede glede na povprečni standardni prihodek kmetijskega gospodarstva iz 160. člena tega zakona, določenega v zadnjih treh letih. Če kmetijsko gospodarstvo še nima določenega standardnega prihodka za zadnja tri leta, se upošteva povprečje standardnega prihodka zadnjih dveh let oziroma standardni prihodek preteklega leta.

(2) Velikost razredov in podrobnejša merila iz prejšnjega odstavka predpiše vlada.

19. člen

(kmetijsko gospodarstvo in družinska kmetija)

(1) Kmetijsko gospodarstvo pomeni vse enote, ki se uporabljajo za kmetijsko dejavnost ali kmetijsko in gozdarsko dejavnost in se nahajajo na ozemlju Republike Slovenije, ter s temi dejavnostmi povezane dopolnilne dejavnosti.

(2) Kmetijsko gospodarstvo obsega zlasti:

- kmetijska zemljišča,
- stavbe ali dele stavb iz katastra nepremičnin, evidentirane s kmetijsko rabo,
- motorna vozila in priklopna vozila za kmetijsko rabo iz evidence registriranih vozil ter naprave za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev iz evidence naprav za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev,
- rejne živali.

(3) Nosilec kmetijskega gospodarstva mora v RKG prijaviti vsa kmetijska zemljišča, ki jih obdeluje in ima zanje pravico do uporabe v skladu z 20. členom tega zakona, v skladu s stanjem v naravi.

(4) Družinska kmetija je kmetijsko gospodarstvo, ki ga upravlja nosilec družinske kmetije.

(5) Na družinski kmetiji sme kmetijske pridelke, pridelane na tej družinski kmetiji, neposredno prodajati končnemu potrošniku nosilec, člani in zaposleni na družinski kmetiji, in druge osebe, ki opravljajo delo na družinski kmetiji na način in pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovno pravo in pogodbeno razmerja.

20. člen

(pravica do uporabe)

(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva mora imeti pravico do uporabe stvari iz prejšnjega člena.

(2) Nosilec kmetijskega gospodarstva ima pravico do uporabe kmetijskih zemljišč, če je lastnik ali zakupnik kmetijskih zemljišč oziroma ima za uporabo kmetijskih zemljišč pridobljeno soglasje lastnika zemljišč ali drugo pravno podlago, iz katere izhaja pravica do uporabe kmetijskih zemljišč. Če je član družinske kmetije lastnik kmetijskih zemljišč, se šteje, da ima nosilec družinske kmetije pravico do uporabe kmetijskih zemljišč.

(3) Pri kmetijskih zemljiščih, ki so v solastnini ali skupni lastnini, ima nosilec kmetijskega gospodarstva pravico do uporabe kmetijskih zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da ima nosilec kmetijskega gospodarstva pravico do uporabe kmetijskega zemljišča, če je nosilec ali član družinske kmetije solastnik kmetijskega zemljišča, za katerega zaradi neurejenih lastninskih razmerij (neznani dediči, odseljeni brez znanega naslova, neznani lastniki, nedokončani denacionalizacijski postopki) ni mogoče pridobiti soglasja ostalih solastnikov v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča.

(5) Nosilec kmetijskega gospodarstva ima pravico do uporabe stavb ali delov stavb, če je lastnik, solastnik ali ima pridobljeno soglasje lastnikov ali drugo pravno podlago, iz katere izhaja pravica do uporabe stavb ali delov stavb. Če je član družinske kmetije lastnik stavb ali delov stavb, se šteje, da ima nosilec družinske kmetije pravico do uporabe stavb ali delov stavb.

(6) Nosilec kmetijskega gospodarstva ima pravico do uporabe kmetijske mehanizacije, če je njen lastnik. Če je član družinske kmetije lastnik kmetijske mehanizacije, se šteje, da ima nosilec družinske kmetije pravico do uporabe kmetijske mehanizacije.

21. člen

(prenos kmetijskega gospodarstva)

(1) Prenos kmetijskega gospodarstva je prodaja, zakup ali drug pravni posel z enotami, ki se uporabljajo za kmetijsko dejavnost, oziroma v primeru družinske kmetije pravni posel, s katerim se pridobi pravica do uporabe vseh kmetijskih zemljišč družinske kmetije v lasti članov družinske kmetije za najmanj pet let.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko prenosnik zadrži pravico do uporabe kmetijskih zemljišč v obsegu, ki ne dosega pogojev za vpis v RKG.

(3) V primeru smrti nosilca družinske kmetije do pravnomočnosti sklepa o dedovanju družinska kmetija preide na novega nosilca družinske kmetije s soglasjem večine oseb, ki so poklicane k dedovanju in so člani družinske kmetije. Če osebe, poklicane k dedovanju, niso člani družinske kmetije, preide družinska kmetija na novega nosilca družinske kmetije s soglasjem večine oseb, poklicanih k dedovanju. Šteje se, da ima novi nosilec družinske kmetije pravico do uporabe zemljišč v lasti prejšnjega nosilca družinske kmetije do pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(4) Zemljišča, za katera novi nosilec družinske kmetije v šestih mesecih od prenosa iz prejšnjega odstavka ne pridobi pravice do uporabe, se izbrišejo iz RKG kot del družinske kmetije.

(5) Če do pravnomočnosti sklepa o dedovanju ni vložena vloga za prenos družinske kmetije v RKG na podlagi tretjega odstavka tega člena, mora novi nosilec družinske kmetije, ki želi vstopiti v začete postopke v zvezi z ukrepi kmetijske politike pred agencijo, vložiti vlogo za prenos družinske kmetije v RKG v 30 dneh od pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(6) Novi nosilec iz prvega, tretjega in petega odstavka tega člena se vpiše v RKG in z dnem vpisa v RKG postane nosilec kmetijskega gospodarstva. Vlogi za vpis se priloži pisna pogodba o prenosu ali druga ustrezna dokazila.

3. ODDELEK

KMETIJSKA OPRAVILA

22. člen

(pravica do opravljanja kmetijskih opravil)

(1) Kmetijsko opravilo je delovni proces ali vsakršna dejavnost, katere namen je opravljanje kmetijske dejavnosti in pripravljala dela za kmetijsko dejavnost. Kot kmetijsko opravilo se štejejo zlasti: obdelava kmetijskih površin v kmetijske namene, skladiščenje pridelkov, gnojenje, shranjevanje in obdelava organskih gnojil, uporaba fitofarmaceutskih sredstev za kmetijske namene, delo s kmetijsko mehanizacijo in rejnimi živalmi ter njihovi premiki, obratovanje in vzdrževanje naprav za kmetijske namene, obratovanje in vzdrževanje namakalnih sistemov in njihovih črpalk, reja in oskrba rejnih živali, ter druga opravila v živinoreji, ki so potrebna za zaščito rejnih živali in uspešnost reje, gonjenje in paša rejnih živali, postavitve in vzdrževanje pašnih sistemov v primeru nenadzorovane paše rejnih živali.

(2) Kmetijska opravila se lahko, če je to nujno zaradi delovnega procesa, vremenskih razmer, višje sile ali izrednih okoliščin, opravljajo ob vsakem času.

(3) Nihče ne sme neupravičeno ovirati ali omejevati opravljanja kmetijskih opravil iz prvega odstavka tega člena.

23. člen

(motnje)

Kmetijsko opravilo, ki se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo kmetovanje, živinorejo, veterinarstvo, zaščito živali, gozdove, kmetijska zemljišča, divjad in lovstvo ter varstvo okolja, podnebja in ohranjanje narave, ne pomeni nedovoljenih motenj, nedopustnega vznemirjanja, prepovedanih imisij in emisij oziroma nedovoljenih posegov v prostor.

24. člen

(akti občin)

Občine morajo v predpisih in drugih aktih iz svoje pristojnosti upoštevati prepoved neupravičenega oviranja ali omejevanja opravljanja kmetijskih opravil in v ta namen določati pogoje, ki omogočajo opravljanje teh opravil na vseh kmetijskih zemljiščih in objektih, namenjenih opravljanju kmetijske dejavnosti znotraj območja občin.

4. ODDELEK

MREŽA ZA PODATKE O TRAJNOSTNOSTI KMETIJSKIH GOSPODARSTEV

25. člen

(mreža za podatke o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev)

(1) Mreža za podatke o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev je sistem organizacije zbiranja, obdelovanja in sporočanja podatkov o poslovanju kmetijskih gospodarstev, ki obsegajo gospodarske, okoljske in socialne vidike poslovanja (v nadaljnjem besedilu: mreža FSDN).

(2) Mreža FSDN je namenjena pomoči pri upravljanju in izboljšanju poslovanja kmetijskih gospodarstev, spremljanju doseganja ciljev trajnostnosti in izboljšanju prehranskih sistemov ter spremljanju rezultatov in učinkov ukrepov kmetijske politike, v skladu s pravnimi akti EU.

(3) V mreži FSDN lahko sodelujejo kmetijska gospodarstva, ki prostovoljno izrazijo pripravljenost za sodelovanje v mreži FSDN na podlagi pravnih aktov EU (v nadaljnjem besedilu: skupina prostovoljno vključenih v mrežo FSDN) ali sodelujejo v ukrepih kmetijske politike, če je sodelovanje v mreži FSDN kot merilo ali pogoj določeno v predpisu iz 44. člena tega zakona. Ta se lahko uvrstijo v letni vzorčni načrt raziskovanja FSDN, ki ga pripravi ministrstvo. Na podlagi letnega vzorčnega načrta, ki temelji na uporabi podatkov iz tega zakona, Statistični urad Republike Slovenije letno pripravi vzorec kmetijskih gospodarstev.

(4) Nosilci kmetijskih gospodarstev iz skupine prostovoljno vključenih v mrežo FSDN so upravičeni do nadomestila za poročanje, razen če sodelujejo v ukrepih kmetijske politike iz 44. člena tega zakona, pri katerih je sodelovanje v mreži FSDN pogoj ali merilo za dodelitev sredstev. V tem primeru nosilci kmetijskih gospodarstev niso upravičeni do nadomestila za poročanje za tista poročevalska leta, ki so se začela 1. januarja po datumu vročitve odločbe o pravici do sredstev in končala 31. decembra po datumu izteka obveznosti sodelovanja v mreži FSDN.

(5) Ministrstvo sklene pogodbo z nosilci kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN. Pogodba določa obveznosti nosilcev kmetijskih gospodarstev glede vsebine, oblike, načina in rokov poročanja, pravice do obveščenosti o rezultatih obdelave, svetovanja na podlagi teh rezultatov in spodbudah za sodelovanje. Za nosilce kmetijskih gospodarstev iz skupine prostovoljno vključenih v mrežo FSDN pa tudi višino in način izplačila nadomestila za poročanje. Podrobnosti glede pravic in dolžnosti pogodbenih strank, ki morajo biti vključene v pogodbo, predpiše minister s pravilnikom.

(6) Ministrstvo izvaja naloge organa za zvezo, naloge računovodske pisarne, sprejme načrt spodbujanja v skladu s pravnimi akti EU ter upravlja in vodi evidenco mreže FSDN. V načrtu spodbujanja se lahko določijo spodbude za sodelovanje v mreži FSDN. Ministrstvo lahko z ostalimi državnimi organi za področje delovanja mreže FSDN sklene sporazum o sodelovanju.

(7) Minister v skladu s pravnimi akti EU s sklepom ustanovi odbor za spremljanje mreže FSDN. Odbor potrdi letni načrt vzorčenja in končno poročilo delovanja mreže FSDN ter druge dokumente v skladu s pravnimi akti EU. Minister s pravilnikom predpiše podrobnejšo sestavo in način delovanja odbora za spremljanje mreže FSDN.

(8) Osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale pri delovanju mreže FSDN, ne smejo izdati katerega koli podatka ne glede na njegovo formalno opredelitev, ali katere koli druge podrobnosti, s katero so se seznanile pri opravljanju svojih nalog ali drugače naključno v okviru tega dela in bi s tem razkrile identiteto nosilca kmetijskega gospodarstva, ki je ali je bil vključen v mrežo FSDN.

(9) Sredstva za delovanje mreže zagotovi ministrstvo.

(10) Minister s pravilnikom predpiše podrobnejša pravila o delovanju mreže FSDN, zlasti glede nalog kmetijskih svetovalcev javne službe kmetijskega svetovanja, podrobnosti glede vstopa kmetijskih gospodarstev v mrežo FSDN, priprave poročila o delovanju mreže FSDN in priprave poročil kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN.

26. člen

(računovodska pisarna)

(1) Naloge in obveznosti računovodske pisarne, določene s pravnimi akti EU, lahko na temelju javnega pooblastila izvaja pravna oseba, ki je registrirana za izvajanje dejavnosti računovodstva in knjigovodstva z izkušnjami računovodstva in knjigovodstva na področju kmetijstva, razpolaga z ustreznim številom primerno usposobljenih in izkušenih zaposlenih, je ustrezno tehnično opremljena in ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter ima poravnane vse davke, prispevke in druge predpisane dajatve. Minister s pravilnikom predpiše podrobno delovanje računovodske pisarne in pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba za izvajanje nalog računovodske pisarne.

(2) Naloge in obveznosti računovodske pisarne so zlasti naslednje:

1. preverjanje računovodskih podatkov, ki jih vodijo kmetijska gospodarstva, vključena v mrežo FSDN;
2. priprava poročil na podlagi preverjenih računovodskih in drugih podatkov kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN;
3. priprava in posredovanje ustrezno izpolnjenega zbirnega poročila kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN;
4. priprava in posredovanje odgovorov na vprašanja Evropske komisije, odbora za spremljanje mreže FSDN ali ministrstva;
5. priprava analize podatkov o poslovanju kmetijskih gospodarstev, vključenih v mrežo FSDN;
6. zagotovitev strojne oziroma programske opreme za izvajanje nalog računovodske pisarne, če tega ne zagotovi ministrstvo;
7. upravljanje in vodenje evidence mreže FSDN, če se ta naloga izvaja na temelju javnega pooblastila.

(3) Računovodska pisarna se izbere na javnem razpisu na podlagi pogojev iz prejšnjega člena in naslednjih meril:

- ustrezne reference na področju vodenja računovodstva s poudarkom na knjigovodstvu FADN oziroma FSDN,
- organizacijska struktura in število zaposlenih, ki zagotavlja učinkovito spremljanje mreže FSDN,
- izobrazba, usposobljenost in delovne izkušnje zaposlenih s področja vodenja računovodstva s poudarkom na knjigovodstvu FADN oziroma FSDN ter
- tehnična in varnostna opremljenost, prostorski pogoji in preostala materialna opremljenost.

(4) Podrobnejša merila in točkovnik za ocenjevanje posameznih meril se določijo v javnem razpisu. Javno pooblastilo se podeli pravni osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka in na javnem razpisu doseže najvišje število točk na podlagi meril. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom glede plačila za opravljene storitve, nadomestila za materialne ali druge stroške, izročitev podatkov in drugih rezultatov, nastalih pri izvajanju nalog računovodske pisarne, ter druge pravice in dolžnosti pogodbenih strank se določijo s pogodbo.

(5) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(6) Nadzor nad izvajanjem nalog računovodske pisarne, razen inšpekcijskega nadzora, opravlja ministrstvo. Minister s pravilnikom predpiše program nadzora, ki obsega najmanj nadzor kakovosti, zakonitosti in obsega storitev ter izpolnjevanja ostalih pogodbenih obveznosti.

5. ODDELEK

STROJNI KROŽKI

27. člen

(strojni krožek)

(1) Za učinkovitejšo rabo kmetijske in gozdarske mehanizacije ter opreme, delovne sile in drugih proizvodnih zmogljivosti lahko nosilci kmetijskih gospodarstev ter nosilci ali člani družinske kmetije in lastniki gozdov ustanovijo strojni krožek, v okviru katerega lahko izvajajo storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo.

(2) Strojni krožek iz prejšnjega odstavka je pravna oseba zasebnega prava, ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja društva, ki pri storitvah s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo opravlja predvsem informiranje, spodbujanje izvajanja storitev ter povezovanje izvajalcev in naročnikov storitev. Strojni krožek vodi evidence o opravljenih storitvah posameznega člana strojnega krožka.

(3) Minister predpiše seznam kmetijske in gozdarske mehanizacije iz prvega odstavka tega člena ter osnove za katalog stroškov kmetijske in gozdarske mehanizacije.

6. ODDELEK

DOPOLNILNA DEJAVNOST NA DRUŽINSKI KMETIJI

28. člen

(pogoji za opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji)

(1) Dopolnilna dejavnost na družinski kmetiji je s kmetijstvom in gozdarstvom povezana dejavnost, ki omogoča boljšo rabo proizvodnih zmogljivosti družinske kmetije in delovnih moči nosilca in članov družinske kmetije ter pridobivanje dodatnega dohodka nosilca dopolnilne dejavnosti.

(2) Nosilec dopolnilne dejavnosti je lahko nosilec družinske kmetije ali član družinske kmetije, ki ima za opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji soglasje nosilca družinske kmetije.

(3) Letni dohodek iz dopolnilnih dejavnosti na družinski kmetiji ne sme presegati treh povprečnih letnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji v preteklem letu, na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost pa ne sme presegati petih povprečnih letnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji v preteklem letu.

(4) Kot dohodek iz dopolnilne dejavnosti se šteje dohodek, brez znižanj, povečanj in davčnih olajšav, ugotovljen kot razlika med davčno priznanimi prihodki in odhodki, kakor je izkazan v davčnem obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Kadar se davčna osnova od dohodka iz dopolnilne dejavnosti ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, se kot dohodek iz dopolnilne dejavnosti šteje dohodek dopolnilne dejavnosti, ugotovljen na podlagi podatkov obračuna dohodnine iz dohodka iz dejavnosti.

(5) Kot dohodek dopolnilne dejavnosti se šteje delež dohodka, ki pripada dopolnilni dejavnosti, kadar nosilec dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji poleg dopolnilne dejavnosti opravlja tudi druge kmetijske ali s kmetijstvom nepovezane dejavnosti in se zanje skupaj ugotavlja davčna osnova na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ter se davčna osnova za vso kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnost na družinski kmetiji ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(6) Delež dohodka iz prejšnjega odstavka, ki pripada dopolnilni dejavnosti, se določi v višini deleža prihodka dopolnilne dejavnosti glede na celotni prihodek dejavnosti zavezanke ali zavezanca, kakor je izkazan v davčnem obračunu. Voditi se mora ločena evidenca prihodkov iz dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji.

(7) Na družinski kmetiji se ne sme opravljati posamezna vrsta dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če je nosilec ali član družinske kmetije samostojni podjetnik posameznik, registriran za istovrstno dejavnost, ali zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za istovrstno dejavnost.

(8) Vrste dejavnosti, ki se lahko opravljajo kot dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, obseg, podrobnejše pogoje in istovrstno dejavnost iz tega člena predpiše vlada.

29. člen

(vpis dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji)

(1) Nosilec dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji mora pred začetkom opravljanja dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji prijaviti dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji v RKG. Upravna enota, krajevno pristojna glede na lokacijo kmetijskega gospodarstva, izvede postopek vpisa dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji na podlagi popolne prijave nosilca dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji.

(2) Če nosilec dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji ni nosilec družinske kmetije, mora pri vpisu iz prejšnjega odstavka predložiti soglasje nosilca družinske kmetije za opravljanje dopolnilne dejavnosti.

(3) Upravna enota v RKG vpiše vrste dopolnilnih dejavnosti in izda odločbo o vpisanih dopolnilnih dejavnostih na družinski kmetiji. Upravna enota o vpisu dopolnilne dejavnosti v RKG obvesti Finančno upravo Republike Slovenije ter Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) V primeru nepopolne prijave upravna enota pozove nosilca dopolnilne dejavnosti, da v osmih dneh dopolni prijavo. Če prijave ne dopolni v določenem roku, se prijava s sklepom zavrže. Zoper ta sklep je dovoljena pritožba, ki se vloži na upravni enoti v osmih dneh od vročitve sklepa.

(5) Če nosilec dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji ne izpolnjuje pogojev za vpis dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji v RKG, upravna enota izda odločbo o zavrnitvi vpisa. Zoper to odločbo je dovoljena pritožba, ki se vloži na upravni enoti v osmih dneh od vročitve odločbe.

(6) V odločbi iz tretjega odstavka tega člena se navedejo ime in priimek nosilca dopolnilne dejavnosti, identifikacijska številka družinske kmetije, matična številka dejavnosti in

davčna številka nosilca dopolnilne dejavnosti, vrste dopolnilnih dejavnosti, ki se opravljajo na družinski kmetiji, ter izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnosti, ki se preverjajo v RKG.

(7) Upravna enota izvede postopek izbrisa dopolnilnih dejavnosti na družinski kmetiji iz RKG na podlagi odjave, po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega inšpektorja. Upravna enota o izbrisu dopolnilnih dejavnosti na družinski kmetiji iz RKG izda odločbo. Zoper to odločbo je dovoljena pritožba, ki se vloži na upravni enoti v osmih dneh od vročitve odločbe. Dopolnilna dejavnost se iz RKG izbriše, ko je odločba o izbrisu dopolnilne dejavnosti pravnomočna.

(8) Upravna enota izvede postopek izbrisa dopolnilne dejavnosti iz RKG po uradni dolžnosti, če niso več izpolnjeni pogoji iz tega zakona ali iz predpisa iz osmega odstavka prejšnjega člena ali iz predpisa, ki ureja posamezno vrsto dejavnosti. Če upravna enota izbriše dovoljenje za določeno vrsto dopolnilne dejavnosti zaradi neizpolnjevanja pogojev, se odločba za opravljanje iste vrste dopolnilne dejavnosti na tej družinski kmetiji ne sme izdati še eno leto od pravnomočnosti odločbe o izbrisu dopolnilne dejavnosti iz RKG.

(9) Če želi nosilec dopolnilne dejavnosti opravljati novo vrsto dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, mora na upravni enoti podati prijavo za vpis nove dopolnilne dejavnosti.

(10) Upravna enota vsako leto do 31. marca preverja izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena za preteklo koledarsko leto. Nosilec dopolnilne dejavnosti mora najpozneje do roka iz tega odstavka upravni enoti sporočiti podatek o letnem dohodku iz četrtega in petega odstavka prejšnjega člena. Če se letni dohodek ugotavlja kot dohodek, dosežen od malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, podatka o letnem dohodku ni treba sporočati. Ministrstvo pridobi od davčnega organa podatke o članih kmečkega gospodinjstva, ki so pri davčnem organu priglasili obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo.

(11) V primeru smrti nosilca družinske kmetije oziroma nosilca dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji upravna enota po uradni dolžnosti v šestih mesecih izvede postopek izbrisa dopolnilne dejavnosti iz RKG. Član družinske kmetije lahko to dopolnilno dejavnost opravlja najdlje šest mesecev od smrti nosilca dopolnilne dejavnosti.

7. ODDELEK

ZAČASNO ALI OBČASNO DELO V KMETIJSTVU

30. člen

(splošno)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu je začasna ali občasna oblika dela, za katero je neposredno glede na vegetacijo, sezono oziroma naravo dela za kmetijske panoge sadjarstvo, vinogradništvo, hmeljarstvo in zelenjadarstvo značilen izrazito povečan obseg potrebe po delovni sili.

(2) Naročnik dela je lahko nosilec ali član kmetijskega gospodarstva, vpisan v RKG, za katerega bo izvajalec opravljal določena dela na podlagi pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu.

(3) Izvajalec začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) je fizična oseba, ki opravlja delo po pogodbi iz prejšnjega odstavka.

31. člen

(pogodba o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu se lahko opravlja na podlagi pisne pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu, ki je pogodba civilnega prava in pomeni izjemo od prepovedi iz drugega odstavka 13. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOPDVE, 119/21 – ZČmIS-A, 202/21 – odl. US, 15/22, 54/22 – ZUPŠ-1, 114/23 in 136/23 – ZIUZDS).

(2) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, o prepovedi diskriminacije, spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja na delovnem mestu, enaki obravnavi glede na spol, prepovedi dela otrok, delovnem času, odmorih in počitkih, odškodninski odgovornosti, varstvu nekaterih kategorij delavcev glede prepovedi opravljanja del, obveznem usposabljanju ter varstvu osebnih podatkov. Začasno ali občasno delo v kmetijstvu se uporabljajo tudi predpisi, ki urejajo varnost in zdravje pri delu.

(3) V sporih med naročnikom dela in izvajalcem odloča sodišče splošne pristojnosti.

32. člen

(omejitev začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu se lahko na posameznem kmetijskem gospodarstvu opravlja prekinjeno ali neprekinjeno največ 120 dni v enem koledarskem letu.

(2) Naročnik ima lahko sklenjeno pogodbo o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu z več izvajalci za isto časovno obdobje.

(3) Izvajalec lahko začasno ali občasno delo v kmetijstvu opravlja prekinjeno ali neprekinjeno največ 90 dni v enem koledarskem letu.

(4) Izvajalec lahko začasno ali občasno delo v kmetijstvu opravlja pri več naročnikih dela hkrati, vendar v seštevku ne sme preseči predpisanih omejitev glede delovnega časa, odmorov in počitkov, kot jih določa zakon, ki ureja delovna razmerja.

33. člen

(vodenje evidence)

(1) Naročnik dela zaradi izvajanja nadzora inšpektorata, pristojnega za delo, dnevno vodi evidenco, ki obsega:

- osebno ime in naslov izvajalca,
- število opravljenih dni začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu in
- podatke o izrabi delovnega časa posameznega izvajalca, vključno s točnim časom prihoda na delo in odhoda z dela.

(2) Naročnik dela mora hraniti evidenco iz prejšnjega odstavka pet let po izteku koledarskega leta, v katerem je bila pogodba o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu sklenjena, in jo na zahtevo pristojnega organa predložiti v vpogled.

34. člen

(plačilo za opravljeno začasno ali občasno delo v kmetijstvu)

(1) Bruto urna postavka izvajalca za opravljeno uro začasnega in občasnega dela v kmetijstvu ne sme biti nižja od zneska bruto minimalne plače, preračunanega na uro dela povprečne mesečne delovne obveznosti za polni delovni čas, tako da se upošteva, da povprečna mesečna delovna obveznost za polni delovni čas znaša 174 ur.

(2) Višina najnižje bruto urne postavke izvajalca za opravljeno uro začasnega in občasnega dela v kmetijstvu se usklajuje z gibanjem najnižje bruto urne postavke iz prejšnjega odstavka, in jo enkrat letno določi minister najpozneje do 1. aprila v tekočem koledarskem letu ter jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Naročnik dela je na podlagi pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu dolžan izplačati izvajalcu plačilo za opravljeno začasno ali občasno delo v kmetijstvu v 15 dneh po opravljenem delu.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, da je pogodba sklenjena za več kot mesec dni, izplačilo izvajalcu izvede do 15. v mesecu za pretekli mesec.

35. člen

(prispevki)

(1) Delo na podlagi pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu se šteje kot delo v okviru drugega pravnega razmerja, za katero je naročnik dolžan izvajalca vključiti v obvezna socialna zavarovanja v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno zdravstveno zavarovanje ter obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja posebni davek na določene prejemke, se od pogodbe o opravljanju začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu poseben davek ne plača.

II. POGLAVJE

NAČRTOVANJE RAZVOJA KMETIJSTVA IN PODEŽELJA

1. ODDELEK

PROGRAMSKI DOKUMENTI IN UPRAVLJAVSKA TELESA SKUPNE KMETIJSKE POLITIKE

36. člen

(programski dokument skupne kmetijske politike)

(1) Ministrstvo v sodelovanju z nevladnimi organizacijami s področja vsebin programskega dokumenta za izvajanje skupne kmetijske politike pripravi programski dokument za izvajanje skupne kmetijske politike, ki se uresničuje s podporo EU.

(2) Predlog programskega dokumenta iz prejšnjega odstavka potrdi vlada za namen predložitve Evropski komisiji za izvajanje skupne kmetijske politike.

37. člen

(sistem upravljanja in kontrol za izvajanje skupne kmetijske politike, ki se uresničuje s podporo EU)

Vlada na podlagi programskih aktov EU predpiše sistem upravljanja in kontrol za izvajanje skupne kmetijske politike, ki se uresničuje s podporo EU.

38. člen

(organ, pristojen za izvajanje ukrepov kmetijske politike, in akreditacija plačilne agencije)

(1) Za izvajanje ukrepov kmetijske politike po tem zakonu je pristojna Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija), če ni s tem zakonom določeno drugače. Izvajanje ukrepa pomeni vodenje upravnega postopka in odločanje na prvi stopnji ali vodenje postopka in odločanje po drugem zakonu, izplačevanje sredstev, izterjava neupravičeno izplačanih sredstev, poročanje in druge naloge v skladu z zakonom ali pravnimi akti EU.

(2) Za namen iz prejšnjega odstavka agencija vzpostavi in upravlja notranji kontrolni sistem plačilne agencije, ki izpolnjuje pogoje in ustreza merilom, določenim s pravnimi akti EU.

(3) Minister na temelju zagotovil o izpolnjevanju pogojev in ustrezanju merilom iz prejšnjega odstavka agenciji s sklepom podeli akreditacijo za izvajanje ukrepov kmetijske politike. Če se po izdaji sklepa iz prejšnjega stavka ugotovi, da agencija ne izpolnjuje več pogojev ali ne ustreza več merilom iz prejšnjega odstavka, ji minister s sklepom odvzame akreditacijo, pri čemer ji lahko podeli začasno akreditacijo.

39. člen

(vrednotenje skupne kmetijske politike)

(1) Ministrstvo zagotavlja vrednotenje programskih dokumentov za izvajanje skupne kmetijske politike na podlagi dokumenta, ki ureja vsebine vrednotenja, in je objavljen na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Nosilec javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registrirana je za opravljanje raziskovalnega dela;
2. usposobljena je za izvajanje vrednotenja skupne kmetijske politike;

3. ima zaposlene strokovnjake z znanji na naslednjih področjih:

- a) dohodkovno stanje kmetijskih gospodarstev in odpornost kmetijskega sektorja,
- b) tržna usmerjenost in konkurenčnost kmetijskih gospodarstev ter digitalizacija kmetijstva,
- c) položaj nosilcev kmetijskih gospodarstev v vrednostni verigi,
- č) blaženje in prilagajanje podnebnim spremembam,
- d) trajnostni razvoj in upravljanje naravnih virov, kot so voda, tla in zrak,
- e) biotska raznovrstnost, ekosistemske storitve in ohranjanje habitatov in krajine,
- f) generacijska pomladitev nosilcev družinskih kmetij,
- g) trajnostno podeželsko gospodarstvo, lokalni razvoj, enake možnosti žensk in moških ter socialna vključenost,
- h) dobrobit živali,
- i) modernizacija kmetijstva in podeželja s spodbujanjem in razširjanjem znanja, inovacij in digitalizacije v kmetijstvu;

4. ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in

5. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(3) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(4) Naloge nosilca javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike so:

- 1. izvajanje vrednotenij skupne kmetijske politike;
- 2. ocena uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti in usklajenosti skupne kmetijske politike ter dodane vrednosti in vpliva glede prispevka k doseganju ciljev skupne kmetijske politike;
- 3. priprava poročil o opravljenih vrednotenjih skupne kmetijske politike;
- 4. udeležba na dogodkih, namenjenih obravnavi vrednotenij na ravni Republike Slovenije in EU.

(5) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja vrednotenja skupne kmetijske politike. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(6) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje sedmih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(8) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

2. ODDELEK

UKREPI KMETIJSKE POLITIKE

40. člen

(ukrepi)

(1) Ukrepi kmetijske politike obsegajo nacionalne ukrepe, pomembne za uresničevanje sprejetih ciljev kmetijske politike, in ukrepe skupne kmetijske politike.

(2) Ukrepi kmetijske politike morajo biti med seboj usklajeni.

41. člen

(ekološko kmetovanje)

Ministrstvo spodbuja ekološko kmetovanje in preusmeritev v prakse in metode ekološkega kmetovanja.

42. člen

(kmetovanje na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost)

Ministrstvo spodbuja kmetovanje na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost.

43. člen

(financiranje)

Ukrepi kmetijske politike se financirajo iz:

- proračuna Republike Slovenije,
- občinskih proračunov,
- proračuna EU,
- namenskih dotacij,
- drugih virov.

44. člen

(izvedba ukrepov kmetijske politike)

(1) Za izvedbo ukrepov kmetijske politike vlada predpiše zlasti:

1. vrste ukrepov in upravičenke ali upravičence (v nadaljnjem besedilu: upravičenec),
2. pogoje za dodelitev in izplačilo sredstev ter merila za ocenjevanje vlog,
3. upravne sankcije za neizpolnitev ali kršitev obveznosti iz ukrepov skupne kmetijske politike,
4. način uveljavljanja sredstev in druga podrobnejša pravila postopka za uvedbo in izvajanje posameznega ukrepa,
5. vire financiranja posameznih ukrepov,
6. kontrolni sistem za izvedbo vključno s kontrolnimi podatki in način nadzora nad izvajanjem ukrepov.

(2) Vlada ob upoštevanju ciljev in posebnosti izvedbe posameznega ukrepa kmetijske politike v predpisih iz prejšnjega odstavka določi, da agencija posamezni ukrep ali skupino ukrepov kmetijske politike izvaja po:

- upravnem postopku iz tega zakona in zakona, ki ureja splošni upravni postopek,
- upravnem postopku iz prejšnje alineje na podlagi javnega razpisa, ali
- postopku iz zakona, ki ureja javno naročanje.

(3) Ne glede na 18. člen tega zakona se lahko s predpisom iz tega člena določi, da se kmetijsko gospodarstvo zaradi uveljavljanja posameznih ukrepov kmetijske politike uvrsti v drug velikostni razred kot je določen v skladu z 18. členom tega zakona, in sicer na podlagi višine prihodka iz kmetijske dejavnosti, ki je razviden iz knjigovodskih evidenc, pri čemer se način določitve višine prihodka določi s predpisom iz tega člena.

45. člen

(pomoč zaradi resne motnje v poslovanju)

(1) Nosilec kmetijskih gospodarstev, čebelarjem ter fizičnim osebam in pravnim osebam, ki opravljajo gospodarsko dejavnost pridelave, prireje in predelave, ki so zaradi krize, izrednih ali nepredvidljivih dogodkov nekrivno soočeni z resno motnjo v poslovanju, se lahko v skladu s pravnimi akti EU dodeli izredna pomoč.

(2) Za dodelitev sredstev pomoči po tem členu vlada podrobneje predpiše vrsto ukrepov, upravičence, pogoje, postopke, finančna sredstva in način izračuna pomoči.

(3) Za dodelitev sredstev pomoči po tem členu vlada predpiše ukrepe, za katere se lahko:

- izdajo odločbe na podlagi podatkov iz uradnih evidenc iz 81. člena tega zakona;
- podrobneje določijo pogoji oziroma merila,
- določijo kontrolni sistem oziroma upravne sankcije.

(4) Do pomoči niso upravičeni vlagatelji, ki:

- imajo neporavnane davčne in druge obveznosti v višini 50 eurov ali več,

- so fizične osebe in so v postopku osebnega stečaja ter samostojni podjetniki in pravne osebe, ki so v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

46. člen

(pomoč nevladnim in nepridobitnim organizacijam)

(1) Ministrstvo spodbuja delovanje nevladnih in nepridobitnih organizacij, ki delujejo na področju kmetijstva, živilstva in razvoja podeželja.

(2) Ministrstvo financira ali sofinancira delovanje nevladnih in nepridobitnih organizacij iz prejšnjega odstavka, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- ima aktivne člane oziroma aktivne pravne osebe;
- se financira iz članarin;
- priloži program dela, ki se bo izvajal v obdobju, določenem z javnim razpisom;
- deluje na ožjem, širšem ali celotnem območju Republike Slovenije;
- na dan vložitve vloge nima neporavnanih davčnih obveznosti in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, v višini, ki presega 50 eurov.

(3) Podrobnejše pogoje in merila za dodelitev sredstev iz tega člena predpiše vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona.

47. člen

(izvajanje finančnih instrumentov)

(1) Ukrepi kmetijske politike se lahko izvajajo tudi v obliki finančnih instrumentov, ki so namenjeni izboljšanju dostopa do finančnih virov za upravičenca iz 50. člena tega zakona za spodbujanje njihove rasti, razvoja, trajnosti in izboljšanja tekočega poslovanja v skladu s cilji kmetijske politike.

(2) Finančni instrumenti na področju kmetijske politike se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo javne finance.

(3) Sredstva za izvajanje finančnih instrumentov se dodelijo upravljavcu finančnega instrumenta neposredno s sporazumom o financiranju v skladu s predpisom, ki ureja javne finance, oziroma v skladu s pravnimi akti EU. Določbe 44. člena tega zakona ter poseben upravni postopek se za izvajanje finančnih instrumentov ne uporabljajo.

(4) Finančni instrumenti se lahko združujejo z drugimi povratnimi ali nepovratnimi sredstvi, pri čemer se upoštevajo predpisi, ki urejajo državno pomoč ali pomoč de minimis.

48. člen

(izvajanje lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost)

(1) Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, se izvaja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost.

(2) Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, se izvaja po lokalnih akcijskih skupinah na podlagi potrjenih strategij lokalnega razvoja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo lokalni razvoj. Za lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost z namenom celostnega razvoja lokalnih območij, skrbijo lokalne akcijske skupine.

(3) Lokalna akcijska skupina iz prejšnjega odstavka je lokalno partnerstvo, ki deluje z namenom priprave in izvajanja strategije lokalnega razvoja, uresničevanja ciljev in potreb lokalnega okolja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo lokalni razvoj.

(4) Podrobnejše izvajanje lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, predpiše vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona.

49. člen

(obveščanje javnosti o dodeljenih sredstvih iz programskih dokumentov skupne kmetijske politike)

(1) Upravičenci do sredstev iz programskih dokumentov skupne kmetijske politike, ki se financirajo iz evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, razen ukrepov, vezanih na površino ali žival, so odgovorni za obveščanje javnosti o podprtih aktivnostih. Obveščanje javnosti se izvaja kot označevanje vira financiranja.

(2) Način obveščanja javnosti iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister.

50. člen

(upravičenec)

(1) Upravičenec za ukrepe kmetijske politike je:

- nosilec kmetijskega gospodarstva,
- čebelar,
- fizična, pravna oseba in združenje pravnih oziroma fizičnih oseb, ki opravljajo gospodarsko dejavnost pridelave, prireje in predelave, trgovinsko ali drugo dejavnost.

(2) Upravičenec je odgovoren za stanje na svojem kmetijskem gospodarstvu in za izvajanje ukrepov kmetijske politike, za katere so mu dodeljena sredstva ali upravičenja, ter za osebe, ki v zvezi z njegovim kmetijskim gospodarstvom in ukrepi kmetijske politike izvajajo dela in storitve, kot da bi jih opravil sam.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je čebelar odgovoren za izvajanje ukrepov kmetijske politike, za katere so mu dodeljena sredstva ali upravičenja.

51. člen

(ukrepi občine)

(1) Občina lahko uvede ukrepe kmetijske politike, ki ne smejo biti v nasprotju s predpisi iz 44. člena tega zakona in pravnimi akti EU.

(2) Sredstva za ukrepe iz tega člena zagotovi občina v svojem proračunu.

3. ODDELEK

KMETIJSKI OBJEKTI IN VRSTE STROŠKOV V KMETIJSTVU

52. člen

(trajnostni kmetijski objekti)

(1) Za izboljšanje trajnosti kmetijske proizvodnje ministrstvo spodbuja graditev kmetijskih objektov, ki upoštevajo dobrobit živali oziroma izkazujejo večjo okoljsko, podnebno in energetske učinkovitost ali večjo odpornost na podnebne spremembe.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, ter ministrom, pristojnim za okolje, podnebje in energijo, predpiše funkcionalne, okoljske in druge zahteve za objekte iz prejšnjega odstavka.

53. člen

(model izračunavanja višine plačil v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo je za namen izvajanja ukrepov pristojno za izdelavo modelnih izračunov za določitev višine plačila na enoto površine, živali ali rastline, za katero se izvaja financiranje. Metodologija je objavljena na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Naloga iz prejšnjega odstavka se izvaja kot javno pooblastilo.

(3) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z znanji in izkušnjami za vsebine, določene v prvem odstavku tega člena, ter strokovnjake z znanji in izkušnjami na področju rastlinske pridelave in živinoreje;
- ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je izbran s postopkom javnega razpisa. Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja kmetijske pridelave in predelave, reje živali, naravovarstva, okoljevarstva, podnebnih sprememb in agrarne ekonomike. Podrobnejša merila za izbor predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(5) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje sedmih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(6) Podrobnejše pogoje iz tretjega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(7) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(8) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

54. člen

(katalog stroškov opredmetenih osnovnih sredstev)

(1) Vrste stroškov in njihove vrednosti na enoto, na podlagi katerih se izračuna upravičeni znesek podpore v okviru izvajanja ukrepov iz programskega dokumenta skupne kmetijske politike, se opredelijo s katalogom stroškov opredmetenih osnovnih sredstev.

(2) Način določitve višine upravičenih stroškov, ki niso vključeni v katalog stroškov opredmetenih osnovnih sredstev iz prejšnjega odstavka, se določi v predpisih iz 44. člena tega zakona.

(3) Katalog stroškov opredmetenih osnovnih sredstev iz tega člena predpiše minister na podlagi metodologije priprave kataloga, ki se objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Katalog stroškov opredmetenih osnovnih sredstev se redno posodablja.

55. člen

(določitev glave velike živine)

(1) Glava velike živine (v nadaljnjem besedilu: GVŽ) je standardna merilna enota za primerjavo med vrstami in kategorijami rejnih živali, ki se uporablja za namene izvedbe ukrepov kmetijske politike ter statističnega in ekonomskega raziskovanja v živinoreji.

(2) Koeficienti GVŽ po posameznih vrstah in kategorijah rejnih živali se izračunajo na podlagi povprečne telesne mase določene vrste in kategorije rejnih živali.

(3) Izhodišče za izračun koeficientov GVŽ je telesna masa žive živali, pri čemer se šteje, da je 500 kg telesne mase živali enako 1 GVŽ.

(4) Podrobnejše izračune koeficientov GVŽ iz drugega odstavka tega člena predpiše minister.

4. ODDELEK

ZDRUŽEVANJE

56. člen

(združevanje)

(1) Za uresničevanje ciljev kmetijske politike iz 3. člena tega zakona se spodbuja prostovoljno proizvodno ali poslovno združevanje nosilcev kmetijskih gospodarstev v zadrugah, skupinah in organizacijah proizvajalcev ter medpanožnih organizacijah.

(2) Pogoji in merila, ki jih morajo izpolnjevati organizacije iz prejšnjega odstavka za uveljavljanje spodbud in podpor organiziranju, usposobljenosti za izvajanje in določanje prednosti pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike, način priznanja ter obveznosti poročanja, se določijo v predpisih in drugih aktih, ki na podlagi tega zakona urejajo ukrepe kmetijske politike.

57. člen

(organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev)

(1) Organizacija proizvajalcev je pravna oseba ali njen jasno organizacijsko opredeljeni del pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki povezuje proizvajalce kmetijskih pridelkov posameznega sektorja, določenega s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(2) Člani organizacije proizvajalcev so lahko:

- proizvajalci kmetijskih pridelkov sektorja iz prejšnjega odstavka,
- pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki združujejo proizvajalce kmetijskih pridelkov sektorja iz prejšnje alineje, in
- osebe, ki niso proizvajalci kmetijskih pridelkov iz sektorja iz prejšnjega odstavka, če je to dovoljeno s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(3) Če je član organizacije proizvajalcev pravna oseba iz druge alineje prejšnjega odstavka, se za namen priznanja pri ugotavljanju pogojev glede članstva preverjajo pogoji, ki jih izpolnjujejo posamezni proizvajalci kmetijskih pridelkov, ki jih ta pravna oseba združuje.

(4) Če je organizacija proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje organizacije proizvajalcev, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, potrebne za samostojno delovanje organizacije proizvajalcev znotraj pravne osebe.

(5) Organizacija proizvajalcev se prizna, če izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka tega člena, pogoje glede števila članov, obsega oziroma vrednosti pridelave ter pogoje, za posamezni sektor določene v pravnih aktih EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(6) O priznanju organizacije proizvajalcev na predlog stranke odloči minister. Če organizacija proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister z odločbo odvzame priznanje.

(7) Za začasni odvzem priznanja organizacije proizvajalcev v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov, je v sektorju sadja in zelenjave pristojen inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(8) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena predpiše minister.

(9) Združenje organizacij proizvajalcev po tem zakonu je pravna oseba, registrirana v skladu z zakonom, ki ureja zadrage, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki povezuje priznane organizacije proizvajalcev iz sektorja iz prvega odstavka tega člena.

(10) Ne glede na prejšnji odstavek je združenje organizacij proizvajalcev lahko jasno organizacijsko opredeljeni del pravne osebe, če je to dovoljeno s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(11) Člani združenja organizacij proizvajalcev so lahko:

- priznane organizacije proizvajalcev iz sektorja iz prvega odstavka tega člena;
- osebe, ki niso priznane organizacije proizvajalcev iz sektorja iz prvega odstavka tega člena, če je to dovoljeno s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(12) Če je združenje organizacij proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje združenja organizacij proizvajalcev, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, potrebne za samostojno delovanje združenja organizacij proizvajalcev znotraj pravne osebe.

(13) Združenje organizacij proizvajalcev se prizna, če izpolnjuje pogoje iz devetega, desetega in enajstega odstavka tega člena, pogoje glede števila članov in pogoje, za posamezni sektor določene v pravnih aktih EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(14) O priznanju združenja organizacij proizvajalcev na predlog stranke odloči minister. Če združenje organizacij proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, mu minister z odločbo odvzame priznanje.

(15) Za začasen odvzem priznanja združenja organizacij proizvajalcev v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov, je v sektorju sadja in zelenjave pristojen inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(16) Podrobnejše pogoje iz trinajstega odstavka tega člena predpiše minister.

58. člen

(skupine proizvajalcev)

(1) Skupina proizvajalcev je oblika združevanja proizvajalcev v kmetijstvu, gozdarstvu oziroma živilstvu, ki je pravna oseba ali jasno organizacijsko opredeljeni del pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadrage, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Skupina proizvajalcev je namenjena povezovanju za skupni nastop na trgu s ciljem prilagajanja načina in obsega proizvodnje zahtevam trga ter učinkovitejše ekonomike v kmetijskih sektorjih in verigah trženja oziroma pospeševanju organiziranosti verige preskrbe s hrano.

(2) Proizvajalci se lahko združujejo v skupine proizvajalcev posameznih sektorjev za skupno trženje oziroma kratke dobavne verige.

(3) Minister predpiše, v katere skupine proizvajalcev posameznih sektorjev iz prejšnjega odstavka se proizvajalci lahko združujejo. Predpiše tudi podrobnejše pogoje za priznanje teh skupin, pogoje glede števila članov, obsega oziroma vrednosti pridelave in druge pogoje za posamezni sektor ter obveznosti skupine proizvajalcev glede poročanja ministrstvu in upravljanja skupine proizvajalcev.

(4) Člani skupine proizvajalcev so lahko:

- proizvajalci kmetijskih pridelkov,
- pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadrage, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki združujejo proizvajalce kmetijskih pridelkov iz prejšnje alineje.

(5) Če je član skupine proizvajalcev pravna oseba iz druge alineje prejšnjega odstavka, se za namen priznanja pri ugotavljanju pogojev glede članstva preverjajo pogoji, ki jih izpolnjujejo posamezni proizvajalci kmetijskih pridelkov, ki jih ta pravna oseba združuje.

(6) O priznanju skupine proizvajalcev na predlog stranke odloči minister. Če skupina proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister priznanje z odločbo odvzame.

(7) Skupina proizvajalcev se prizna, če izpolnjuje pogoje iz tega člena in pravilnika iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Če je skupina proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje skupine proizvajalcev, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, potrebne za samostojno delovanje skupine proizvajalcev znotraj pravne osebe.

59. člen

(medpanožne organizacije)

(1) Medpanožne organizacije po tem zakonu sestavljajo fizične in pravne osebe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost pridelave in prireje ter gospodarsko dejavnost iz vsaj ene od naslednjih faz dobavne verige: predelavo pridelkov iz enega ali več sektorjev ali trgovino z njimi, vključno z njihovo distribucijo, za katere je medpanožna organizacija priznana v skladu s pravnimi akti EU, z namenom usklajevanja interesov potrošnikov in članov organizacij. Medpanožne organizacije se same ne ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo ali trgovino, razen, če s pravnimi akti EU ni določeno drugače.

(2) Medpanožna organizacija je pravna oseba ali jasno organizacijsko opredeljeni del pravne osebe. Če je medpanožna organizacija del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje medpanožne organizacije, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, potrebne za samostojno delovanje medpanožne organizacije znotraj pravne osebe.

(3) Medpanožna organizacija se prizna, če izpolnjuje pogoje iz tega člena, pravilnika iz petega odstavka tega člena in pogoje, ki so za posamezni sektor določeni v pravnih aktih EU, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(4) O priznanju medpanožne organizacije na predlog organizacije odloča minister. Če medpanožna organizacija ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister priznanje z odločbo odvzame.

(5) Kmetijske sektorje, za katere se lahko prizna medpanožna organizacija, posebne pogoje, ki veljajo za priznanje medpanožne organizacije določenega sektorja in postopek za priznanje medpanožnih organizacij, predpiše minister.

60. člen

(razširitev obveznosti na nečlane)

(1) Na predlog priznane organizacije proizvajalcev ali priznane medpanožne organizacije, ki se šteje za reprezentativno, se določena pravila, vključno z obveznimi finančnimi prispevki, ki jih je sprejela ta organizacija, s predpisom vlade lahko začasno, najdlje za eno leto, razširijo tudi na druge kmetijske proizvajalce ali nosilce predelave in prodaje določenih kmetijskih pridelkov ali živil, ki niso člani te organizacije, če je to nujno za učinkovito uresničevanje tržne ureditve.

(2) Za reprezentativno organizacijo proizvajalcev ali reprezentativno medpanožno organizacijo se šteje organizacija, ki izpolnjuje predpisane pogoje, zlasti glede obsega proizvodnje, območja delovanja in števila članov.

(3) Podrobnejše pogoje glede reprezentativnosti in razširitve obveznosti na nečlane predpiše vlada.

5. ODDELEK

DRŽAVNA POMOČ V KMETIJSTVU

61. člen

(ukrepi kmetijske politike upravljavcev državne pomoči)

(1) Ukrep kmetijske politike upravljavca državne pomoči v kmetijstvu je državna pomoč v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: državna pomoč), ki ne sme biti v nasprotju z resolucijo o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva, predpisi iz 44. člena tega zakona in pravnimi akti EU.

(2) Upravljavec državne pomoči je institucionalna enota iz sektorja Država in njegovih podsektorjev, kot je določen v predpisih, ki urejajo standardno klasifikacijo institucionalnih sektorjev.

(3) Upravljavec državne pomoči:

- pripravi vsebino državne pomoči;
- priglasí državno pomoč pristojnemu organu za spremljanje državne pomoči;
- skrbi za pravilno izvajanje državne pomoči;
- poroča o izvajanju državne pomoči pristojnemu organu za spremljanje državne pomoči.

(4) Sredstva za ukrepe iz tega člena zagotovi upravljavec državne pomoči v svojem proračunu.

62. člen

(pristojni organ za spremljanje državne pomoči)

(1) Ministrstvo je pristojno za spremljanje državne pomoči.

(2) Ministrstvo izvaja zlasti naslednje naloge:

- obravnava, ocenjuje in posreduje priglasitev državne pomoči Evropski komisiji;
- obravnava, ocenjuje in daje mnenje o skladnosti državne pomoči po skupinski izjemi v kmetijstvu in pomoči de minimis v kmetijstvu;
- zbira, obdeluje in spremlja podatke o dodeljeni državni pomoči in pomoči de minimis v kmetijstvu ter vodi evidence iz 187. člena tega zakona;
- pripravi letno poročilo o državni pomoči v skladu s predpisi Republike Slovenije in pravnimi akti EU o pripravi letnega poročila o državni pomoči;
- svetuje upravljavcu državne pomoči.

(3) Podrobnejšo vsebino in postopek spremljanja državne pomoči predpiše vlada.

III. POGLAVJE

POSEBNOSTI UPRAVNEGA POSTOPKA

1. ODDELEK

SKUPNE DOLOČBE

63. člen

(načelo javnosti podatkov)

Podatki iz upravnih odločb o dodelitvi sredstev po tem zakonu so javni, razen davčne številke fizične osebe in enotne matične številke občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO).

64. člen

(oblika vloge)

(1) Vlada lahko s predpisom iz 44. člena tega zakona določi, da se vloge, priloge in druga dokazila vlagajo le v elektronski obliki, pri čemer določi tudi zahtevano raven sredstva elektronske identifikacije in obliko zahtevanega elektronskega podpisa.

(2) Vsebina obrazca za vložitev vloge, prilog in drugih dokazil iz prejšnjega odstavka je v skladu z vsebinskimi in drugimi zahtevami iz predpisa iz 44. člena tega zakona objavljena v informacijskem sistemu agencije, razen če je v predpisu iz 44. člena tega zakona določeno drugače.

(3) Vloge, ki niso vložene v skladu s tem členom, se zavržejo.

65. člen

(pooblastilo)

(1) Šteje se, da je stranka pooblastila pooblaščenca za vložitev ali umik vloge, ki je vložena v elektronski obliki v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena, če je vlogi priložena izpolnjena izjava pooblaščenca o obstoju in sprejemu pooblastila.

(2) Če organ dvomi v obstoj pooblastila iz prejšnjega odstavka, zahteva od stranke ali pooblaščenca, da ga predloži v določenem roku. Stranka in pooblaščenec morata hraniti pooblastilo najmanj pet let od dneva, ko je stranka pridobila sredstva.

66. člen

(posredovanje podatkov prek informacijske rešitve)

(1) Upravičenec lahko podatke, s katerimi dokazuje upravičenost do sredstev, kot so podatki o delovnih opravilih, o uporabi fitofarmacevtskih sredstev, gnojenju ali poslovnih transakcijah, posreduje agenciji tudi preko informacijskih rešitev za kmetijsko proizvodnjo ali za vodenje računovodstva, če te izpolnjujejo vsebinske, tehnične, pravne, varnostne in druge pogoje za integracijo z informacijskim sistemom agencije.

(2) Vrsta podatkov, ki se sporočajo v skladu s prejšnjim odstavkom, se določi s predpisom iz 44. člena tega zakona, s katerim se določi tudi rok in podrobnejši način za posredovanje teh podatkov.

(3) Minister predpiše vsebinske, tehnične, pravne, varnostne in druge pogoje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo lahko podatke iz prvega odstavka tega člena uporablja za namen oblikovanja kmetijske politike, če upravičenec za to poda soglasje.

67. člen

(umik zahtevka)

(1) Če stranka v postopku uveljavljanja sredstev iz naslova ukrepov kmetijske politike umakne katerega od že vloženi zahtevkov iz vloge pred potekom roka za oddajo vloge, se sklep o ustavitvi postopka glede tega zahtevka izda hkrati z odločbo o drugih zahtevkih.

(2) Kadar stranka med postopkom, v katerem je položila varščino, umakne zahtevek in pristojni organ sprostí varščino, se šteje, da je postopek ustavljen v trenutku, ko je bila varščina sproščena.

68. člen

(odločbe, izdane s pomočjo umetnointeligenčnega sistema)

(1) Če je bilo dejansko stanje ugotovljeno s pomočjo umetnointeligenčnega sistema, ki je vzpostavljen v skladu z drugim odstavkom 38. člena tega zakona in pravnimi akti EU, obrazložitev odločbe vsebuje navedbo, da je dejansko stanje ugotovljeno s pomočjo umetnointeligenčnega sistema in navedbo, da se stranka lahko prek komunikacijskega orodja Sopotnik iz 77. člena tega zakona seznani z grafičnimi ali drugimi podatki, na katerih temelji ugotovljeno dejansko stanje, določbe predpisov, na katere se opira odločba in razloge, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločbo.

(2) Agencija na svoji spletni strani predstavi značilnosti umetnointeligenčnega sistema in na jasn in smiseln način pojasni njegovo vlogo v postopku ugotavljanja upravičenosti do sredstev iz naslova ukrepov kmetijske politike.

69. člen

(izdaja odločbe)

(1) Rok, v katerem mora pristojni organ izdati odločbo na prvi stopnji, začne teči od dneva, ko so v skladu s predpisi ugotovljena vsa dejstva in izvedene predpisane kontrole.

(2) V odločbi, ki je izdelana samodejno z uporabo informacijskega sistema, se uradna oseba, ki vodi postopek, ne navede.

70. člen

(zahteva za odpravo pomanjkljivosti)

(1) Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, mora pristojni organ v treh mesecih od poteka roka za vložitev vloge od stranke zahtevati, da pomanjkljivosti odpravi, in ji določiti rok, v katerem mora vlogo popraviti.

(2) Pristojni organ lahko po lastnem preudarku stranko pred pisno zahtevo za odpravo pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka opozori na pomanjkljivosti po telefonu ali na drug primeren način, če to prispeva k lažjemu uresničevanju pravic strank.

(3) Če stranka odpravi pomanjkljivosti po telefonu, uradna oseba o tem naredi uradni zaznamek.

(4) Če stranka kljub opozorilu iz drugega odstavka tega člena ne odpravi pomanjkljivosti, pristojni organ pisno zahteva od stranke, da pomanjkljivosti odpravi, in ji določi rok, v katerem mora vlogo popraviti.

(5) Stranka mora pomanjkljivosti odpraviti v roku, določenem v pisni zahtevi za odpravo pomanjkljivosti. Pristojni organ morebitne odprave pomanjkljivosti vloge, poslane po roku, pri odločanju ne upošteva.

71. člen

(podatki o transakcijskih računih strank)

(1) Sredstva iz naslova vseh ukrepov kmetijske politike se nakazujejo samo na en transakcijski račun stranke.

(2) Stranki, ki ima v Republiki Sloveniji odprt transakcijski račun, se sredstva nakažejo na račun iz registra transakcijskih računov, ki ga stranka sporoči agenciji. Če stranka transakcijskega računa ne sporoči, se sredstva nakažejo na račun, razviden iz registra transakcijskih računov.

(3) Stranki, ki nima v Republiki Sloveniji odprtega transakcijskega računa, se sredstva nakažejo na račun, odprt v drugi državi članici, ki ga stranka sporoči agenciji. Stranka agenciji predloži pogodbo, sklenjeno z banko v drugi državi članici, ali potrdilo banke v drugi državi članici, ki dokazuje, da ima stranka pri tej banki odprt transakcijski račun, na katerega naj se ji nakažejo sredstva.

(4) Kadar transakcijski račun stranke ni razviden iz registra transakcijskih računov ali stranka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija zahteva odpravo pomanjkljivosti. Če stranka v roku iz zahteve za odpravo pomanjkljivosti ne sporoči transakcijskega računa ali ne predloži dokazila iz prejšnjega odstavka, agencija vlogo stranke zavrže.

(5) Za potrebe vodenja postopka iz tega člena in vodenje evidence iz 167. člena tega zakona ima pristojni organ neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov.

72. člen

(pridobivanje podatkov o poravnanih obveznih dajatvah in drugih denarnih nedavčnih obveznostih)

(1) Upravičenec mora za pridobitev sredstev iz ukrepov kmetijske politike izpolnjevati pogoj poravnanih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih izterjuje davčni organ v skladu s predpisi države, in sicer vrednost teh neplačanih zapadlih obveznosti ne sme znašati 50 eurov ali več.

(2) Davčni organ agenciji, na njeno zahtevo, v postopku odločanja, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, posreduje podatek o tem, ali ima upravičenec obveznosti iz prejšnjega odstavka poravnane. Šteje se, da upravičenec ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka tudi, če nima predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja v obdobju petih let pred vložitvijo vloge za uveljavljanje sredstev iz ukrepov kmetijske politike.

(3) Vloga za uveljavljanje sredstev iz ukrepa kmetijske politike vsebuje obvestilo upravičencu, da agencija v postopku obravnave vloge po uradni dolžnosti pridobi podatek o izpolnjevanju pogoja iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če pogoj iz prvega odstavka tega člena ni izpolnjen, agencija upravičenca pred odločitvijo pozove, da poravna zapadle neporavnane obveznosti iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh od poziva in za to predloži dokaze. Če upravičenec obveznosti iz prvega odstavka tega člena tudi v roku iz prejšnjega stavka ne izpolni oziroma za to ne predloži dokaza, agencija vlogo za pridobitev sredstev zavrne.

73. člen

(upravni pregled in pregled na kraju samem)

(1) Upravni pregled je ugotavljanje dejanskega stanja, ki se izvede s pregledom dokaznih listin, vpogledom v uradne evidence, z uporabo sistema za spremljanje površin ali drugega sistema, ki temelji na tehnologijah umetne inteligence, in drugih dokazil za ugotavljanje dejanskega stanja, ne da bi si uradna oseba neposredno ogledala stanje na kraju, kjer se izvaja dejavnost, ki je predmet financiranja posameznega ukrepa, razen v primeru iz 76. člena tega zakona.

(2) Pregled na kraju samem je ugotavljanje dejanskega stanja, ki se opravi tako, da uradna oseba izvede neposredni ogled stanja na kraju, kjer se izvaja dejavnost, ki je predmet financiranja.

(3) Vlada lahko s predpisi iz 44. člena tega zakona podrobneje predpiše elemente upravnega pregleda in pregleda na kraju samem, način izvedbe pregledov, delež vlog oziroma zahtevkov, ki se preverijo s pregledom na kraju samem ali z določenimi kontrolami upravnega pregleda (vzorec za kontrolo), način izbire, povečanja in zmanjšanja vzorca za kontrolo ter podrobneje opredeli ukrepe, glede katerih se, za vse ali del elementov pregleda, pregled na kraju samem ne izvaja.

(4) Metode merjenja površin, tehnične tolerance meritev in ostale tehnične elemente metodologije meritev, ki se uporabijo v okviru pregledov na kraju samem ali sistema za spremljanje površin, predpiše minister.

74. člen

(strokovna komisija)

(1) Če je za odločanje o upravičenosti do sredstev v okviru posameznega ukrepa kmetijske politike na podlagi predpisa iz 44. člena tega zakona potrebno dodatno strokovno znanje, se lahko imenuje strokovna komisija, ki poda neobvezno in obrazloženo strokovno mnenje.

(2) Minister predpiše sestavo, pogoje za imenovanje, naloge strokovne komisije, način obvladovanja nasprotij interesov, način delovanja komisije, njeno financiranje in druga podrobnejša vprašanja za posamezno strokovno komisijo iz prejšnjega odstavka.

(3) Člane strokovne komisije iz tega člena imenuje s sklepom predstojnik organa, pred katerim se vodi upravni postopek.

75. člen

(sistem za spremljanje površin)

Agencija v skladu s pravnimi akti EU vzpostavi in upravlja umetnointeligenčni sistem za spremljanje površin, ki za potrebe ugotavljanja dejanskega stanja omogoča redno in sistematično opazovanje, sledenje in presojo dejavnosti in praks na kmetijskih in gozdnih zemljiščih v Republiki Sloveniji, z uporabo podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus, drugih enakovrednih satelitskih podatkov, podatkov, pridobljenih z daljinskim zaznavanjem, geografsko označenih fotografij in drugih dokazil.

76. člen

(dodatni terenski ogled v okviru sistema za spremljanje površin)

(1) Kadar se z uporabo sistema iz prejšnjega člena in drugimi preveritvami v okviru upravnega pregleda ne da z gotovostjo ugotoviti dejanskega stanja, lahko agencija opravi dodatni terenski ogled. O izvedbi dodatnega terenskega ogleda se stranke predhodno ne obvešča in se izvede brez njene navzočnosti.

(2) Agencija sporoči ugotovitve dodatnega terenskega ogleda stranki prek komunikacijskega orodja Sopotnik iz 77. člena tega zakona.

(3) Stranka lahko po opravljenem dodatnem terenskem ogledu vlogo ali zahtevek spremeni ali umakne v skladu z določbami tega zakona in pravnimi akti EU.

(4) Dodatne terenske ogleda opravlja agencija oziroma se lahko opravljajo kot javno pooblastilo. Glede postopka izbire izvajalca, podelitve javnega pooblastila, pogojev za opravljanje nalog in statusa kontrolorja se smiselno uporabljajo drugi do sedmi odstavek 78. člena tega zakona.

77. člen

(informacijsko orodje za komunikacijo s strankami)

(1) Agencija vzpostavi in upravlja informacijsko orodje za komunikacijo s strankami Sopotnik (v nadaljnjem besedilu: Sopotnik), ki omogoča elektronsko izmenjavo informacij in dokumentov med agencijo in strankami.

(2) Uporaba Sopotnika je obvezna za komunikacijo med agencijo in strankami, če je tako določeno v predpisih iz 44. člena tega zakona.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se Sopotnik uporablja za naslednjo komunikacijo:

- seznanitev stranke z dejanskim stanjem, ki ga je agencija ugotovila na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 75. člena tega zakona, vključno z ugotovitvami dodatnega terenskega ogleda iz prejšnjega člena;
- podajo izjave stranke o ugotovljenem dejanskem stanju iz prejšnje alineje in predložitve dokazov. Stranka lahko predloži izjavo o ugotovljenem dejanskem stanju iz prejšnje alineje in dokaze v roku, ki se določi v predpisih iz 44. člena tega zakona.

(4) Če agencija v primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 75. člena tega zakona, ugotovi neskladja, stranko o tem dodatno obvesti na način oziroma po sredstvih komunikacije, ki jih ta opredeli v zbirni vlogi.

(5) Stranka dostopa do uporabniškega računa v Sopotniku s sredstvi identifikacije iz 64. člena tega zakona, ali z uporabniškim imenom in geslom, ki ju dodeli agencija.

(6) Šteje se, da je stranka z informacijo seznanjena osmi dan od objave v Sopotniku.

(7) Podrobnejši način uporabe, način poteka komunikacije preko Sopotnika in način dodatnega obveščanja strank predpiše minister.

(8) Za potrebe delovanja Sopotnika se lahko obdelujejo podatki, prevzeti iz vlog stranke in iz RKG, ter naslednji osebni podatki registriranih uporabnikov: osebno ime, kontaktni

podatki, uporabniško ime in prvotno dodeljeno geslo, podatki o uporabniških pravicah posameznega uporabnika in njegov naslov internetnega protokola. Osebni podatki se hranijo največ deset let od zadnje prijave uporabnika.

78. člen

(pregledi na kraju samem)

(1) Preglede na kraju samem, ki so potrebni za ugotavljanje dejstev in okoliščin, pomembnih za odločitev o upravičenosti do zaprošenih ali dodeljenih sredstev oziroma o namenski rabi dodeljenih sredstev po tem zakonu, opravlja agencija oziroma se opravljajo kot javno pooblastilo.

(2) Za opravljanje nalog pregledov na kraju samem mora izbrani izvajalec poleg izpolnjevanja strokovnih, prostorskih, tehničnih in organizacijskih pogojev dosegati naslednja merila:

- ustrezne reference na področju vodenja postopkov pregledov na kraju samem,
- organizacijska struktura in število zaposlenih, ki zagotavlja učinkovito izvajanje pregledov na kraju samem,
- izobrazba, usposobljenost in delovne izkušnje zaposlenih s področja postopkov pregledov na kraju samem ter organizacije in koordinacije delovnega procesa,
- tehnična in varnostna opremljenost za izvajanje pregledov na kraju samem in drugih s tem povezanih opravil.

(3) Izбира izvajalca za izvajanje nalog iz tega člena se opravi na podlagi javnega razpisa, v katerem se določijo podrobnejši pogoji in merila ter točkovnik za ocenjevanje posameznih meril iz prejšnjega odstavka.

(4) Agencija izvajalcu, izbranemu v skladu s prejšnjim odstavkom, podeli javno pooblastilo z odločbo v upravnem postopku za največ pet let. V odločbi morajo biti navedene strokovne delavke ali strokovni delavci, ki izvajajo naloge iz tega člena (v nadaljnjem besedilu: kontrolor). Z izvajalci se sklenejo pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

(5) Javno pooblastilo se podeli za določen čas in preneha:

- s potekom časa, za katerega je podeljeno,
- če niso več izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena ali če se naloge iz tega člena opravljajo v nasprotju s predpisi, kar ugotovi agencija z odločbo v upravnem postopku.

(6) Zoper odločbo iz četrtega in petega odstavka tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(7) Kontrolor se šteje za uradno osebo po zakonu, ki določa upravni postopek, in ima pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku.

(8) Kontrolor izkazuje pooblastilo za opravljanje pregledov na kraju samem s službeno izkaznico, ki vsebuje fotografijo kontrolorja, ime in priimek kontrolorja, navedbo agencije ter podpis predstojnika agencije. Če kontrolor izvaja pregled na kraju samem na podlagi javnega pooblastila, vsebuje službena izkaznica poleg podatkov iz prejšnjega stavka tudi naziv izvajalca ter datum podelitve in konca veljavnosti javnega pooblastila.

(9) Službeno izkaznico iz prejšnjega odstavka izda predstojnik agencije.

(10) Obliko službene izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister.

(11) Kontrolor pri pregledu na kraju samem postopa v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, in o opravljenem pregledu sestavi zapisnik.

(12) Poleg načina, ki ga za vabilo določa zakon, ki ureja splošni upravni postopek, se lahko pregled na kraju samem stranki ali njenemu pooblaščenцу predhodno napove telefonsko, po elektronski pošti ali neposredno ustno, kar se evidentira z uradnim zaznamkom ali v zapisniku o pregledu. S predpisom iz 44. člena tega zakona se določi najdaljši čas, ki lahko preteče od napovedi pregleda na kraju samem do njegove izvedbe, pri čemer ta čas ne sme biti daljši od 14 dni.

(13) Če pregled na kraju samem ni napovedan v skladu s prejšnjim odstavkom, ker bi predhodna napoved lahko ogrozila ugotovitev resničnega dejanskega stanja glede upravičenosti do sredstev, kakor to zahtevajo pravni akti EU, ki urejajo zaščito finančnih interesov EU, kontrolor stranko ali njenega pooblaščenca pred začetkom pregleda neposredno ustno seznani o izvajanju pregleda. Kontrolor mora stranki ali njenemu pooblaščenцу omogočiti navzočnost pri pregledu. Če kontrolor stranke ali njenega pooblaščenca ne najde na kraju, kjer je treba izvesti pregled na kraju samem, pregled preloži.

79. člen

(zapisnik o pregledu na kraju samem)

(1) Zapisnik o pregledu na kraju samem se sestavi v fizični ali elektronski obliki. Ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, zapisnik, sestavljen v elektronski obliki, in v zapisniku navedene morebitne izjave po opravljenem pregledu na kraju samem potrdi stranka s podpisom z uporabo podpisne tablice, overi pa ga uradna oseba s kvalificiranim elektronskim podpisom.

(2) Če stranka noče podpisati zapisnika ali odide, preden je zapisnik sklenjen, se to vpiše v zapisnik in navede, zakaj ga ni hotela podpisati.

(3) Zapisnik o pregledu na kraju samem, ki je sestavljen v elektronski obliki in podpisan ter overjen v skladu s prvim odstavkom tega člena, se stranki posreduje tako, da se pošlje na elektronski naslov, ki ga stranka navede v zapisnik, če se stranka s tem strinja.

80. člen

(višja sila in izjemne okoliščine)

(1) Za namen izvajanja kmetijske politike so lahko višja sila in izjemne okoliščine, ki začasno ali trajno onemogočajo ali ovirajo izvedbo ukrepov kmetijske politike, priznane zlasti v naslednjih primerih:

1. huda naravna nesreča, hud vremenski dogodek ali izjemna okoliščina, ki resno prizadene kmetijsko gospodarstvo;
2. uničenje poslopij in kmetijske mehanizacije ter objektov za živino na kmetijskem gospodarstvu zaradi nesreče;

3. izbruh bolezni, ki prizadene rejne živali, ali izbruh bolezni ali navzočnost škodljivega organizma rastlin, ki prizadene kmetijske rastline upravičenca;
4. razlastitev celotnega ali velikega dela kmetijskega gospodarstva, če te razlastitve ni bilo mogoče pričakovati na dan predložitve vloge;
5. smrt upravičenca;
6. dolgotrajna nezmožnost upravičenca za delo;
7. izguba ali pogin rejnih živali zaradi napada divjih zveri, kljub izvedbi vseh predpisanih ukrepov;
8. pogin rejnih živali zaradi nesreče (požar, udar strele, električni udar, padci ipd.);
9. škoda na površinah, ki jo povzročijo divje živali;
10. napad bolezni oziroma škodljivcev v čebelnem panju, zaradi katerih je potrebno čebele v tem panju uničiti oziroma nadomestiti z novo čebeljo družino;
11. sprememba obsega kmetijskih zemljišč na kmetijskem gospodarstvu, vrste dejanske rabe ali načina kmetovanja neodvisno od upravičenca.

(2) V predpisih iz 44. člena tega zakona se za primer višje sile ali izjemne okoliščine določijo pogoji glede upravičenj in uporaba upravnih sankcij.

(3) O primerih višje sile ali izjemne okoliščine se agencijo pisno obvesti v 15 delovnih dneh od dneva, ko je upravičenec to zmožen storiti, priložijo pa se tudi ustrezni dokazi. Agencijo se lahko o primeru višje sile ali izjemne okoliščine obvesti tudi prek informacijskega orodja za komunikacijo s strankami iz 77. člena tega zakona, če je tako določeno v predpisu iz 44. člena tega zakona.

(4) Če agencija s svojimi kontrolnimi sistemi, zlasti s sistemom za spremljanje površin ali drugim sistemom za samodejno ugotavljanje dejanskega stanja, zazna okoliščine, ki kažejo na nastanek primera višje sile ali izjemne okoliščine, lahko po uradni dolžnosti izvede postopek ugotavljanja višje sile ali izjemne okoliščine in v primeru ugotovljene višje sile ali izjemne okoliščine o tem obvesti upravičenca v skladu s prvo alinejo tretjega odstavka 77. člena tega zakona.

(5) Šteje se, da upravičenec uveljavlja višjo silo ali izjemno okoliščino, če ugotovitvi višje sile ali izjemne okoliščine iz prejšnjega odstavka ne nasprotuje na način in v roku iz druge alineje tretjega odstavka 77. člena tega zakona.

(6) O višji sili ali izjemni okoliščini agencija odloči z odločbo.

81. člen

(dodelitev podpore po uradni dolžnosti)

(1) Za ukrepe kmetijske politike se odločbe izdajo na podlagi podatkov iz uradnih evidenc, če je za posamezni ukrep tako določeno s predpisom iz 44. člena tega zakona.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka agencija izda odločbo.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek agencija izda zavrnilno odločbo, če ugotovi, da je podatek v uradno evidenco iz prvega odstavka tega člena vnesen na podlagi vloge stranke, ta pa ne izpolnjuje pogojev za izdajo odločbe.

(4) Če stranka ugotovi, da je izračun v odločbi iz drugega odstavka tega člena nepravilen, lahko v 15 dneh od vročitve odločbe vloži ugovor. Agencija preveri navedbe stranke in izda odločbo.

(5) Če stranka zoper odločbo ne ugovarja ali ne poda izjave o odpovedi pravice v skladu z osim odstavkom tega člena, velja odločba za dokončno odločbo. V tem primeru se šteje, da se je stranka odpovedala pritožbi.

(6) Stranka lahko v 15 dneh od vročitve odločbe iz četrtega odstavka tega člena vloži pritožbo. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(7) Odločbe in sklepi iz tega člena se vročajo v skladu s 83. členom tega zakona.

(8) Stranka lahko v 15 dneh od prejema odločbe poda nepreklicno pisno izjavo, da se odpoveduje pravicam iz odločbe. Agencija v tem primeru izda odločbo o odpovedi pravici in stranki naloži vračilo morebitnih prejetih izplačil iz tega naslova.

(9) Če agencija izda odločbo iz tega člena, pozivanje stranke k izpolnitvi pogoja iz 72. člena tega zakona ni potrebno.

82. člen

(učinki prenosa kmetijskega gospodarstva na pravice in obveznosti iz ukrepov kmetijske politike)

(1) Ob prenosu kmetijskega gospodarstva v skladu s prvim odstavkom 21. člena tega zakona vse pravice, obveznosti in upravne sankcije, ki se nanašajo na ukrepe kmetijske politike, preidejo na novega nosilca kmetijskega gospodarstva, če izpolnjuje pogoje oziroma obveznosti iz predpisa iz 44. člena tega zakona in vloži vlogo iz petega odstavka tega člena.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek pri ukrepih kmetijske politike, ki so vezani na površino oziroma žival, in so obveznosti večletne, v primeru prenosa kmetijskega gospodarstva, celotnega zemljišča oziroma dela zemljišča v obdobju trajanja obveznosti, obveznost ali njen del, ki ustreza prenesenemu zemljišču, za preostanek obdobja prevzame novi nosilec kmetijskega gospodarstva, če s tem v zvezi izrazi voljo na način, kot ga določa predpis iz 44. člena tega zakona, sicer pa obveznost preneha veljati in se od prejšnjega nosilca kmetijskega gospodarstva ne zahteva vračila sredstev za obdobje, v katerem je obveznost veljala.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ob prenosu kmetijskega gospodarstva zaradi smrti nosilca družinske kmetije v skladu s tretjim in petim odstavkom 21. člena tega zakona vse pravice, obveznosti in upravne sankcije, ki se nanašajo na ukrepe kmetijske politike, preidejo na novega nosilca kmetijskega gospodarstva, če izpolnjuje pogoje oziroma obveznosti, ki se za primer prenosa kmetijskega gospodarstva zaradi smrti nosilca družinske kmetije določijo s predpisom iz 44. člena tega zakona.

(4) Če vloga ni vložena v skladu s petim odstavkom 21. člena tega zakona, agencija izda sklepe o ustavitvi glede vseh odprtih postopkov v zvezi z ukrepi kmetijske politike, neizplačana sredstva pa se vrnejo v proračun.

(5) Novi nosilec kmetijskega gospodarstva iz prvega in tretjega odstavka tega člena po izdani odločbi o pravici do sredstev iz naslova ukrepa kmetijske politike vloži vlogo za uveljavljanje pravic iz ukrepa kmetijske politike ali vlogo za prenos pravic in obveznosti ter predloži dokaze o izpolnjevanju pogojev oziroma obveznosti iz predpisa iz 44. člena tega zakona.

(6) O vlogi iz prejšnjega odstavka agencija odloči z odločbo o pravicah, obveznostih in upravnih sankcijah.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena ima obveznost vračila sredstev nosilec kmetijskega gospodarstva, na katerega se glasi odločba o vračilu sredstev.

83. člen

(vročitev)

(1) Odločbe in sklepi agencije s področja ukrepov kmetijske politike, razen odločb o vračilu sredstev, se vročajo z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 20. dan od datuma odpreme odločbe ali sklepa, navedenega na odločbi ali sklepu.

(2) Stranka lahko pisno obvesti agencijo, da odločbe ali sklepa ni prejela, v 30 dneh od datuma, do katerega morajo biti izdane odločbe za posamezen ukrep. Datum je določen v predpisih iz 44. člena tega zakona.

(3) Agencija stranki v primerih iz prejšnjega odstavka odločbo ali sklep vroči z osebno vročitvijo.

84. člen

(oblika pritožbe)

Pritožba se vloži pisno.

85. člen

(nesuspenzivni učinek pritožbe)

Pritožba zoper odločbo iz naslova ukrepov kmetijske politike, pritožba zoper odločbo o izbrisu zemljišč iz RKG in pritožba zoper odločbo o zasegu varščine ne zadrži njene izvršitve.

86. člen

(rok organa za odstop pritožbe)

Rok, v katerem mora agencija odstopiti pritožbo z dokumenti o zadevi pristojnemu organu druge stopnje potem, ko preveri, ali je vložena pritožba pravočasna, dovoljena in ali jo je vložila upravičena oseba, pa izpodbijane odločbe ne nadomesti z novo odločbo, je štiri mesece od prejema pritožbe.

87. člen

(rok organa druge stopnje za izdajo odločbe)

(1) Rok, v katerem mora pristojni organ izdati odločbo na drugi stopnji, začne teči od dneva, ko prejme popolno pritožbo in dokumente, ki se tičejo zadeve.

(2) Če o pritožbi stranke ni odločeno v šestih mesecih od vložitve pritožbe, lahko stranka postopa po določbah zakona, ki ureja upravni spor.

88. člen

(upravna sankcija)

(1) Agencija odloči o upravnih sankcijah zaradi neizpolnjevanja pogojev ali neizpolnitve ali kršitve obveznosti v skladu s pravnimi akti EU in tem zakonom.

(2) Upravna sankcija se deli na upravni ukrep in upravno kazen.

89. člen

(upravni ukrep)

(1) Upravni ukrep je:

- delna ali celotna zavrnitev vloge ali zahtevka za izplačilo sredstev;
- vračilo neupravičeno izplačanih sredstev.

(2) Delna ali celotna zavrnitev vloge ali zahtevka za izplačilo sredstev iz prve alineje prejšnjega odstavka pomeni zavrnitev vloge ali zahtevka oziroma dela vloge ali zahtevka, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev, pri čemer v primeru delne zavrnitve ne pride do zmanjšanja odobrenega dela vloge ali zahtevka.

(3) Vračilo sredstev iz druge alineje prvega odstavka tega člena pomeni vračilo neupravičeno izplačanih sredstev največ do višine sredstev, ki so bila v isti upravni zadevi upravičencu že izplačana. V primeru zamude z vračilom se upravičencu zaračunajo tudi zakonske zamudne obresti.

90. člen

(upravna kazen)

(1) Upravna kazen je:

1. delno znižanje odobrenega zneska;
2. znižanje odobrenega zneska v celoti;
3. znižanje, ki presega odobreni znesek;
4. vračilo sredstev;
5. izključitev iz ukrepa;

6. izguba pravice do izplačila sredstev na podlagi odločbe o pravici do sredstev.

(2) Znižanje odobrenega zneska iz 1. točke prejšnjega odstavka pomeni upravno kazen, s katero se stranki poleg upravnega ukrepa iz prve alineje prvega odstavka prejšnjega člena, za izplačilo zavrne tudi določen del vloge ali zahtevka, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(3) Znižanje odobrenega zneska v celoti iz 2. točke prvega odstavka tega člena pomeni zavrnitev celotne vloge ali zahtevka, ki izpolnjuje predpisane pogoje, čeprav se ugotovljena nepravilnost ali kršitev nanaša na neupravičeni del vloge ali zahtevka, še zlasti v primeru umetno ustvarjenih pogojev, namerne prijave neupravičenih stroškov, uporabe prirejene dokumentacije, preprečitve ali onemogočanje izvedbe vseh vrst pregledov.

(4) Znižanje, ki presega odobreni znesek, iz 3. točke prvega odstavka tega člena pomeni upravno kazen pri izvajanju ukrepov kmetijske politike, ki so vezani na površino oziroma žival, s katero se stranki poleg upravne kazni iz 2. točke prvega odstavka tega člena naloži tudi znižanje, ki presega odobreni znesek, ki ga stranka uveljavlja z zahtevkom, v zvezi s katerim je ugotovljena nepravilnost ali kršitev. Znižanje, ki presega odobreni znesek, se pri odločanju o drugih zahtevkih stranke za izplačilo iz ukrepov kmetijske politike, ki so vezani na površino oziroma žival, poračuna z zneski izplačil drugih zahtevkov, vloženih v istem letu oziroma v naslednjih letih.

(5) Vračilo sredstev iz 4. točke prvega odstavka tega člena pomeni vračilo izplačanih sredstev največ do višine sredstev, ki so bila v isti upravni zadevi upravičencu že izplačana. V primeru zamude z vračilom se upravičencu zaračunajo tudi zakonske zamudne obresti.

(6) Izključitev iz ukrepa iz 5. točke prvega odstavka tega člena pomeni izključitev upravičenca iz možnosti kandidiranja na enega ali več ukrepov kmetijske politike, za koledarsko leto izreka in naslednje koledarsko leto.

91. člen

(neizpolnitev ali kršitev obveznosti)

(1) Če stranka predloži lažne podatke ali če podatkov, pomembnih za odločitev, zaradi malomarnosti ne razkrije, pristojni organ vlogo ali zahtevek v celoti zavrne.

(2) Če stranka stori kršitev, zaradi katere je onemogočeno doseganje ciljev ukrepa, kot na primer uporaba sredstev v nasprotju z namenom, za katerega so bila dodeljena, in nedokončanje projekta, razen v primeru višje sile, se stranki izda odločba, s katero se zahteva vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Če stranka teh sredstev ne vrne v roku, določenem s to odločbo, se ji zaračunajo zakonite zamudne obresti.

(3) Če stranka prepreči izvedbo pregleda na kraju samem tako, da pregleda ne dovoli ali ga ne omogoči, pristojni organ vlogo ali zahtevek zavrne in zahteva vračilo izplačanih sredstev v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) V primerih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se stranko izključi iz ukrepa v skladu s petim odstavkom prejšnjega člena.

(5) V primeru neizpolnjevanja drugih obveznosti, ki izhajajo iz predpisa iz 44. člena tega zakona, se stranki določijo sankcije iz 88., 89. in 90. člena tega zakona v skladu s predpisom iz 44. člena tega zakona, pri čemer se za druge obveznosti štejejo zlasti:

1. prepoved uporabe ali spremembe naložbe v nasprotju s cilji ukrepa, odtujitev naložbe in prenehanje ali preselitev financirane dejavnosti izven EU v zahtevanem časovnem obdobju,
2. doseganje meril, pogojev ali obveznosti po odobritvi vloge ali zahtevka ali po izplačilu sredstev,
3. hramba dokumentacije,
4. poročanje,
5. označevanje vira financiranja,
6. spoštovanje pravil javnega naročanja.

(6) V predpisu iz 44. člena tega zakona se lahko določi, da se upravna sankcija za kršitev določenih obveznosti lahko uporabi šele po predhodnem opozorilu stranki, da bo taka sankcija uporabljena, če v določenem roku ne bo odpravila kršitve obveznosti ali bo ponovila kršitev obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev.

(7) Ne glede na drugi, tretji, peti in šesti odstavek tega člena se v primeru neizpolnjevanja ali kršitev obveznosti stranki ne izda odločba o vračilu sredstev oziroma se ji ne določijo upravne kazni, če je neizpolnjevanje ali kršitev obveznosti posledica napake pristojnega ali drugega organa in kadar ni razumno pričakovati, da bi stranka napako lahko odkrila.

92. člen

(namerna neskladnost s pravili za dodelitev ali izplačilo sredstev)

(1) Za namen preverjanja spoštovanja pravil za dodelitev ali izplačilo sredstev iz ukrepov kmetijskih politik se za namerno neskladnost šteje neskladnost, pri kateri iz okoliščin očitno izhaja, da se je upravičenec zavedal, da bo imelo njegovo ravnanje ali opustitev za posledico neskladnost, vendar je vseeno hotel nastanek te posledice ali je vsaj privolil v nastanek te posledice.

(2) Vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona predpiše ukrepe kmetijske politike, kjer se ugotavlja namerna neskladnost, in upravne sankcije iz 88., 89. in 90. člena tega zakona.

(3) Če zavezanec, v okviru pravil pogojenosti ali socialne pogojenosti, ponovi neskladnost, za katero mu je agencija dvakrat v treh zaporednih letih določila upravno sankcijo, se ta neskladnost šteje za namerno neskladnost v skladu s pravnimi akti EU.

93. člen

(posebni primeri odprave odločbe prve stopnje)

(1) Kadar je odločba izdelana samodejno z uporabo informacijskega sistema in je v njej nepravilno ugotovljeno dejansko stanje ali napačno uporabljen materialni predpis, agencija v enem letu po vročitvi odločbe stranki tako odločbo odpravi in izda novo odločbo. Kot datum izdaje nove odločbe se šteje datum na odločbi.

(2) Kadar pristojni organ na podlagi dokončnega poročila ali drugega končnega akta pristojnega nadzornega ali revizijskega organa ugotovi, da so bila sredstva dodeljena ali izplačana v nasprotju s predpisi ali predpisi niso bili v celoti pravilno uporabljeni, pristojni organ svojo odločbo v petih letih od dokončnosti odločbe odpravi in jo nadomesti z novo odločbo.

(3) Kadar pristojni organ ugotovi, da je v odločbi ugotovljeno dejansko stanje nepravilno ali nepopolno ugotovljeno, ker je stranka predložila lažne podatke ali ker stranka podatkov, pomembnih za odločitev, zaradi malomarnosti ni razkrila, svojo odločbo v petih letih od dokončnosti odločbe odpravi in jo nadomesti z novo odločbo.

(4) Pristojni organ v odločbi iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se stranka izključi iz istega ukrepa za koledarsko leto izreka in naslednje koledarsko leto.

(5) Pristojni organ v odločbi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zahteva tudi vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Če stranka teh sredstev ne vrne v roku, določenem s to odločbo, se ji zaračunajo zakonite zamudne obresti.

(6) Zoper novo odločbo po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena je dovoljena pritožba, razen v primerih, ko v skladu z določbami tega zakona zoper odpravljen odločitev agencije pritožba ni dovoljena.

94. člen

(odprava odločbe po nadzorstveni pravici)

(1) Organ, pristojen za nadzor, lahko po nadzorstveni pravici, poleg primerov iz zakona, ki ureja upravni postopek, odpravi odločbo pod pogoji, v roku in iz razlogov, določenih v pravnem aktu EU ali nacionalnem predpisu, ki določa obveznost vračila strankam, kadar jim je bilo z odločbo odobrenih preveč sredstev ali upravičenj.

(2) Če predpis roka iz prejšnjega odstavka ne določa drugače, lahko pristojni organ odločbo odpravi v petih letih od vročitve odločbe.

95. člen

(enotna odločba)

(1) Kadar je pri organu druge stopnje vloženih več kot pet pritožb zoper odločbe prve stopnje ali predlogov za odpravo po nadzorstveni pravici in se pravice ali obveznosti opirajo na isto ali podobno dejansko stanje in isto pravno podlago ter pristojni organ druge stopnje ugotovi, da so pritožbe ali predlogi utemeljeni, lahko izda enotno odločbo.

(2) Z enotno odločbo organ odpravi odločbe v delu, ki je nepravilen, in vrne zadeve agenciji v ponovni postopek. Organ druge stopnje je dolžan s svojo enotno odločbo opozoriti organ prve stopnje, glede česa je treba dopolniti postopek, organ prve stopnje pa mora vseskozi ravnati po tej odločbi.

(3) Sestavni del enotne odločbe je seznam z imeni strank in njihovih zakonitih zastopnic ali zakonitih zastopnikov ali pooblaščenk ali pooblaščenцев ter označba prvostopne odločbe.

(4) Enotna odločba se pošlje agenciji, ki mora brez odlašanja, najpozneje pa v 30 dneh od prejema zadeve, izdati nove odločbe. Strankam se kopija enotne odločbe brez posebnega seznama vroči skupaj z novo odločbo. Zoper novo odločbo je dovoljena pritožba.

96. člen

(obnova postopka)

(1) Postopek, ki je končan z odločbo, zoper katero v upravnem postopku ni rednega pravnega sredstva, se poleg razlogov iz zakona, ki ureja splošni upravni postopek, obnovi tudi, če:

- odločba temelji na upravni odločbi, ki je bila pravnomočno spremenjena, razveljavljena ali odpravljena;
- če za obnovo postopka pristojni organ na podlagi pravnomočne odločbe drugega pristojnega organa izve za nova dejstva, ki bi lahko sama zase ali v zvezi z že ugotovljenimi dejstvi pripeljala do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva upoštevana v prejšnjem postopku.

(2) Stranka lahko predlaga obnovo iz vseh obnovitvenih razlogov v treh mesecih. Rok začne teči v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, v primerih iz prejšnjega odstavka pa od dneva, ko je stranka izvedela za pravnomočno odločbo.

(3) Pristojni organ lahko začne postopek obnove po uradni dolžnosti iz vseh obnovitvenih razlogov v petih mesecih. Rok začne teči v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek; v primeru iz prve alineje prvega odstavka tega člena od dneva, ko je odločba postala pravnomočna, v primeru iz druge alineje prvega odstavka tega člena pa od dneva, ko je pristojni organ izvedel za pravnomočno odločbo drugega pristojnega organa.

(4) Sklep o dovolitvi obnove ali sklep o obnovi se izda skupaj z odločbo.

(5) Po preteku petih let od dokončnosti odločbe se obnova ne more več predlagati niti ne uvesti po uradni dolžnosti, razen glede obnovitvenih razlogov, za katere zakon, ki ureja splošni upravni postopek, določa daljši rok.

97. člen

(poračunavanje in vračilo neupravičeno izplačanih sredstev)

(1) Sredstva, ki jih mora stranka na podlagi izvršljive odločbe vrniti, lahko pristojni organ poračuna s sredstvi, ki stranki še niso bila izplačana, in sicer iz katerega koli ukrepa kmetijske politike, če pravni akti EU ne določajo drugače, sicer mora pristojni organ takoj zahtevati vračilo v proračun.

(2) Če stranka, ki mora vrniti sredstva, poleg glavnice dolguje tudi obresti in stroške, se ti vračunavajo tako, da se najprej odplača glavnica, nato obresti in končno stroški.

98. člen

(obročno plačilo dolga in odlog plačila)

(1) Stranka lahko pred iztekom z odločbo določenega roka za vračilo sredstev pri agenciji vloži vlogo za obročno plačilo dolga iz naslova ukrepov kmetijske politike.

(2) Najnižji skupni znesek dolga stranke, za katerega se dovoli obročno plačilo, je 500 eurov.

(3) Na podlagi vloge stranke se lahko dovoli obročno plačilo dolga v treh trimesečnih obrokih. V tem primeru se nominalni znesek dolga razdeli na tri enake dele ali obroke, pri katerih se določi tudi datum njihove zapadlosti.

(4) Če stranka zamudi s plačilom za kateri koli posamezni obrok, se dolg takoj izterja v celoti. Agencija v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo dolga, stranko opozori na posledice zamude. Zakonske zamudne obresti se obračunajo od dneva zapadlosti posameznega obroka do dneva plačila, če pravni akti EU ne določajo drugače.

(5) Vloga za obročno plačilo dolga mora biti vložena na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani agencije.

(6) Odlog plačila dolga iz naslova ukrepov skupne kmetijske politike ni mogoč.

99. člen

(neupravičeno izplačana sredstva pod določenim zneskom)

(1) O vračilu neupravičeno izplačanih sredstev ali odvzemu neutemeljeno dodeljenih upravičenj, ki ne presegajo zneska, določenega za opustitev izterjave v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, se odločba ne izda.

(2) Če zakon iz prejšnjega odstavka ne določa najnižjega zneska, določenega za opustitev izterjave, znesek za opustitev izterjave, brez obresti, znaša 250 eurov.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se izda odločba v primeru, če:

- se zahteva vračilo neupravičenih izplačanih sredstev na podlagi odločbe, s katero se odloči o delnem ali celotnem zasegu varščine;
- v skladu s predpisi razlog, zaradi katerega bi bilo treba zahtevati vračilo podpore, v drugih postopkih vpliva na pravico do prejema podpore.

100. člen

(rok za odločitev o vračilu sredstev)

(1) Kadar je v zapisniku o pregledu na kraju samem, s pravnomočno odločbo drugega pristojnega organa, z dokončnim poročilom ali drugim končnim aktom pristojnega nadzornega ali revizijskega organa, ali z drugim dokumentom ugotovljeno, da stranka ne izpolnjuje ali krši obveznosti oziroma da so ji bila sredstva neupravičeno izplačana zaradi nepravilnosti, agencija odloči o vračilu sredstev, če ugotovi, da so za to izpolnjeni pogoji. Agencija izda odločbo za vračilo sredstev v 18 mesecih od datuma prejema zapisnika o pregledu na kraju samem, pravnomočne odločbe drugega pristojnega organa, dokončnega poročila ali drugega končnega akta pristojnega nadzornega ali revizijskega organa ali drugega dokumenta drugega organa ali tretje osebe oziroma od datuma nastanka drugega dokumenta agencije.

(2) Postopki v skladu s prejšnjim odstavkom se začnejo ali nadaljujejo tudi po poteku roka iz prejšnjega odstavka.

101. člen

(pridobivanje podatkov zaradi kontrole)

Zaradi kontrole upravičenosti izplačil mora davčni organ na pisno zahtevo agencije v treh mesecih pridobiti in posredovati podatke iz poslovnih knjig, davčnih evidenc, knjigovodskih listin in druge dokumentacije upravičenca ali tretje osebe v zvezi z izvedbo sofinancirane dejavnosti.

2. ODDELEK

POSTOPEK ZA IZVAJANJE UKREPOV KMETIJSKE POLITIKE NA PODLAGI JAVNEGA RAZPISA

102. člen

(uporaba postopka)

Pri izvajanju ukrepov na podlagi javnega razpisa se uporabljajo določbe 63. do 100. člena tega zakona, razen določb 67. člena, prvega, drugega in tretjega odstavka 70. člena za vloge na podlagi odprtega javnega razpisa iz prve alineje prvega odstavka 103. člena tega zakona ter določb 76., 77. in 83. člena tega zakona.

103. člen

(čas in način vložitve vloge)

(1) Če stranka vlogo pošlje po pošti, jo mora poslati s priporočeno pošiljko. Pri vlogi, ki je poslana s priporočeno pošiljko, se za čas vložitve šteje čas oddaje pošiljke na pošti. Kadar na priporočeni pošiljki čas oddaje pošiljke ni ugotovljen kljub poizvedbi na pošti, se šteje, da je vloga vložena kot zadnja na dan, ko je bila pošiljka oddana na pošti. Vloga, poslana po pošti kot navadna pošiljka, se zavrže.

(2) Kadar vlogo izroči stranka neposredno pri pristojnem organu, se za čas vložitve šteje čas prejema pošiljke v glavni pisarni pristojnega organa.

(3) Vloga, ki se vloži v elektronski obliki, se šteje za vloženo takrat, ko njen sprejem samodejno evidentira informacijski sistem agencije za sprejem vlog.

(4) Če sta dve ali več vlog vloženi istočasno in je vrstni red pomemben za dodelitev sredstev, se vrstni red prispelih vlog določi na podlagi objektivnega merila, določenega v predpisu iz 44. člena tega zakona.

104. člen

(obliki javnih razpisov)

(1) Vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona predpiše vrsto javnega razpisa:

- odprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo po vrstnem redu oddaje vlog, ali;
- zaprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo sočasno.

(2) Vloga za posamezni javni razpis se odobri:

- v odprtih javnih razpisih: po vrstnem redu prejema popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor, če so ta določena, do porabe sredstev;
- v zaprtih javnih razpisih: na podlagi prejema popolnih vlog, ki dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor po vrstnem redu od najvišje do najnižje točkovane vloge, za katero so razpisana sredstva v celoti še na voljo in izpolnjujejo predpisane pogoje.

(3) S predpisom iz 44. člena tega zakona se lahko določi, da se, ne glede na drugo alinejo prejšnjega odstavka, prva vloga na javni razpis po vrstnem redu točkovanja, ki še izpolnjuje predpisane pogoje in dosega zadostno število točk, vendar razpoložljiva sredstva ne zadoščajo več za dodelitev sredstev v celoti, lahko odobri do višine razpoložljivih sredstev, če se stranka s tem strinja in pred odobritvijo vloge na javni razpis izkaže, da bo tudi z dodelitvijo razpoložljivih sredstev izpolnjen namen, za katerega ji bodo odobrena sredstva na javnem razpisu. V predpisu iz 44. člena tega zakona se opredelijo dokazila glede izkazovanja namena dodelitve sredstev iz tega odstavka.

(4) Če gre za javni razpis iz druge alineje prvega odstavka tega člena, se sredstva na posameznem javnem razpisu lahko dodelijo po sklopih glede na merila, ki se določijo s predpisom iz 44. člena tega zakona. V primeru iz prejšnjega stavka se lahko ne glede na drugo alinejo drugega odstavka tega člena odobri le ena vloga, ki je popolna, je pri ocenjevanju na podlagi meril za izbor vlog prejela najvišje število točk in izpolnjuje predpisane pogoje.

(5) Ne glede na drugo alinejo drugega odstavka tega člena se v predpisu iz 44. člena tega zakona lahko pri zaprtih javnih razpisih določi, da se sredstva razdelijo proporcionalno glede na delež doseženih točk od skupnega števila točk, glede na razpisana sredstva in glede na skupno vrednost zaprošenih sredstev.

(6) Če gre za javni razpis iz druge alineje prvega odstavka tega člena in imata po ocenitvi vlog na podlagi meril za izbor dve ali več vlog enako število točk, razpisana sredstva pa ne zadoščajo za odobritev teh vlog v celoti, se vlogam z enakim številom točk sredstva dodelijo po vrstnem redu prejema popolnih vlog do porabe sredstev.

105. člen

(odobritev vlog v okviru lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost)

Ne glede na prejšnji člen, o odobritvi vloge, ki jo na podlagi pravnih aktov EU, ki urejajo lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, vloži lokalna akcijska skupina, odloča agencija v upravnem postopku, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

106. člen

(razveljavitev javnega razpisa)

(1) Javni razpis, za katerega se izkaže, da je v nasprotju s pravnimi akti EU ali predpisi za njihovo izvrševanje, se razveljavi.

(2) Vloge, o katerih do razveljavitve javnega razpisa še ni odločeno, se s sklepom zavržejo.

107. člen

(vloga)

(1) Pri odprtem javnem razpisu se upošteva dopolnitev vloge, ne da bi bila stranka na dopolnitev pozvana, do zaprtja javnega razpisa, objavljenega na spletni strani ministrstva. Šteje se, da je bila vloga vložena takrat, ko je bila dopolnjena.

(2) Pri zaprtem javnem razpisu se upoštevajo vsebinske spremembe vlog, ki so, ne da bi bila stranka na dopolnitev pozvana, poslane do zaprtja javnega razpisa.

(3) Vloga, pri kateri obstaja sum na nepravilnost, kot to določajo pravni akti EU, ki urejajo zaščito finančnih interesov EU, se ne obravnava sočasno z ostalimi vlogami ali po vrstnem redu oddaje vlog, sredstva, zaprosena s to vlogo, pa se štejejo za porabljena na tem javnem razpisu. Če se sum izkaže za neutemeljen, se vloga odobri, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 108. člena tega zakona. Pristojni organ sum na nepravilnosti preveri najpozneje v enem letu od vložitve popolne vloge.

(4) Uradna oseba o razlogih za sum iz prejšnjega odstavka napiše uradni zaznamek z utemeljitvijo. O obravnavi vloge v skladu s prejšnjim odstavkom se stranka obvesti z obvestilom.

(5) Stranka nima pravice do vpogleda v dokumente, ki so v zvezi s postopkom razjasnjevanja suma iz tretjega odstavka tega člena, če bi njihovo razkritje škodovalo izvedbi postopka razjasnjevanja tega suma.

(6) Vloga, pri kateri je treba postopek obravnave prekiniti zaradi rešitve predhodnega vprašanja ali smrti stranke, se ne obravnava sočasno z ostalimi vlogami ali po vrstnem redu oddaje vlog, sredstva, zaprosena s to vlogo, pa se štejejo za porabljena na tem javnem razpisu.

(7) S predpisom iz 44. člena tega zakona se lahko določijo obvezne priloge, brez katerih se vloga zavrže brez pozivanja na dopolnitev, in podrobnejši postopki za obravnavo vlog.

(8) V javnem razpisu se določijo dokazila glede meril za izbor vlog, brez katerih se vloga pri posameznem merilu oceni z nič točkami brez pozivanja na dopolnitev, in podrobnejši postopek za ocenjevanje vlog.

(9) Stranka, ki je fizična oseba, na dan vložitve vloge na javni razpis ne sme biti v postopku osebnega stečaja. Stranka, ki je samostojni podjetnik posameznik ali pravna oseba, na dan vložitve vloge na javni razpis ne sme biti v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

108. člen

(odločba o pravici do sredstev)

(1) Strankam, katerih vloge izpolnjujejo predpisane pogoje iz predpisov in javnega razpisa in so za ta namen zagotovljena sredstva, pristojni organ izda odločbo o pravici do sredstev.

(2) Strankam, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prejšnjega odstavka, se izda zavrnilna odločba.

(3) Ne glede na določbo 111. člena tega zakona se s predpisom iz 44. člena tega zakona lahko določi, da se za posamezen ukrep stranki sredstva izplačajo na podlagi odločbe iz prvega odstavka tega člena.

109. člen

(sprememba obveznosti o pravici do sredstev)

(1) Po izdaji odločbe o pravici do sredstev in pred potekom roka za izpolnitev obveznosti iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, lahko stranka vložiti obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti, določenih v odločbi o pravici do sredstev. Če bi bile tudi s spremembo obveznosti izpolnjene vse zahteve iz predpisov in javnega razpisa ter dosežen namen, za katerega je bila stranki dodeljena pravica do sredstev, pristojni organ strankinemu zahtevku za spremembo ugotovi.

(2) Pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero določi, da se spremeni obveznost.

(3) V primeru, da pristojni organ ugotovi, da ni dosežen namen iz prvega odstavka tega člena, z odločbo strankin zahtevek za spremembo obveznosti zavrne.

(4) Obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti iz prvega odstavka tega člena lahko stranka vložiti dvakrat. Če ima v odločbi o pravici do sredstev predvidenih več zahtevkov za izplačilo sredstev, pa največ tolikokrat, kot je v odločbi o pravici do sredstev predvidenih zahtevkov za izplačilo sredstev.

(5) Podrobnejši pogoji za spremembo obveznosti o pravici do sredstev se lahko določijo s predpisom iz 44. člena tega zakona.

110. člen

(odrek pravici do sredstev)

(1) Če se stranka odreče pravici do sredstev iz odločbe iz prvega odstavka 108. člena tega zakona, o tem pisno obvesti pristojni organ v roku, ki se določi s predpisom iz 44. člena tega zakona in ne sme biti krajši od 60 dni od vročitve odločbe.

(2) Umik obvestila iz prejšnjega odstavka ni mogoč.

(3) Pristojni organ v primeru iz prvega odstavka tega člena izda odločbo o odreku pravici do sredstev.

(4) Z odločbo iz prejšnjega odstavka se stranko izključi iz istega ukrepa kmetijske politike, za koledarsko leto ugotovitve in naslednje koledarsko leto.

(5) Če so bila stranki sredstva že izplačana, pristojni organ v odločbi iz tretjega odstavka tega člena zahteva vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Stranki se v primeru iz prejšnjega stavka zaračunajo zakonske zamudne obresti, ki tečejo od dneva izplačila sredstev do dneva izdaje odločbe.

111. člen

(zahtevek za izplačilo sredstev)

(1) Za izplačilo sredstev, ki so bila odobrena z odločbo iz prvega odstavka 108. člena tega zakona, stranke vlagajo zahtevke, razen v primeru iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona.

(2) Zahtevek, ki izpolnjuje pogoje iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, organ odobri in sredstva izplača na strankin transakcijski račun. Nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku za izplačilo v celoti ugodeno.

(3) Če zahtevku stranke ni v celoti ugodeno, pristojni organ o zahtevku odloči z odločbo.

(4) Zahtevek, ki je v nasprotju z zahtevami iz predpisov, javnega razpisa ali odločbe o pravici do sredstev, organ z odločbo zavrne.

(5) Če pristojni organ v primeru iz tretjega odstavka tega člena zavrne znesek, ki znaša do največ dva odstotka celotne vrednosti zahtevka ali zavrnjen znesek ne presega 50 eurov, lahko izda odločbo s skrajšano obrazložitvijo, ki vsebuje samo kratko obrazložitev strankinega zahtevka, sklicevanje na predpise, na podlagi katerih je bilo o zahtevku odločeno, in pravni pouk. V pravnem pouku pristojni organ stranko pouči o pravici do vložitve ugovora zoper tako odločbo in posledicah, če ugovora ne vloži, roku in organu za vložitev ugovora. Prav tako jo pouči, da bo v primeru, če ugovoru ne bo ugodeno, izdana odločba s polno obrazložitvijo.

(6) Stranka lahko v primeru iz prejšnjega odstavka pri pristojnem organu, ki je odločil o zahtevku, vloži ugovor v petnajstih dneh od vročitve odločbe s skrajšano obrazložitvijo. Pristojni organ preveri navedbe stranke iz ugovora in izda odločbo.

(7) Zoper odločbo, izdano na ugovor stranke, je dopustna pritožba. Rok za vložitev pritožbe začne teči od vročitve odločbe, s katero je bilo odločeno o ugovoru stranke. Če stranka ugovora ne vloži, postane odločba s skrajšano obrazložitvijo dokončna in pravnomočna.

(8) Zahtevek lahko stranka kadar koli v celoti ali delno pisno umakne, razen če je pristojni organ stranko že obvestil o kakršnih koli primerih neskladnosti ali da namerava opraviti pregled na kraju samem.

(9) V predpisu iz 44. člena tega zakona se lahko predpiše upravna kazen v obliki znižanja izplačila sredstev v primeru, ko pristojni organ ugotovi razliko med upravičenimi in zaprošenimi sredstvi, ki jih stranka uveljavlja z zahtevkom.

(10) Stranka, ki je fizična oseba, na dan vložitve zahtevka za izplačilo sredstev in na dan odločanja o zahtevku za izplačilo sredstev ne sme biti v postopku osebnega stečaja. Stranka, ki je samostojni podjetnik posameznik ali pravna oseba, na dan vložitve zahtevka za izplačilo sredstev in na dan odločanja o zahtevku za izplačilo sredstev ne sme biti v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

IV. POGLAVJE

SISTEM ZNANJA IN INOVACIJ V KMETIJSTVU

1. ODDELEK

SKUPNE DOLOČBE

112. člen

(sistem znanja in inovacij v kmetijstvu)

(1) Sistem znanja in inovacij v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: sistem AKIS) pomeni organiziran pretok znanja in inovacij med deležniki sistema AKIS iz drugega odstavka tega člena, ki ustvarjajo, izmenjujejo in uporabljajo znanje v kmetijstvu, živilstvu, gozdarstvu, prehrani in na sorodnih področjih. Cilj sistema AKIS je krepitev povezovanja in sodelovanja deležnikov sistema AKIS ter večja uporaba znanja, novih tehnologij, praks in inovacij.

(2) Deležniki sistema AKIS so fizične in pravne osebe javnega in zasebnega sektorja, ki se ukvarjajo s kmetijstvom, živilstvom, gozdarstvom, prehrano in drugimi sorodnimi vsebinskimi področji, izobraževanjem, raziskovanjem, strokovnimi nalogami in svetovanjem.

(3) Za usklajeno delovanje sistema AKIS, sodelovanje deležnikov sistema, skrb za mrežo deležnikov iz drugega odstavka tega člena ministrstvo vzpostavi koordinacijsko telo sistema AKIS.

(4) Minister lahko imenuje delovne skupine za koordinacijo deležnikov po posameznih vsebinskih področjih sistema AKIS.

(5) Za izmenjavo in prenos znanja ministrstvo vzpostavi in upravlja portal znanja, ki je enotno spletno mesto za dostop do informacij, gradiv in rezultatov projektov za vse deležnike sistema AKIS.

2. ODDELEK

IZOBRAŽEVALNA, ZNANSTVENORAZISKOVALNA IN INOVACIJSKA DEJAVNOST V KMETIJSTVU

113. člen

(izobraževanje in usposabljanje)

(1) Ministrstvo predlaga in daje pobude za različne oblike izobraževanja in usposabljanja za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja, živilstva in prehrane v sodelovanju z deležniki sistema AKIS.

(2) Ministrstvo sofinancira ukrepe za vzpostavitev ugodnih razmer za izvajanje formalnega izobraževanja in usposabljanja.

(3) Podrobnejše pogoje in merila za dodelitev sredstev iz tega člena predpiše vlada s predpisom iz 44. člena tega zakona.

114. člen

(znanstvenoraziskovalna in inovacijska dejavnost)

Ministrstvo v skladu s strateškimi usmeritvami razvoja slovenskega kmetijstva, živilstva in prehrane samostojno ali v sodelovanju z drugimi organi financira ali sofinancira raziskovalne, razvojne in inovacijske projekte ter raziskovalno in razvojno infrastrukturo v okviru raziskovalnih in inovacijskih programov ter instrumentov oziroma ukrepov na nacionalni ravni in na ravni EU.

115. člen

(demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo)

(1) Z namenom krepitev sistema znanja in inovacij v kmetijstvu in demonstracijskih dejavnosti se določi demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo.

(2) Demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo je kmetijsko gospodarstvo, na katerem se izvajajo: razvoj, preizkušanje, uvajanje, prikaz ali razširjanje novih sort, pasem, procesov, praks in tehnologij, strojev in opreme v pridelavi kmetijskih rastlin, reji živali in predelavi ter druge aktivnosti povezane s kmetijstvom, za potrebe:

- izmenjave znanja, zlasti med nosilci kmetijskih gospodarstev;
- javnih služb oziroma javnih pooblastil v kmetijstvu;
- formalnega izobraževanja v skladu z zakonodajo na področju šolstva in neformalnega izobraževanja ter usposabljanja na področju kmetijstva;
- raziskav in poskusov na področju kmetijstva ter
- ostale zainteresirane javnosti.

(3) Dejavnosti iz prejšnjega odstavka izvaja nosilec kmetijskega gospodarstva sam, s člani družinske kmetije oziroma zaposlenimi na družinski kmetiji, v sodelovanju z drugim nosilcem kmetijskega gospodarstva, člani druge družinske kmetije ali zaposlenimi na drugi družinski kmetiji, izvajalcem javne službe v kmetijstvu, izobraževalno, raziskovalno oziroma svetovalno organizacijo.

(4) Status demonstracijskega kmetijskega gospodarstva lahko nosilec kmetijskega gospodarstva na podlagi vloge pridobi z odločbo ministrstva, če izpolnjuje naslednja pogoja:

- opravlja kmetijsko dejavnost v skladu s tem zakonom in
- zagotavlja ustrezne kadrovske, materialne, tehnične in druge pogoje za izvajanje demonstracijskih dejavnosti iz drugega odstavka tega člena.

(5) Demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo lahko uporablja oznako demonstracijskega kmetijskega gospodarstva.

(6) Minister predpiše podrobnejše kadrovske, materialne, tehnične in druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo, podrobnejše vrste

demonstracijskih dejavnosti, podrobnejšo obliko in uporabo oznake ter način označevanja demonstracijskega kmetijskega gospodarstva.

(7) Če demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo preneha izpolnjevati pogoj iz tega člena, minister določi rok, v katerem mora demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo izpolniti zahtevani pogoj. Če pogoj ni izpolnjen, minister po uradni dolžnosti izbriše demonstracijsko kmetijsko gospodarstvo iz evidence demonstracijskih kmetijskih gospodarstev iz 185. člena tega zakona. Nosilec kmetijskega gospodarstva lahko vloži vlogo za prenehanje statusa demonstracijskega kmetijskega gospodarstva.

3. ODDELEK

JAVNE SLUŽBE V KMETIJSTVU

116. člen

(opredelitev)

(1) Javna služba na področju kmetijstva je s tem zakonom ali z zakonom, ki ureja posamezna področja javnih služb v kmetijstvu, določena dejavnost, pri izvajanju katere ima izvajalec v javnem interesu posebne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: obveznosti javne službe).

(2) Za javne službe na področju kmetijstva se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske javne službe, če ta ali drug poseben zakon ne določa drugače.

(3) Kadar je izvajanje javne službe na področju kmetijstva povezano tudi z razmerji javno-zasebnega partnerstva, se za ta razmerja uporabljajo določbe zakona, ki ureja javno-zasebno partnerstvo.

(4) Način izvajanja posamezne javne službe na področju kmetijstva predpiše vlada v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja posamezna področja javnih služb v kmetijstvu, zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, in pravnimi akti EU o državnih pomočeh.

(5) Za javne službe, ki se izvajajo na podlagi mednarodnih pogodb ali drugih aktov, ki jih je sprejela ali k njim pristopila Republika Slovenija, predpiše vlada način izvajanja teh javnih služb tudi v skladu s temi mednarodnimi akti.

117. člen

(obveznosti javne službe)

(1) Obveznosti javne službe na področju kmetijstva so:

1. trajno in nepretrgano opravljanje dejavnosti in izvajanje storitev;
2. omogočanje storitev za vsako fizično ali pravno osebo, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo po tem zakonu ali izkaže pravni interes;
3. izvajanje dejavnosti in storitev v skladu z letnim programom dela javne službe iz 125. člena tega zakona;
4. izvajanje storitev po določeni ceni;

5. zagotavljanje transparentnega in javnega delovanja;
6. zagotavljanje ločenega evidentiranja dejavnosti in storitev ter morebitnih drugih dejavnosti, ki jih izvaja ista pravna oseba;
7. hramba dokumentacije;
8. opravljanje dejavnosti in storitev do izbire novega izvajalca javne službe.

(2) Zakon lahko predpiše tudi druge obveznosti javne službe.

(3) Vlada predpiše podrobnejše obveznosti posamezne javne službe.

(4) Če izvajalec javne službe ne zagotovi storitve javne službe osebi, kateri jo je dolžan zagotoviti, ali ne zagotovi storitev po predpisani ceni in drugih predpisanih pogojih, lahko uporabnik storitve od ministrstva zahteva, da odloči o uporabnikovi pravici z odločbo v upravnem postopku in z njo izvajalcu javne službe naloži ustrezno ravnanje.

118. člen

(izvajalci javnih služb)

(1) Javne službe na področju kmetijstva lahko izvajajo javni zavodi, katerih ustanoviteljica je Republika Slovenija ali KGZS, lahko pa jih izvaja tudi KGZS ali se za njihovo izvajanje podeli koncesija v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

(2) Izvajalci javnih služb iz prejšnjega odstavka lahko imajo za nalogo posamezne javne službe enega ali več podizvajalcev, pri čemer je lahko podizvajalec izvajalca iz 120. člena tega zakona le javni zavod, razmejitev nalog med izvajalcem in podizvajalcem pa mora biti vsebinsko in finančno natančno opredeljena v letnem program dela javne službe.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko izvajalec državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih za opravljanje nalog upravljanja izbire podizvajalca po predpisih o javnem naročanju, vendar največ za 20 % predvidenih letnih ur v okviru nalog upravljanja. Za opravljanje rednega in investicijskega vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov, se podizvajalec izbire v skladu s predpisi o javnem naročanju.

119. člen

(izbira izvajalcev javne službe z javnim razpisom)

(1) Izvajalec javne službe na področju kmetijstva se izbere z javnim razpisom za obdobje najmanj treh let in največ sedmih let.

(2) O izbiri izvajalca javne službe odloči minister z odločbo.

(3) Z izvajalcem javne službe sklene minister pogodbo, s katero se uredijo medsebojna razmerja.

120. člen

(neposredno imenovanje izvajalcev javnih služb)

(1) Ne glede na prejšnji člen javni razpis ni potreben za:

- področje javne službe kmetijskega svetovanja, ki jo opravlja KGZS z javnimi zavodi, katerih ustanoviteljica je,
- področja javnih služb strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin in nalog rastlinske genske banke ter za področje državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih, za katera so ustanovljeni javni zavodi.

(2) Izvajalec javne službe iz prejšnjega odstavka mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- njegovi strateški cilji so enaki ciljem javne službe;
- pri opravljanju javne službe upošteva javni interes;
- na trgu izvaja manj kot 20 % dejavnosti, ki je predmet javne službe.

(3) Ministrstvo pozove izvajalce iz prvega odstavka tega člena k predložitvi vloge in pred imenovanjem poleg pogojev iz prejšnjega odstavka preveri tudi izpolnjevanje pogojev in usposobljenost za izvajanje javne službe iz 116., 117., 127. in 128. člena tega zakona.

(4) Če so izpolnjeni pogoji iz drugega in tretjega odstavka tega člena, minister z odločbo imenuje izvajalca javne službe za obdobje najmanj treh let in največ sedmih let ter z njim sklene pogodbo, s katero se uredijo medsebojna razmerja in financiranje v določenem obdobju.

(5) Če izvajalec javne službe ne izpolnjuje več pogojev iz drugega in tretjega odstavka tega člena, minister določi rok, v katerem mora izvajalec izpolniti zahtevane pogoje. Če izvajalec teh pogojev še vedno ne izpolni, minister prekliče imenovanje. Minister prekliče imenovanje tudi v primerih hujših kršitev določb pogodbe iz prejšnjega odstavka ali goljufije.

(6) Imenovanje lahko preneha tudi sporazumno, kadar s tem soglašata minister in izvajalec javne službe.

121. člen

(financiranje javne službe)

(1) Javna služba na področju kmetijstva se lahko financira iz:

- delnega ali celotnega plačila cene za opravljeno storitev;
- proračuna Republike Slovenije in občin;
- prispevkov v obliki javne dajatve;
- drugih virov.

(2) Republika Slovenija financira ali subvencionira posamezne storitve javne službe v kmetijstvu v skladu s programom te javne službe in predpisi EU o državnih pomočeh.

(3) Izvajalci javnih služb morajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije za financiranje programa javnih služb nameniti le za izvajanje programa javne službe.

122. člen

(cene storitev javne službe)

(1) Uporabniki storitev javne službe na področju kmetijstva v celoti plačujejo ceno posamezne storitve, lahko pa se cene za posamezne storitve za uporabnike tudi subvencionirajo tako, da uporabniki plačujejo del cene ali da so za uporabnike storitve brezplačne.

(2) Minister predpiše cene storitev posamezne javne službe na področju kmetijstva ter višino in vir za subvencioniranje cen iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, in tem zakonom.

(3) Cene storitev javne službe so lahko nižje ali enake cenam primerljivih storitev na trgu.

123. člen

(financiranje javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin na področju hmeljarstva)

(1) Uporabniki javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin na področju hmeljarstva za strokovni nalogi v proizvodnji kmetijskih rastlin žlahtnjenje in tehnologija pridelave in predelave hmelja so nosilci kmetijskih gospodarstev, vpisani v evidenco iz tega zakona, ki v posameznem koledarskem letu pridelujejo hmelj na hmeljiščih na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: hmeljarji).

(2) Uporabniki iz prejšnjega odstavka so dolžni plačati prispevek za del stroškov izvajanja javne službe iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: prispevek). Preostali del sredstev do polne vrednosti stroškov izvajanja javne službe iz prejšnjega odstavka, se financira iz proračuna Republike Slovenije.

(3) S sredstvi, zbranimi na podlagi prispevka, razpolaga izvajalec javne službe v hmeljarstvu.

(4) Osnova za prispevek v posameznem letu je vrednost strokovnih nalog iz prvega odstavka tega člena iz letnega finančnega načrta iz 125. člena tega zakona.

(5) Stopnja skupnega zneska prispevka vseh hmeljarjev v obdobju 2030–2040, ob predvidenem letnem pridelku hmelja 2.500 ton za javno službo iz prvega odstavka tega člena za strokovno nalogo žlahtnjenje hmelja je 23,94 %, kar znaša najmanj 46.000 eurov letno oziroma 1,84 eura na 100 kilogramov hmelja, stopnja prispevka za javno službo iz prvega odstavka tega člena za strokovno nalogo tehnologija pridelave in predelave hmelja pa je 12,91 %, kar znaša najmanj 15.000 eurov letno oziroma 0,60 eura na 100 kilogramov hmelja.

(6) Znesek prispevka posameznega hmeljarja se določi sorazmerno, pri čemer se upošteva pridelek hmelja posameznega hmeljarja na območju Republike Slovenije v posameznem koledarskem letu v razmerju do skupne količine certificiranega pridelka hmelja v Republiki Sloveniji v posameznem koledarskem letu.

(7) V soglasju z vlado lahko izvajalec javne službe stopnjo prispevka iz prejšnjega odstavka poviša ali zniža za največ 20 % glede na obseg izvajanja javne službe iz prvega odstavka tega člena in ob upoštevanju predvidenega letnega pridelka hmelja 2.500 ton.

(8) Minister lahko podrobneje predpiše način ugotavljanja višine zneska prispevka ob upoštevanju meril iz tega člena.

124. člen

(plačilo prispevka javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin na področju hmeljarstva)

(1) Izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena uporabnikom nalog javne službe iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: zavezanec za plačilo prispevka) odmeri prispevek.

(2) Nalogo iz prejšnjega odstavka izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena opravlja kot javno pooblastilo.

(3) Prispevek nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka odmeri z odločbo, izdano v upravnem postopku. O pritožbi zoper odločbo o odmeri prispevka odloča ministrstvo.

(4) Rok za plačilo prispevka je 30 dni.

(5) Od prispevkov, ki jih zavezanec za plačilo prispevka ni plačal v roku iz prejšnjega odstavka, se zaračunajo zamudne obresti po obrestni meri, kot jo določa zakon, ki ureja predpisano obrestno mero zamudnih obresti.

(6) Od zamudnih obresti, ki jih zavezanec za plačilo prispevka ni plačal, in od stroškov postopka izterjave, se zamudne obresti ne zaračunavajo.

(7) Pravica do odmere prispevka zastara v dveh letih od 31. decembra tistega leta, v katerem bi bilo treba prispevek odmeriti.

(8) Izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko na podlagi vloge zavezanca za plačilo prispevka, ki priloži dokazila o svojih dohodkih in premoženjskem stanju, dovoli:

- odlog dolga, nastalega z odmero plačila prispevka, ali plačilo dolga, nastalega z odmero plačila prispevka, v največ šestih mesečnih obrokih, če bi se s plačilom lahko ogrozilo preživljanje zavezanca za plačilo prispevka, ali
- odpis dolga, nastalega z odmero prispevka, v delu ali celoti, če bi se s plačilom dolga lahko ogrozilo preživljanje zavezanca za plačilo prispevka.

(9) Natančnejša merila za odlog plačila dolga, plačilo dolga v obrokih ali odpis dolga, nastalega z odmero prispevka, določi izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena.

125. člen

(usmeritve in cilji ter letni program dela javne službe)

(1) Vlada v skladu s cilji kmetijske politike predpiše podrobnejše usmeritve in cilje javne službe za obdobje najmanj treh let in največ sedmih let, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

(2) Ministrstvo pošlje izvajalcu javne službe izhodišča za pripravo letnega finančnega načrta oziroma letnega programa dela javne službe, ki morajo biti za posamezno

javno službo v skladu z večletnim vsebinskim programom iz četrtega odstavka 131. člena tega zakona, četrtega odstavka 133. člena tega zakona, tretjega odstavka 134. člena tega zakona in drugega odstavka 137. člena tega zakona, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

(3) Če z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, ni določeno drugače, se v letnem programu dela javne službe, na katerega da soglasje ministrstvo, določijo zlasti:

- vrsta in obseg storitev, ki se izvajajo v okviru nalog javne službe;
- način izvajanja storitev javne službe, v skladu z določbami iz 119. in 120. člena tega zakona;
- način spremljanja rezultatov storitev javne službe;
- obseg in način financiranja ali subvencioniranja posameznih storitev javne službe.

(4) Če posamezne naloge izvaja podizvajalec iz drugega in tretjega odstavka 118. člena tega zakona, morata biti iz letnega programa iz prejšnjega odstavka razvidna vrsta in obseg storitve javne službe iz prve alineje prejšnjega odstavka ter obseg in način financiranja ali subvencioniranja iz četrte alineje prejšnjega odstavka za posameznega podizvajalca.

(5) Če minister do začetka tekočega leta ne izda soglasja k letnemu programu dela, se financiranje javne službe začasno nadaljuje na podlagi sklepa ministra glede na letni program dela javne službe iz preteklega leta, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

(6) Če se med izvajanjem letnega programa dela javne službe iz tretjega odstavka tega člena pojavijo odstopanja pri vrstah in obsegu storitev javne službe iz prve alineje tretjega odstavka tega člena, je potrebna sprememba letnega programa dela javne službe.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek sprememba letnega programa dela javne službe iz tretjega odstavka tega člena ni potrebna, če se vrsta in obseg storitev javne službe iz prve alineje tretjega odstavka tega člena spremeni do višine 10 %, pri čemer vrednost skupnih sredstev v finančnem načrtu ostane nespremenjena.

126. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

(1) Strokovni nadzor nad vsebino izvajanja javne službe in nadzor nad izvajanjem programa ter nadzor nad porabo javnih sredstev pri izvajanju javne službe opravlja ministrstvo.

(2) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(3) Ministrstvo nadzoruje delo izvajalca javne službe tako, da zahteva poročila, podatke in druge dokumente v zvezi z opravljanjem dela javne službe. Za izvedbo nadzora nad izvajalcem javne službe lahko minister imenuje komisijo.

(4) Predstojnik izvajalca javne službe mora ministrstvu redno in tudi na njegovo posebno zahtevo poročati o delu javne službe.

(5) Če je za opravljanje javne službe imenovan izvajalec v skladu s 120. členom tega zakona, se javna služba izvaja v posebni notranji organizacijski enoti in:

- izvaja naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi, programom dela in finančnim načrtom,

- pripravi osnutek programa dela v skladu z izhodišči, ki mu jih posreduje ministrstvo,
- ministrstvu poroča o izvajanju programa in finančnega načrta ter drugih vprašanjih, ki se nanašajo na delo javne službe,
- sodeluje z ministrstvom in drugimi izvajalci javnih služb, razvojno-strokovnih nalog ali raziskovalnega dela, če je to opredeljeno v programih dela oziroma jim je z obveznim navodilom ministra naloženo, da skupno opravijo določeno nalogo.

(6) Določba iz prejšnjega odstavka se ne uporablja za izvajalca, ki na trgu ne izvaja dejavnosti, ki so predmet javne službe.

127. člen

(pogoji oziroma podrobnejša merila, postopki in metode nalog za opravljanje javne službe)

Minister predpiše za posamezno javno službo na področju kmetijstva pogoje glede prostorov, opremljenosti in kadrov ter za javno službo nalog rastlinske genske banke tudi podrobnejša merila, postopke in metode nalog, ki jih mora zagotavljati izvajalec te javne službe.

128. člen

(osebe, ki izvajajo naloge javne službe)

(1) Strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju kmetijstva lahko opravljajo le osebe, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo, so strokovno usposobljene za opravljanje dela na določenem delovnem mestu in izpolnjujejo druge pogoje, določene s predpisi.

(2) V izvajanje storitev javne službe na področju kmetijstva je lahko vključen pripravnik. Pripravnik je oseba, ki prvič sklene delovno razmerje, ki ustreza njegovi smeri in ravni strokovne izobrazbe ter se usposablja za samostojno delo. Pripravnik se sprejme v delovno razmerje za določen čas trajanja pripravniške dobe.

(3) Podrobnejše pogoje glede strokovne izobrazbe in drugih zahtev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko opravlja strokovno delo pri izvajanju javne službe na področju kmetijstva, predpiše minister.

(4) Oseba, ki opravlja strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe v neposrednem stiku z uporabniki storitev javne službe, mora obvladati in uporabljati slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti.

(5) Osebi, ki pri opravljanju strokovnega dela v okviru izvajanja storitev javne službe pride v stik z okuženo živaljo, rastlino ali drugimi predmeti, s katerimi se lahko prenese kužno obolenje ali zastupitev, se prizna morebitna okužba s to boleznijo za poklicno obolenje, če gre za dokazano trajno obolenje zaradi stika s to živaljo, rastlino ali drugimi predmeti.

129. člen

(področja javnih služb in podporne naloge)

(1) Javne službe na področju kmetijstva po tem zakonu so:

1. kmetijsko svetovanje;
2. strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin;
3. strokovne naloge v živinoreji;
4. strokovne naloge na področju tehnologij reje živali;
5. naloge rastlinske genske banke;
6. naloge genske banke v živinoreji;
7. državna javna služba na osuševalnih in namakalnih sistemih in
8. svetovanje v čebelarstvu.

(2) Javne službe na področju kmetijstva lahko poleg nalog iz 130., 131., 132., 133., 134., 135., 136. in 137. člena tega zakona vključujejo tudi naslednje podporne naloge:

- strokovno-tehnična koordinacija,
- sodelovanje z drugimi ministrstvi, ostalimi izvajalci javnih služb ali raziskovalnega dela, nosilci javnih pooblastil iz tega zakona ter drugimi deležniki sistema AKIS in sodelovanje v strokovnih delovnih skupinah za posamezna področja v kmetijstvu,
- administrativno-tehnične naloge in usposabljanje zaposlenih, ki izvajajo naloge iz tega odstavka,
- mednarodno sodelovanje ter druge tehnične in organizacijske naloge.

130. člen

(kmetijsko svetovanje)

(1) Naloge na področju kmetijskega svetovanja so:

1. izobraževanje, informiranje in svetovanje v zvezi s tehnološkim, gospodarskim, podnebno-okoljskim in družbenim področjem opravljanja kmetijske dejavnosti in s kmetijstvom povezanih dejavnosti;
2. izobraževanje, informiranje, svetovanje in pomoč pri izdelavi razvojnih načrtov za kmetijska gospodarstva;
3. izobraževanje, informiranje, svetovanje in pomoč pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike in drugih za kmetijstvo in razvoj podeželja pomembnih politik;
4. izobraževanje, informiranje, svetovanje in pomoč pri organizaciji in delovanju rejskih organizacij, organizacij pridelovalcev in drugih oblik proizvodnega združevanja kmetijskih pridelovalcev;
5. izobraževanje, informiranje in svetovanje na področju kmetijskih in s kmetijstvom povezanih predpisov;
6. izobraževanje v zvezi s pridobitvijo usposobljenosti in znanj izvajalcev javne službe kmetijskega svetovanja na področju kmetijstva in s kmetijstvom povezanih področij;
7. spremljanje in poročanje o stanju kmetijske proizvodnje.

(2) Vlada predpiše podrobnejše naloge iz prejšnjega odstavka.

131. člen

(strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin)

(1) Strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin so:

1. selekcija;
2. žlahtnjenje;
3. introdukcija;
4. primernost vrst in sort kmetijskih rastlin za različna območja pridelave;
5. zagotavljanje izhodiščnega razmnoževalnega materiala kmetijskih rastlin;
6. tehnologije pridelave in tehnološka navodila;
7. ugotavljanje vrednosti kmetijskih rastlin za predelavo.

(2) Vlada predpiše podrobnejše strokovne naloge iz prejšnjega odstavka.

(3) Strokovne naloge iz prvega odstavka tega člena se lahko opravljajo po sektorjih v proizvodnji kmetijskih rastlin v skladu z večletnim vsebinskim programom iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Za večletno obdobje iz prvega odstavka 125. člena tega zakona, minister s sklepom sprejme večletni vsebinski program strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin po sektorjih iz prejšnjega odstavka tega člena, ki vsebuje:

- uvod in stanje na področju strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin;
- namen in način izvedbe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin v skladu z usmeritvami in cilji vlade iz prvega odstavka 125. člena tega zakona;
- podrobnejši opis posamezne strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin, ki vključuje zlasti pregled stanja, cilje strokovne naloge, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev;
- podrobnejši opis podpornih nalog iz drugega odstavka 129. člena tega zakona, ki vključuje pregled stanja, cilje podpornih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev.

132. člen

(strokovne naloge v živinoreji)

Strokovne naloge v živinoreji so:

1. reprodukcija;
2. selekcija;
3. ocenjevanje plemenske vrednosti;

4. ugotavljanje proizvodnih oziroma delovnih sposobnosti;
5. rodovništvo;
6. izvajanje skupnega temeljnega rejskega programa;
7. razvojno-raziskovalne naloge s področja izvajanja rejskih programov za potrebe skupnega temeljnega programa;
8. ugotavljanje delovnih sposobnosti kopitarjev na tekmovanjih;
9. širjenje genetskega napredka.

133. člen

(strokovne naloge na področju tehnologij reje živali)

(1) Strokovne naloge na področju tehnologij reje živali so:

1. razvoj in preizkušanje različnih tehnologij reje živali v podporo trajnostnemu razvoju živinoreje;
2. ocenjevanje učinkov različnih tehnologij reje živali na proizvodne lastnosti živali in gospodarnost reje, zdravje in dobrobit živali ter na okolje in podnebje;
3. usklajevanje in priprava tehnoloških navodil na področju tehnologij reje živali in
4. zbiranje, obdelava in analiza podatkov s področja tehnologij reje živali ter presoja učinkovitosti in priprava strokovnih predlogov za ukrepe kmetijske politike v smeri spodbujanja trajnostnega razvoja živinoreje.

(2) Vlada predpiše podrobnejše strokovne naloge iz prejšnjega odstavka.

(3) Strokovne naloge iz prvega odstavka tega člena se lahko opravljajo po sektorjih reje živali v skladu z večletnim vsebinskim programom iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Za večletno obdobje iz prvega odstavka 125. člena tega zakona minister s sklepom sprejme večletni vsebinski program strokovnih nalog na področju tehnologij reje živali, ki vsebuje:

- uvod in stanje na področju tehnologij reje živali;
- namen in način izvedbe strokovnih nalog na področju tehnologij reje živali v skladu z usmeritvami vlade iz prvega odstavka 125. člena tega zakona;
- opis nalog na področju tehnologij reje živali, ki vključuje pregled stanja, cilje strokovnih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev;
- opis podpornih nalog iz drugega odstavka 129. člena, ki vključuje pregled stanja, cilje podpornih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev.

134. člen

(naloge rastlinske genske banke)

(1) Naloge rastlinske genske banke za ohranjanje in trajnostno rabo rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo so:

1. zbiranje, evidentiranje in ohranjanje avtohtonega genskega materiala za prehrano in kmetijstvo, vključno z lokalnimi in opuščenimi lokalnimi sortami in populacijami kmetijskih rastlin ter divjimi sorodniki kmetijskih rastlin in divjimi rastlinami za prehrano;
2. opisovanje in vrednotenje rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo po mednarodnih deskriptorjih;
3. razmnoževanje in zagotavljanje trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo.

(2) Vlada predpiše podrobnejše naloge iz prejšnjega odstavka.

(3) Za večletno obdobje iz prvega odstavka 125. člena tega zakona, minister s sklepom sprejme večletni vsebinski program na področju ohranjanja in trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo, ki vsebuje:

- uvod in stanje na področju nalog ohranjanja in trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo,
- namen in način izvedbe nalog ohranjanja in trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo v skladu z usmeritvami vlade iz prvega odstavka 125. člena tega zakona,
- podrobnejši opis nalog ohranjanja in trajnostne rabe rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo, ki vključuje pregled stanja, cilje naloge, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev,
- podrobnejši opis podpornih nalog iz drugega odstavka 129. člena tega zakona, ki vključuje pregled stanja, cilje podpornih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev.

135. člen

(naloge genske banke v živinoreji)

Naloge genske banke v živinoreji so:

- zbiranje in evidentiranje avtohtonega genskega materiala, vključno s starimi domačimi ali udomačenimi pasmami živali;
- ocenjevanje in vrednotenje zbranega genskega materiala;
- razmnoževanje in trajnostna raba genskega materiala.

136. člen

(naloge državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih)

(1) Naloge državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih so:

- načrtovanje in izvajanje upravljanja;
- izvedba vzdrževanja in nadzor nad izvedbo vzdrževalnih del;

- posodabljanje podatkov za vodenje evidenc na področju osuševalnih in namakalnih sistemov;
- dajanje strokovnih mnenj ministrstvu v postopkih poseganja v prostor na osuševalnih in namakalnih sistemih, ki so predmet te javne službe.

(2) Vlada predpiše podrobnejše naloge iz prejšnjega odstavka.

137. člen

(svetovanje v čebelarstvu)

(1) Naloge svetovanja v čebelarstvu so:

1. informiranje, izobraževanje in svetovanje na področju tehnologije, ekonomike in varne hrane;
2. informiranje, izobraževanje in svetovanje pri izdelavi razvojnih načrtov čebelarstva;
3. informiranje, izobraževanje in svetovanje pri uveljavljanju ukrepov skupne kmetijske politike s področja čebelarstva;
4. informiranje, izobraževanje in svetovanje pri organizaciji in delovanju organizacij proizvajalcev iz tega zakona ali skupin proizvajalcev iz tega zakona;
5. informiranje, izobraževanje in svetovanje pri pripravi predpisov s področja čebelarstva;
6. sodelovanje pri pripravi razvojnih programov v čebelarstvu;
7. ozaveščanje mladine in širše javnosti o pomenu čebelarstva;
8. spremljanje in napovedi medenja v čebelarstvu;
9. vodenje katastra čebelje paše.

(2) Za večletno obdobje iz prvega odstavka 125. člena tega zakona, minister s sklepom sprejme večletni vsebinski program na področju svetovanja v čebelarstvu, ki vsebuje:

- uvod in stanje na področju svetovanja v čebelarstvu,
- namen in način izvedbe nalog svetovanja v čebelarstvu v skladu z usmeritvami vlade iz prvega odstavka 125. člena tega zakona,
- podrobnejši opis nalog svetovanja v čebelarstvu, ki vključuje pregled stanja, cilje nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev,
- podrobnejši opis podpornih nalog iz drugega odstavka 129. člena tega zakona, ki vključuje pregled stanja, cilje podpornih nalog, metode dela in kazalnike za doseganje ciljev.

V. POGLAVJE

CERTIFICIRANJE PRIDELKA HMELJA IN HMELJNIH PROIZVODOV

138. člen

(organizacija za kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov)

(1) Organizacija za kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: organizacija za certificiranje hmelja) je pristojni organ za kontrolo in certificiranje v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov.

(2) Za priznanje organizacije za certificiranje hmelja mora vlagatelj vložiti vlogo na Upravo Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: UVHVVR) z dokazili o izpolnjevanju tehničnih in organizacijskih pogojev iz tega člena. Kadar pravni akti EU tako določajo, mora vlagatelj k vlogi predložiti akreditacijsko listino, ki jo je izdala Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

(3) O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči predstojnik UVHVVR z odločbo za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med UVHVVR in organizacijo za kontrolo in certificiranje se uredijo s pogodbo.

(4) Če organizacija za certificiranje hmelja ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, predstojnik UVHVVR izda odločbo o prenehanju opravljanja kontrole in certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov.

(5) Minister predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za certificiranje hmelja, če niso določeni s pravnimi akti EU.

139. člen

(kontrola in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov)

(1) Kontrola in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov se izvaja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov.

(2) Organizacija za certificiranje hmelja poleg kontrole in certificiranja pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov iz prejšnjega člena kot javno pooblastilo opravlja še naslednje naloge:

- odobri in kontrolira centre za kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: center za certificiranje hmelja);
- imenuje osebe, ki izvajajo kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: oseba, ki izvaja certificiranje hmelja);
- vodi evidenci iz 163. in 164. člena tega zakona.

(3) Organizacija za certificiranje hmelja odobri centre za certificiranje hmelja iz prve alineje prejšnjega odstavka na podlagi vloge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki izpolnjuje organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje za obdobje desetih let. Odobritev se odvzame, če center za certificiranje hmelja ne izpolnjuje več organizacijskih, tehničnih in kadrovskih pogojev, ravna v nasprotju s predpisi ali na zahtevo centra za certificiranje hmelja, kar ugotovi organizacija za certificiranje hmelja z odločbo.

(4) Organizacija za certificiranje hmelja na podlagi vloge centra za certificiranje hmelja z odločbo za obdobje desetih let, imenuje osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja, če

osebe izpolnjujejo predpisane pogoje glede usposobljenosti. Imenovanje se odvzame, če oseba ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, ravna v nasprotju s predpisi ali na zahtevo te osebe, kar ugotovi organizacija za certificiranje hmelja z odločbo.

(5) Če je organizacija za certificiranje hmelja hkrati pridelovalec hmelja, izvede certificiranje njenega pridelka hmelja vsako leto drugi center za certificiranje hmelja v prisotnosti pristojne inšpekcijske službe.

(6) Če je center za certificiranje hmelja hkrati pridelovalec hmelja, izvede certificiranje njegovega pridelka hmelja vsako leto drug center za certificiranje hmelja.

(7) Oseba, ki izvaja certificiranje hmelja, ne sme opravljati posameznih opravil v postopku kontrole in certificiranja pridelka hmelja, ki ga je pridelala družinska kmetija, na kateri je vpisan kot nosilec ali član družinske kmetije, ali pa so ga pridelali sorodniki v ravni črti ali sorodniki v stranski črti do vključenega drugega kolena.

(8) Ceno kontrole in certificiranja pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov nosijo pridelovalci hmelja, stroške odobritve centrov za certificiranje hmelja pa centri za certificiranje hmelja.

(9) Minister predpiše organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje za centre za certificiranje hmelja, pogoje glede usposobljenosti za osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja, podrobnejše določbe glede postopkov za odobritev ali odvzem odobritve centrov za certificiranje hmelja in imenovanje oseb, ki izvajajo certificiranje hmelja in način oblikovanja cene kontrole in certificiranja pridelkov hmelja in hmeljnih proizvodov ter stroškov odobritve centrov za certificiranje hmelja.

VI. POGLAVJE

PODNEBNE SPREMEMBE V KMETIJSTVU IN KMETIJSKA TLA

1. ODDELEK

BLAŽENJE IN PRILAGAJANJE PODNEBNIM SPREMEMBAM V KMETIJSTVU

140. člen

(emisije in odvzemi toplogrednih plinov v kmetijstvu v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč)

(1) Ministrstvo za namen izvajanja pravnih aktov EU, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč, spremlja:

1. vsebnost organske snovi v tleh;
2. odmrli les;
3. lesno biomaso;
4. rastlinski opad;

5. fizikalno-kemijske lastnosti tal v kmetijskih rabah, ki se nanašajo na:

- a) suho snov,
- b) vsebnost vode,
- c) pH,
- č) skupni dušik,
- d) organski ogljik,
- e) teksturo tal in
- f) navidezno specifično težo ter

6. način rabe kmetijskih zemljišč, ki so kmetijska zemljišča v skladu s 183. členom tega zakona.

(2) Ministrstvo je pristojno tudi za:

1. zbiranje in analiziranje podatkov iz prejšnjega odstavka ter vodenje zbirke podatkov iz 173. člena tega zakona,
2. spremljanje, svetovanje, zbiranje in analiziranje podatkov iz ukrepov kmetijske politike na kmetijskih zemljiščih, ki ohranjajo ali povečujejo vsebnost organske snovi v tleh, vključno z oceno učinkovitosti ukrepov kmetijske politike,
3. pripravo poročil, informacij in drugih aktivnosti za izvajanje pravnih aktov EU, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč,
4. spremljanje dinamike zaloge ogljika na kmetijskih zemljiščih, v kmetijskih tleh in kmetijsko-gozdarskih sistemih,
5. spodbujanje in spremljanje učinkovitosti kmetijsko-gozdarskih sistemov na kmetijskih zemljiščih,
6. izboljšanje kakovosti prostorskih podatkov o rabi in spremembi rabe kmetijskih zemljišč,
7. redno izvajanje, spremljanje in poročanje o izvajanju sprejetih ukrepov iz Celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: NEPN) in drugih nacionalnih dokumentov in programov s področja tega člena,
8. sodelovanje pri pripravi:
 - poročila o blaženju podnebnih sprememb iz zakona, ki ureja podnebje, za področje kmetijstva in
 - podnebne poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč, obravnavo rezultatov in oblikovanjem strokovnih priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila,
9. pripravo strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu, in

10. sodelovanje pri izvajanju sistema za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov iz zakona, ki ureja podnebje, in zagotavljanje podatkov iz 173. člena tega člena po posameznih kategorijah kmetijskih zemljišč za pripravo in vodenje obračunov emisij in odvzemov toplogrednih plinov.

(3) Način in pogostost vzorčenja, kriterije za vzorčenje tal, nadzemne in lesne biomase na kmetijskih zemljiščih, parametre in metode laboratorijskih analiz, zagotavljanje kakovosti vzorčenja in način vodenja rezultatov analiz v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona predpiše minister.

(4) Naloge iz prvega in drugega odstavka tega člena se izvajajo kot javno pooblastilo.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena,
- je ustrezno tehnično opremljena,
- ima laboratorij, akreditiran v skladu z evropskimi in mednarodnimi priznanimi standardi, za izvajanje analiz iz prvega odstavka tega člena,
- ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske pridelave na področju emisij in odvzemov toplogrednih plinov ter poznavanje zahtev za potrebe poročanja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz četrtega odstavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(9) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in način oblikovanja cene nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

141. člen

(emisije toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo za izvajanje pravnih aktov EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov, ter za izvajanje ukrepov kmetijske politike zbira, obdeluje, vodi in spremlja podatke, potrebne za oceno uspešnosti ukrepov na področju:

- zmanjšanja emisij toplogrednih plinov iz kmetijstva za namen spremljanja napredka in doseganja ciljev iz zakona, ki ureja podnebje,
- zmanjšanja emisij amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu iz predpisa, ki ureja nacionalne zgornje meje emisij onesnaževal zunanjega zraka, za namen spremljanja napredka in doseganja ciljev iz zakona, ki ureja varstvo okolja,
- kakovosti voluminozne krme za namen ocene zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in amonijaka v kmetijstvu.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz tega člena so:

1. priprava ocene prispevka in učinkovitosti ukrepov kmetijske politike k zmanjšanju neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva, po virih in sektorjih, priprava strokovnih predlogov in projekcij glede zmanjšanja emisij na področjih iz prvega odstavka tega člena ter priprava priporočil za izboljšanje učinkovitosti ukrepov kmetijske politike;
2. izboljševanje metod za oceno ukrepov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;
3. pridobivanje specifičnih podatkov za oceno emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;
4. interpretacija trendov emisij in priprava podatkov o emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva za vnos v zbirko podatkov iz 173. člena tega zakona;
5. izvajanje usposabljanj, prispevek k poročanju na državni in mednarodni ravni ter informiranje javnosti na področju emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;
6. priprava poročil o opravljenih aktivnostih na področju zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;

7. preučevanje in uvajanje novjših metod za neposredno in posredno merjenje emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu;
8. redno izvajanje, spremljanje in poročanje o izvajanju sprejetih ukrepov v kmetijstvu iz NEPN in drugih nacionalnih dokumentov in programov s področja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;
9. sodelovanje pri pripravi:
 - poročila o blaženju podnebnih sprememb iz zakona, ki ureja podnebje,
 - poročila o zmanjšanju nacionalnih emisij onesnaževal zraka za področje kmetijstva iz predpisa, ki ureja nacionalne zgornje meje emisijah onesnaževal zunanjega zraka, ter
 - podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila;
10. obdelava podatkov rezultatov analiz voluminozne krme iz 174. člena tega zakona za namen ocene zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in amonijaka v kmetijstvu ter oblikovanja strokovnih priporočil;
11. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu;
12. sodelovanje pri izvajanju sistema za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov iz zakona, ki ureja podnebje in zagotavljanje podatkov iz 173. in 174. člena tega zakona in
13. sistematično zbiranje podatkov iz tega člena in njihovo vodenje v zbirki podatkov iz 173. in 174. člena tega zakona.

(4) Minister za obdelavo podatkov iz analiz voluminozne krme iz 10. točke prejšnjega odstavka predpiše obseg ter metodologijo analiziranja voluminozne krme in vsebino poročila o izvedenih analizah voluminozne krme.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami rastlinske pridelave in živiloreje;
- ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila iz tega člena na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva, izkušnje spremljanja analiz voluminozne krme za

namen zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in amonijaka v kmetijstvu ter poznavanje metodike za potrebe poročanja o emisijah v skladu s pravnimi akti EU. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(9) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

142. člen

(spremljanje energije v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo za izvajanje pravnih aktov EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov ter za izvajanje ukrepov kmetijske politike, sistematično spremlja porabo energije in proizvodnjo energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: OVE) v kmetijstvu.

(2) Za namen spremljanja porabe energije in proizvodnje OVE v kmetijstvu ministrstvo:

1. zbira, obdeluje in analizira podatke, potrebne za celovito oceno porabe energije v kmetijstvu, pri čemer upošteva posamezne kmetijske panoge ter specifične energetske potrebe različnih vrst kmetijskih gospodarstev;
2. zbira, obdeluje in analizira podatke, potrebne za izdelavo ocene proizvodnega potenciala za OVE, omejitev za proizvodnjo OVE ter vplivov uvajanja OVE na kmetijska gospodarstva;
3. spremlja trende in pripravlja oceno prispevka kmetijskega sektorja in ukrepov kmetijske politike k nacionalnim podnebnim in energetskim ciljem ter razvija ter izboljšuje metodologijo za presojo učinkovitosti teh ukrepov po posameznih vrstah virov energije, kmetijskih panogah ter vrstah kmetijskih gospodarstev iz 18. člena tega zakona;
4. pripravlja strokovne predloge za ukrepe s področja trajnostne in učinkovite rabe energije ter proizvodnje OVE za NEPN in druge evropske in nacionalne strateške dokumente ter spremlja in poroča o izvajanju in učinkovitosti teh ukrepov ter predlaga priporočila za izboljšavo teh ukrepov;

5. sodeluje pri pripravi podnebne poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju energije v kmetijstvu, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona ter pripravlja strokovne predloge izboljšav vsebine podnebne poročila o stanju v kmetijstvu;
6. zbira, obdeluje in analizira podatke o razvoju in napredku tehnologij za napovedovanje trendov rabe energije in proizvodnje OVE v kmetijstvu ter pripravlja priporočila za izboljšanje energetske učinkovitosti kmetijskega sektorja;
7. zbira, obdeluje in analizira podatke iz projektov s področja učinkovite rabe energije in OVE v kmetijstvu (npr. agrofotovoltaike, fotovoltaike, bioplina, geotermalne energije) z namenom ocene tehnološke ustreznosti in možnosti širše implementacije tovrstnih sistemov v kmetijski proizvodnji ter njihovega vpliva na energetske samooskrbo v kmetijstvu ter prispevka kmetijstva k doseganju nacionalnih podnebno-energetskih ciljev;
8. pripravlja poročila in zagotavlja podatke za pristojne institucije ter mednarodne organizacije o ključnih kazalcih energetske učinkovitosti in OVE v kmetijstvu;
9. pripravlja strokovna mnenja v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodeluje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu in
10. sistematično zbira podatke iz tega člena in jih vodi v evidenci iz 175. člena tega zakona ter pripravlja strokovne predloge za izboljšavo te evidence.

(3) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(4) Minister podrobneje predpiše parametre za izračun porabe energije in proizvodnje OVE v kmetijstvu ter izvedbo nalog iz drugega odstavka tega člena.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z najmanj eno drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz drugega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami s področja energetike in poznavanjem kmetijske dejavnosti, tehnologij pridelave in priraje ter graditve kmetijskih objektov;
- ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila iz tega člena na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja spremljanja energije v kmetijstvu, energetske učinkovitosti in OVE, ki se porabljajo v kmetijstvu, ter poznavanje metodike za potrebe poročanja v skladu s pravnimi akti EU. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(9) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

143. člen

(prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam)

(1) Namen prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam je obvladovanje podnebnih tveganj v kmetijstvu ter doseganje stalnega napredka na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam na način, ki je stroškovno učinkovit in upošteva možne priložnosti ter vključuje na naravi temelječe rešitve za prilagajanje, kjer je to mogoče.

(2) Cilj prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam je z načrtnim zmanjševanjem ranljivosti učinkovito obvladovati podnebna tveganja in krepiti podnebno odpornost kmetijstva ter s tem zmanjšati možne neugodne posledice in škode v kmetijstvu zaradi trenutnih in pričakovanih vplivov podnebnih sprememb.

(3) Za doseganje ciljev na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam ministrstvo na podlagi tega in zakona, ki ureja podnebje, izvaja naslednje naloge:

1. načrtuje in izvaja ukrepe kmetijske politike za doseganje ciljev prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;
2. spremlja in vrednoti ukrepe kmetijske politike na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, kar vključuje zlasti pripravo analize učinkovitosti preteklih ukrepov prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, pripravo ocene uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti in usklajenosti ukrepov kmetijske politike ter njihove dodane vrednosti in vpliva glede prispevka k ciljem podnebne politike na področju prilagajanja podnebnim spremembam;
3. pripravlja strokovne predloge ukrepov kmetijske politike s področja prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam ter priporočila za nadgradnjo teh ukrepov;
4. pripravlja in posodablja oceno podnebne ranljivosti in tveganj za kmetijstvo ter pripravlja strokovne predloge izboljšav metodologije za oceno podnebne ranljivosti in tveganj za kmetijstvo;

5. na osnovi ocene podnebne ranljivosti in tveganj za kmetijstvo pripravi strokovne predloge za posodobitev ciljev in usmeritev prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam za strategijo prilagajanja podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje;
6. pripravlja strokovne predloge in sodeluje pri pripravi, pregledu in posodobitvah dolgoročne podnebne strategije, NEPN za področje iz tega člena, strategije prilagajanja podnebnim spremembam, regionalnih akcijskih načrtov prilagajanja podnebnim spremembam in poročila o prilagajanju podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje za področje kmetijstva, kot tudi drugih nacionalnih dokumentov in programov na področju vsebin iz tega člena;
7. sodeluje pri pripravi in posodobitvah ter daje soglasje na regionalne akcijske načrte prilagajanja podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje za področje kmetijstva;
8. sodeluje pri pripravi podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila;
9. sodeluje pri pripravi in posodobitvah NEPN v delu za prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam ter izvaja sprejete ukrepe iz NEPN iz tega dela;
10. redno spremlja in pripravlja poročila o izvajanju sprejetih ukrepov iz NEPN za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;
11. redno posodablja in izboljšuje modele primernosti kmetijskih zemljišč v Sloveniji za kmetijsko pridelavo z upoštevanjem podnebnih scenarijev, prostorsko prikazanih agroklimatskih kazalcev in druge modele s področja prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;
12. vodi zbirko podatkov iz 176. člena tega zakona, analizira podatke ter pripravlja strokovne predloge za njeno izboljšavo in dopolnitev;
13. spremlja in pripravlja strokovne predloge ukrepov s področja uvajanja naprednih tehnologij v kmetijstvu, kar vključuje tudi na naravi temelječe rešitve, z namenom hitrejšega in učinkovitejšega prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;
14. spremlja in pripravlja strokovne predloge ukrepov in priporočil s področja trajnostne rabe in upravljanja vodnih virov za potrebe kmetijstva z namenom hitrejšega in učinkovitejšega prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;
15. spremlja in pripravlja strokovne predloge ukrepov in priporočil s področja trajnostne rabe in upravljanja s kmetijskimi tlemi z namenom hitrejšega in učinkovitejšega prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;
16. pripravlja strokovna mnenja v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodeluje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu in
17. obvešča, izobražuje, ozavešča in svetuje nosilcem kmetijskih gospodarstev in drugi zainteresirani in splošni javnosti o podnebnih nevarnostih v kmetijstvu, izvedenih prilagoditvah, ukrepih prilagajanja in povečanja odpornosti kmetijstva podnebnim spremembam ter o ukrepih za obvladovanje podnebnih tveganj v kmetijstvu.

(4) Naloge iz prejšnjega odstavka, razen nalog iz 1., 7., 9. in 17. točke prejšnjega odstavka, se izvajajo kot javno pooblastilo.

(5) Nosilec javnega pooblastila za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je registrirana za opravljanje znanstvenoraziskovalne dejavnosti;
2. je usposobljena za izvajanje strokovnih nalog s področja kmetijstva v povezavi s podnebnimi spremembami, varstvom okolja in narave;
3. ima zaposlene strokovnjake z znanji na naslednjih področjih:
 - a) prilagajanja podnebnim spremembam;
 - b) ocene podnebne ranljivosti in tveganj;
 - c) upravljanja s podnebnimi tveganji;
 - č) rastlinske pridelave in živinoreje;
 - d) naprednih tehnologij v kmetijstvu za področje prilagajanja podnebnim spremembam;
 - e) modeliranja in analiziranja podatkov ter prostorskega modeliranja in analiz;
 - f) načrtovanja, spremljanja in vrednotenja izvajanja ukrepov prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;
 - g) upravljanja z vodnimi viri in kmetijskimi tlemi;
4. ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbriša iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in
5. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka in način oblikovanja cene storitve nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(7) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz četrtega odstavka tega člena na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(8) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(9) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz četrtega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

144. člen

(spremljanje sodobnih tehnik žlahtnjenja v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo spremlja uporabo sodobnih tehnik žlahtnjenja v kmetijstvu.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz drugega odstavka tega člena so:

1. spremljanje razvoja, interpretacija in vrednotenje sodobnih tehnik žlahtnjenja, primernih za kmetijstvo, vključno s prilagajanjem kmetijstva podnebnim spremembam,
2. strokovna podpora v zvezi s tehnološkim in podnebno-okoljskim področjem,
3. strokovna podpora pri izdelavi predlogov rešitev na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja,
4. strokovna podpora pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike na področju javnega pooblastila,
5. strokovna podpora pri oceni primernosti pridelave in predelave kmetijskih rastlin, pridobljenih s pomočjo sodobnih tehnik žlahtnjenja,
6. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu,
7. zbiranje, evidentiranje sodobnih tehnik žlahtnjenja, primernih za kmetijstvo,
8. strokovno izobraževanje in usposabljanje ter ozaveščanje javnosti in
9. priprava poročil o opravljenih aktivnostih tega odstavka na področju izdelave predlogov rešitev na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu;
- ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(5) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(6) Javno pooblastilo iz drugega odstavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(8) Podrobnejše pogoje iz četrtega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(9) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila izvaja ministrstvo.

(10) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določen s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(11) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

145. člen

(raba naprednih tehnologij v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo spodbuja uvajanje naprednih tehnologij v kmetijstvu, zlasti na področju digitalizacije in kmetijske robotike, z namenom pospeševanja in učinkovitejšega blaženja in prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam.

(2) Z namenom širše uporabe novih tehnologij v kmetijstvu ministrstvo:

1. spodbuja uporabo robotov, avtonomnih strojev ali brezpilotnih zrakoplovov za avtomatizacijo delovnih procesov, kot so sejanje, gnojenje, škropljenje in pršenje oziroma spravilo pridelka, kar omogoča večjo natančnost in zmanjšano porabo virov;
2. podpira razvoj in integracijo interneta stvari za vzpostavitev pametnih kmetijskih sistemov, ki omogočajo spremljanje in upravljanje kmetijskih procesov v realnem času s povezovanjem senzorjev, naprav in aplikacij;
3. spodbuja uporabo brezpilotnih zrakoplovov za spremljanje rasti in zdravstvenega stanja rastlin, cvetenja in medenja rastlin, ugotavljanje stanja kmetijskih tal in zaznavanje škodljivcev, kar omogoča hitrejšo in bolj ciljno ukrepanje;
4. vzpostavlja podatkovne platforme za zbiranje, obdelavo in analizo podatkov, pridobljenih z digitalnimi tehnologijami, z namenom optimizacije proizvodnih procesov in podpore pri odločanju za nosilce kmetijskih gospodarstev;

5. spodbuja uporabo tehnologij umetne inteligence za napovedovanje vremenskih pogojev za optimalno rast rastlin in rejo rejnih živali, za izboljšanje ali ohranjanje kakovosti tal, optimizacijo pridelovalnih ciklov, izboljšanje učinkovitosti in trajnosti kmetijstva, učinkovitega prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam ter povečanja konkurenčnosti slovenskega kmetijstva in
6. spodbuja raziskave in uporabo drugih naprednih tehnologij, kot je na primer uporaba nanotehnologije v kmetijstvu, biotehnologije in na naravi temelječih rešitev.

(3) Ministrstvo sodeluje z raziskovalnimi institucijami, tehnološkimi podjetji in mednarodnimi organizacijami ter drugimi deležniki pri razvoju in implementaciji novih tehnologij v kmetijstvu, ki prispevajo k blaženju in prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam.

146. člen

(spremljanje rabe in dostopa do vode za potrebe kmetijstva)

(1) Ministrstvo sistematično spremlja rabo in dostop do vode za potrebe prilagajanja kmetijske pridelave in prireje na zaznane in pričakovane vplive podnebnih sprememb ter z namenom izboljšanja trajnosti in učinkovitosti rabe vode za doseganje večje dolgoročne trajnosti kmetijstva.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka so:

1. spremljanje in vrednotenje rabe vode ter dostopa do vode za potrebe kmetijstva;
2. zagotavljanje strokovne podpore na področju tehnologij in podnebno–okoljskih vidikov rabe vode v kmetijstvu;
3. sodelovanje pri pripravi predlogov rešitev za bolj trajnostno in učinkovito rabo vode v kmetijstvu ter izboljšanje dostopa do vode za potrebe kmetijstva;
4. spremljanje in vrednotenje ukrepov in zahtev kmetijske politike in drugih politik na področju dostopa do vode za potrebe kmetijstva ter učinkovitosti in trajnosti rabe voda v kmetijstvu;
5. nudenje strokovne podpore pri pripravi sistemskih rešitev in pri oblikovanju vsebine ukrepov kmetijske politike in ukrepov ter rešitev drugih politik, vključno s priporočili za nadgradnjo ukrepov in rešitev;
6. priprava ocen, modelov in trendov na področju dostopa do vode za potrebe kmetijstva ter učinkovitosti in trajnosti rabe voda v kmetijstvu;
7. priprava strokovnih podlag, ocen in stališč do nacionalnih, evropskih in mednarodnih dokumentov ter zakonodajnih in drugih predlogov s področja vsebine tega javnega pooblastila;
8. zbiranje in evidentiranje primerov dobrih praks s področja dostopa do vode za potrebe kmetijstva ter učinkovitosti in trajnosti rabe voda v kmetijstvu;
9. sodelovanje pri pripravi podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju rabe, načina rabe in dostopa do vode za potrebe kmetijstva, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila;

10. sodelovanje pri pripravi in posodobitvah poročil s področja prilagajanja podnebnim spremembam iz zakona, ki ureja podnebje,
11. priprava poročil o opravljenih nalogah in rezultatih na področju rabe in dostopa do vode za potrebe kmetijstva;
12. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu in
13. sistematično zbiranje podatkov iz tega člena in njihovo vodenje v zbirki podatkov iz 176. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za vode, pripravi smernice za učinkovito in trajnostno rabo vode v kmetijstvu ter jih objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tretjega odstavka tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju upravljanja voda, podnebnih sprememb ter tehnologij kmetijske pridelave in prireje;
- ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja ter
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja trajnostne rabe vode in dostopa do vode za potrebe kmetijstva glede na podnebne spremembe v kmetijstvu, ter poznavanje pridelave rastlin in prireje živali. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz drugega odstavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(9) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(10) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila izvaja ministrstvo.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, krši pogodbo ali ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(12) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

2. ODDELEK

SPREMLJANJE STANJA KMETIJSKIH TAL

147. člen

(spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Spremljanje stanja kmetijskih tal z namenom trajnega ohranjanja rodovitnosti kmetijskih tal in varstva pred onesnaženjem obsega sistematično zbiranje, obdelovanje, analiziranje in spremljanje podatkov o osnovnih pedoloških parametrih, ki opredeljujejo glavne kemijske in fizikalne lastnosti horizonta ali sloja tal, in so:

1. vsebnost talnega organskega ogljika in izračun vsebnosti organske snovi v tleh,
2. kislost,
3. skupni dušik,
4. rastlinam dostopna fosfor in kalij,
5. tekstura tal,
6. kationska izmenjalna kapaciteta ter
7. prostorninska gostota tal.

(2) Zaradi ugotavljanja degradacije kmetijskih tal in izračun nekaterih talnih lastnosti, spremljanje stanja kmetijskih tal poleg podatkov o osnovnih pedoloških parametrov iz prejšnjega odstavka obsega tudi sistematično zbiranje, obdelovanje, analiziranje in spremljanje:

1. spremembe rabe kmetijskih zemljišč, ki so kmetijska zemljišča v skladu s tem zakonom.
2. biotskih lastnosti tal,
3. erozije tal,
4. zbitosti tal,
5. zakisanja tal,
6. primesi antropogenega izvora v tleh,
7. vsebnosti težkih kovin in drugih onesnaževal.

(3) Zaradi neposrednega vpliva kmetijskih tal na prilagajanje in blaženje podnebnih sprememb se ob parametrih iz prvega in drugega odstavka tega člena zbira in spremlja stanje kmetijskih tal s pomočjo naslednjih aktivnosti:

1. določanje priporočenih vsebnost hranil, organske snovi in njenih zalog v kmetijskih tleh, vključno z izračunom bilančnega presežka dušika in fosforja v kmetijstvu na nacionalni ravni,
2. zbiranje, obdelovanje, analiziranje pedoloških podatkov iz kmetijskih tal in priprava poročil glede pedoloških podatkov iz kmetijskih tal ter posodabljanje pedoloških podatkov iz kmetijskih tal za digitalno Pedološko karto Slovenije iz zakona, ki ureja varstvo okolja,
3. zbiranje, harmonizacija in sinteza podatkov vzorčenj tal izvedenih iz raziskovalnih projektov in strokovnih nalog katerih naročnik je ministrstvo v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona,
4. zbiranje, harmonizacija, obdelovanje, posodabljanje podatkov in priprava poročil za namen razvrščanja in določanja primernosti kmetijskih zemljišč za različne vrste kmetijske pridelave,
5. spremljanje, skrb za pravilnost in obdelava laboratorijskih analiz tal ter pedoloških podatkov iz kmetijskih tal in posodabljanje digitalnih tematskih kart lastnosti tal v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona,
6. določanje in spremljanje vodozadrževalnih lastnosti kmetijskih tal ter vodenje teh podatkov v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona,
7. spremljanje, zbiranje, obdelava podatkov in priprava poročil o talnih živalih kmetijskih tal ter vodenje teh podatkov v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona,
8. spodbujanje in spremljanje učinkovitosti praks in ukrepov kmetijske politike za ohranjanje oziroma povečanje zalog ogljika v kmetijskih tleh, na kmetijskih zemljiščih ter v kmetijsko-gozdarskih sistemih,
9. spodbujanje in spremljanje učinkovitosti kmetijsko-gozdarskih sistemov na kmetijskih zemljiščih,
10. redno izvajanje, spremljanje in poročanje o izvajanju ukrepov iz NEPN ali drugih nacionalnih dokumentov na področju vsebin iz tega člena v skladu z zakonom, ki ureja podnebje,
11. vzorčenje in interpretacija analiz tal na zemljiščih, kjer se izvaja javna služba strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin,
12. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu in
13. sistematično zbiranje podatkov iz tega člena in njihovo vodenje v zbirki podatkov iz 173. člena tega zakona.

(4) Pedološka karta iz prejšnjega odstavka je geokodirana, grafična in opisna zbirka podatkov o tleh, ki vsebuje zlasti kartografski prikaz talnih tipov in podatke o pedoloških profilih in analizah.

(5) Naloge spremljanja stanja kmetijskih tal iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena kot javno pooblastilo izvaja nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona. Naloge spremljanja stanja kmetijskih tal iz prvega odstavka tega člena kot javno pooblastilo izvaja nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona.

(6) Minister za spremljanje stanja kmetijskih tal iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena predpiše obseg in način vzorčenja kmetijskih tal, nabor parametrov, metodologijo vzorčenja tal in analiziranja vzorcev tal, ter pogostost vzorčenja pedološkega profila tal, opis priporočenih praks za ohranjanje oziroma izboljšanje stanja kmetijskih tal, način zagotavljanja kakovosti in vsebino poročila o stanju kmetijskih tal.

(7) Poleg podatkov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se kot podatki o spremljanju stanja kmetijskih tal štejejo tudi podatki iz tega zakona in podatki o kakovosti tal, pridobljeni v skladu s predpisom, ki ureja kakovost tal.

(8) Za dostop do zemljišča, na katerem se izvaja spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega člena, je treba predhodno pridobiti soglasje lastnika oziroma uporabnika kmetijskega zemljišča.

(9) Ministrstvo objavi seznam nosilcev javnih pooblastil iz 148. in 149. člena tega zakona na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

148. člen

(nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal je lahko pravna oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registrirana je za opravljanje tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja ali analiziranja;
2. razpolaga z ustrezno opremo za spremljanje stanja kmetijskih tal;
3. usposobljena je za izvajanje spremljanja kmetijskih tal in ima akreditacijsko listino za laboratorij za analizo tal, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij;
4. sodeluje v mednarodni primerjalni laboratorijski shemi za zagotavljanje kakovosti in primerljivost laboratorijev;
5. ima zaposlene strokovnjake z znanji s področja pedologije in izkušnjami, ki se nanašajo na pedološki opis značilnosti tal, vzorčenje in oceno kakovosti kmetijskih tal;
6. ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in
7. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka in način oblikovanja cene nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(3) Nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal poleg nalog iz prvega, drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena opravlja tudi naslednje naloge:

1. vzorčenje tal, pedološki opis značilnosti tal na kmetijskem zemljišču in ocena kakovosti kmetijskih tal;

2. izvajanje laboratorijskih analiz vzorcev tal;
3. interpretacija analiz in priprava podatkov o stanju kmetijskih tal za vnos v zbirko podatkov iz 173. člena tega zakona;
4. organizacija oziroma izvajanje primerjalnih laboratorijskih testov za zagotavljanje kakovosti in primerljivosti laboratorijev nosilcev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal;
5. izvajanje usposabljanja vzorčenja tal in pedološkega opisovanja tal na kmetijskih zemljiščih;
6. priprava poročil o opravljenih aktivnostih na področju spremljanja stanja kmetijskih tal;
7. spremljanje učinkovitosti ukrepov kmetijske politike na področju zdravja tal in priprava priporočil za izboljšanje teh ukrepov;
8. sodeluje pri pripravi podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu iz 11. člena tega zakona, vključno s prikazom stanja in aktivnosti na področju spremljanja stanja kmetijskih tal, obravnavo rezultatov, oblikovanjem priporočil za dodatne ukrepe, pripravo in posodobitvijo podnebnih kazalcev in kazalcev okolja za področje kmetijstva s podatki iz tega zakona in oblikovanjem strokovnih priporočil za nadgradnjo tega poročila in
9. priprava strokovnih mnenj v zvezi z vsebinami javnega pooblastila iz tega člena ter sodelovanje z organizacijami s tega področja, drugimi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb v kmetijstvu.

(4) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja spremljanja stanja kmetijskih tal, pedologije kmetijskih tal, laboratorijskih analiz kmetijskih tal in vzorčenja kmetijskih tal. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(5) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(6) Podrobnejše pogoje iz četrtega odstavka tega člena in način oblikovanja cene storitev nalog javnega pooblastila iz tega člena predpiše minister.

(7) Nosilec javnega pooblastila mora ministrstvu predložiti v potrditev letni program dela nosilca javnega pooblastila za izvajanje nalog iz tretjega odstavka tega člena do konca januarja za tekoče leto.

(8) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(9) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(10) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

(nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registriran je za opravljanje tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja ali analiziranja;
2. razpolaga z ustrezno opremo za spremljanje stanja kmetijskih tal;
3. usposobljen je za izvajanje spremljanja kmetijskih tal;
4. ima vzpostavljen sistem notranje kontrole kakovosti v skladu z načeli standardov za izvajanje laboratorijskega dela;
5. ima ustrezne strokovne izkušnje glede spremljanja kmetijskih tal;
6. udeležuje se primerjalnih laboratorijskih testov za zagotavljanje kakovosti in primerljivosti laboratorijev, ki jih organizira nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal;
7. ni v postopku zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja ali izbrisa iz registra v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja in
8. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal so:

- vzorčenje tal in pedološki opis značilnosti tal na kmetijskem zemljišču;
- izvajanje laboratorijskih analiz vzorcev tal;
- priprava poročil o rezultatih vzorčenja, pedološkem opisu in analizah tal ter
- priprava podatkov o vzorčenju, pedološkem opisu in analizah tal za vnos v zbirko podatkov iz 173. člena tega zakona.

(4) Za pridobitev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal vlagatelj na ministrstvo vloži vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo. Seznam nosilcev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal vodi ministrstvo in je javno dostopen.

(5) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(6) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali pravnimi akti EU, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(7) Če nosilec javnega pooblastila uporablja podatke iz tega člena za pripravo poročil, ki niso navedena v tem členu, raziskave ali projekte, financirane iz javnih sredstev, mora ministrstvo seznaniti z gradivom, v katerem so ti podatki uporabljeni.

150. člen

(gnojenje kmetijskih zemljišč)

(1) Gnojenje je agrotehnični ukrep, ki zagotavlja trajnostno rabo in rodovitnost kmetijskih tal, zagotavlja primerno vsebnost hranil v tleh in vzdrževanje ali izboljšanje fizikalno-kemijskih in biotskih lastnosti tal, ter se izvaja v skladu s potrebami rastlin.

(2) Za gnojenje na kmetijskih zemljiščih se lahko uporabljajo:

- sredstva za gnojenje v skladu s pravnimi akti EU in nacionalnimi predpisi, ki urejajo sredstva za gnojenje;
- organska gnojila v skladu s predpisom, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov, oziroma
- ostanki kmetijske pridelave in predelave.

(3) Gnojenje tal se izvaja na podlagi gnojilnega načrta, ki se pripravi na podlagi analize tal. Pri tem se upoštevajo določbe predpisov s področja varstva okolja in smernice za strokovno utemeljeno gnojenje, ki jih pripravi ministrstvo in jih objavi na osrednjem spletnem mestu države. Smernice za strokovno utemeljeno gnojenje se posodobijo najmanj vsakih deset let.

(4) Zavezanci za zagotovitev gnojilnega načrta so upravičenci, ki uveljavljajo ukrepe kmetijske politike, pri katerih se zahteva gnojilni načrt.

(5) Vzorčenje tal za analizo tal in analize tal se izvedejo v skladu s predpisom iz šestega odstavka 147. člena tega zakona in jih izvajajo nosilci javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona in nosilci javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko vzorčenje tal za svoje potrebe izvedejo uporabniki kmetijskih zemljišč v skladu s smernicami za strokovno utemeljeno gnojenje.

(7) Gnojilni načrt je načrt gnojenja kmetijskih zemljišč, ki ga zagotovi uporabnik kmetijskega zemljišča in mora biti pripravljen v skladu s predpisom iz devetega odstavka tega člena. Za izdelavo gnojilnega načrta se lahko uporablja programsko orodje za izdelavo gnojilnega načrta, ki ga na osrednjem spletnem mestu državne uprave vzpostavi ministrstvo ali drugo programsko orodje, ki izpolnjuje predpisane zahteve iz devetega odstavka tega člena. Za programsko orodje, ki ga vzpostavi ministrstvo, se zagotavlja dostop do podatkov iz zbirke podatkov o tleh iz tega zakona.

(8) Vlada za posamezno vrsto ostankov kmetijske pridelave in predelave iz tretje alineje drugega odstavka tega člena predpiše podrobnejše pogoje za njihovo skladiščenje, ravnanje in uporabo.

(9) Minister predpiše:

- podrobnejše pogoje za skladiščenje, ravnanje in uporabo sredstev za gnojenje iz prve alineje ter organskih gnojil iz druge alineje drugega odstavka tega člena ter

– vsebino in zahteve za pripravo gnojilnega načrta.

VII. POGLAVJE

OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V ZAMEJSTVU

151. člen

(ohranjanje in razvoj kmetijstva v zamejstvu)

(1) Ministrstvo financira izvajanje aktivnosti kmetijskih, razvojnih in izobraževalnih organizacij Slovencev v zamejstvu, ki povezujejo kmete in društva slovenske skupnosti, za spodbujanje in ohranjanje kmetijstva za razvoj slovenske identitete v zamejstvu.

(2) Ministrstvo financira izvajanje letnih programov aktivnosti, ki izhajajo iz večletnih programov aktivnosti organizacij iz prvega odstavka tega člena, in so pripravljeni na podlagi izhodišč iz desetega odstavka tega člena.

(3) Ministrstvo v Uradnem listu Republike Slovenije objavi javni razpis za izbor organizacij in pripravo večletnih programov aktivnosti organizacij iz prvega odstavka tega člena.

(4) Na javni razpis se lahko prijavijo organizacije iz prvega odstavka tega člena.

(5) Minister imenuje komisijo za pregled in ocenitev vlog, prejetih na javni razpis ter pregled večletnih programov aktivnosti iz tretjega odstavka tega člena, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva in Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

(6) Finančno podporo lahko prejme organizacija iz prvega odstavka tega člena, če izpolnjuje pogoje za finančno podporo iz zakona, ki ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja in, ki je v zadnjih dvanajstih mesecih pred oddajo vloge na javni razpis izvajala aktivnosti, ki so prispevale k celovitemu razvoju zamejske skupnosti na področju kmetijstva, kar se dokazuje z letnim programom dela, pogodbami, poročili o izvedenih aktivnostih ali drugimi ustreznimi dokazili.

(7) Merili za izbiro organizacij iz prvega odstavka tega člena sta:

- število aktivnosti na področju spodbujanja in ohranjanja kmetijstva v zamejstvu;
- obdobje delovanja organizacij iz prvega odstavka tega člena na področju strokovnega svetovanja in usposabljanja v zamejstvu.

(8) Merili za izbiro večletnega programa aktivnosti iz tretjega odstavka tega člena sta:

- število predvidenih strokovnih svetovanj in usposabljanj na področju kmetijstva;
- število predvidenih aktivnosti s sorodnimi organizacijami iz matične države Republike Slovenije na področju kmetijstva.

(9) Na podlagi predloga komisije iz petega odstavka tega člena minister izda odločbo o izboru organizacije iz prvega odstavka tega člena in potrditvi večletnega programa iz tretjega odstavka tega člena. Medsebojna razmerja med organizacijo iz prvega odstavka tega člena in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(10) Organizacije iz prvega odstavka tega člena na podlagi letnih finančnih izhodišč ministrstva pripravijo letni program aktivnosti.

(11) Komisija iz petega odstavka tega člena pregleda tudi letne programe aktivnosti in poda mnenje glede skladnosti z izhodišči ministrstva iz prejšnjega odstavka ter večletnim programom aktivnosti iz tretjega odstavka tega člena. Po izvedenem letnem programu aktivnosti pa pregleda izvedbo aktivnosti ter poročila, ki jih pripravijo organizacije iz prvega odstavka tega člena, in poda mnenje o ustreznosti izvedbe aktivnosti.

(12) Na podlagi mnenja komisije o letnem programu aktivnosti minister izda odločbo o potrditvi letnega programa aktivnosti. Medsebojna razmerja med organizacijo iz prvega odstavka tega člena in ministrstvom se uredijo s pogodbo o financiranju letnega programa aktivnosti.

(13) Sredstva za izvajanje letnih programov aktivnosti organizacij iz prvega odstavka tega člena zagotovi ministrstvo na podlagi mnenja komisije o izvedenih aktivnostih v skladu s sprejetim proračunom Republike Slovenije.

(14) Vlada podrobneje predpiše vsebino večletnih in letnih programov aktivnosti, sestavo, način odločanja in način dela komisije, vsebino javnega razpisa, upravičene aktivnosti, ki se financirajo, merila in točkovnik za ocenjevanje vlog ter pogoje za pridobitev finančne podpore.

VIII. POGLAVJE

ZBIRKE PODATKOV

1. ODDELEK

SPLOŠNE DOLOČBE

152. člen

(upravljanje in vodenje zbirk podatkov ter obveznost posredovanja podatkov)

(1) Ministrstvo upravlja in vodi zbirke podatkov iz tega zakona, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Upravljanje zbirk podatkov pomeni določanje enotnih postopkov in kontrol za vodenje zbirk podatkov ter vzpostavitev in izvajanje sistema upravljanja informacijske varnosti.

(3) Vodenje zbirk podatkov pomeni vodenje postopkov za vpis, spreminjanje in izbris individualnih podatkov ter odločanje v teh postopkih.

(4) Zbirke podatkov po tem zakonu se vodijo elektronsko.

(5) Podatki v zbirkah podatkov iz tega zakona se hranijo trajno, vključno z identifikacijsko številko subjekta, razen osebnih podatkov, ki se hranijo le toliko časa, dokler je to potrebno za dosego namena, zaradi katerega so se zbirali ali nadalje obdelovali, ter podatkov iz evidence iz 168. člena tega zakona, ki se hranijo deset let.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se osebni podatki iz 157. člena tega zakona hranijo trajno.

(7) Zavezanci za vpis v zbirke podatkov po tem zakonu morajo posredovati resnične podatke.

153. člen

(ponovna uporaba podatkov)

Ponovna uporaba podatkov se izvaja skladno z določbami zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

2. ODDELEK

EVIDENCA SUBJEKTOV

154. člen

(evidenca subjektov)

(1) V evidenci subjektov se enotno vodijo podatki o subjektih iz drugega odstavka tega člena. Vodijo se z namenom priprave ali izvedbe ukrepov kmetijske politike, za izvajanje aktivnosti v okviru mreže za podeželje, ali za namene, opredeljene z zakoni iz drugega odstavka tega člena.

(2) V evidenco subjektov se vpisujejo subjekti iz zbirk podatkov iz tega zakona ter iz zbirk podatkov iz zakonov, ki urejajo hrano, kremo, veterinarstvo, veterinarska zdravila, zdravje živali, zaščito živali, varstvo rastlin, rastlinski semenski material in fitofarmacevtska sredstva, vino, agrarne skupnosti, promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, morsko ribištvo, živinorejo in gozdni reprodukcijski material.

(3) V evidenci subjektov se vodijo:

1. identifikacijska številka subjekta;
2. za fizične osebe podatki iz Centralnega registra prebivalstva (v nadaljnjem besedilu: CRP) iz 3. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona ter podatki iz 18. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;
3. za poslovne subjekte podatki iz 7. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;
4. za agrarne skupnosti podatki iz registra agrarnih skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja agrarne skupnosti;
5. za pašne skupnosti podatki iz registra pašnih skupnosti iz 179. člena tega zakona;

6. kontaktni podatki iz 3. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona, ter podatki zbrani v RKG in

7. podatki o osebah, ki niso vpisane v CRP.

(4) V evidenco subjektov se prevzemajo:

1. za fizične osebe podatki iz CRP iz 3. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;
2. za poslovne subjekte podatki iz PRS iz 7. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;
3. podatki o agrarni skupnosti iz registra agrarnih skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja agrarne skupnosti;
4. podatki o pašni skupnosti iz registra pašnih skupnosti iz 179. člena tega zakona.

(5) Podatki o osebah iz 7. točke tretjega odstavka tega člena, se pridobijo iz uradnih osebnih dokumentov ob identifikaciji.

(6) Identifikacijsko številko subjekta določi ministrstvo ob prvem vpisu subjekta v evidenco subjektov. Identifikacijska številka subjekta se uporablja za povezovanje med zbirkami podatkov iz drugega odstavka tega člena.

(7) V evidenci subjektov se podatki zbirajo, obdelujejo, vpogledujejo, prevzemajo, posodablajo in povezujejo z zbirkami iz drugega odstavka tega člena.

(8) Ministrstvo z organi v sestavi lahko obdelujejo kontaktne podatke subjektov (telefonska številka in naslov elektronske pošte) za namen njihovega obveščanja v zvezi z izvajanjem ukrepov kmetijske politike in za kontaktiranje v zvezi z vodenjem zbirk podatkov.

(9) Javni so podatki o vpisu v evidenco za poslovne subjekte, za agrarne in pašne skupnosti.

3. ODDELEK

REGISTER KMETIJSKIH GOSPODARSTEV

155. člen

(namen in pogoji za vpis v RKG)

(1) V RKG so vpisana kmetijska gospodarstva na območju Republike Slovenije, ki izpolnjujejo pogoje za vpis iz tega člena.

(2) Podatki iz RKG se uporabljajo za izvajanje ukrepov kmetijske politike, spremljanje stanja kmetijstva, obveščanje v zvezi z vpisanimi podatki in ukrepi kmetijske politike, načrtovanje kmetijske politike, izvajanje ukrepov v skladu z zakonom, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, ter za druge namene, če je tako določeno z zakonom.

(3) Vlogo za vpis v RKG v skladu s 157. členom tega zakona vloži nosilec kmetijskega gospodarstva, ki opravlja kmetijsko dejavnost in izpolnjuje vsaj enega izmed naslednjih pogojev:

1. kmetijsko gospodarstvo obsega:

- a) najmanj 1 ha zemljišč, ki po evidenci dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč sodijo med kmetijska zemljišča,
 - b) najmanj 0,1 ha oljčnika,
 - c) najmanj 0,2 ha intenzivnega sadovnjaka ali 0,1 ha jagodičja,
 - č) najmanj 0,05 ha vinograda,
 - d) najmanj 0,01 ha rastlinjaka, ali
 - e) najmanj 0,0025 ha hmeljišča;
2. goji rejne živali, razen prašičev v nekomercialnih obratih in živali, vzrejenih za kulturne, zgodovinske, rekreativne, znanstvene ali športne namene;
3. trži pridelke, ki jih prideluje, razen majhnih količin v skladu z zakonom, ki ureja varno hrano in krmo.

156. člen

(KMG-MID)

(1) KMG-MID je enotna in neponovljiva identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva, ki je osnova za vodenje RKG in njegovo povezovanje z drugimi zbirkami podatkov ter jo določi ministrstvo ob vpisu kmetijskega gospodarstva v RKG. Uporaba je obvezna v vseh zbirkah podatkov ministrstva v zvezi s kmetijskim gospodarstvom, katerega nosilec je zavezanec za vpis v RKG.

(2) Pri prenosu kmetijskega gospodarstva se KMG-MID ohrani.

157. člen

(podatki in vodenje RKG)

(1) V RKG se za posamezno kmetijsko gospodarstvo vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

1. osnovni podatki o kmetijskem gospodarstvu:

- a) KMG-MID;
- b) naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, ki opredeljuje lokacijo, kjer je večina objektov, namenjenih kmetijski dejavnosti, oziroma kmetijskih zemljišč;
- c) domače ime kmetijskega gospodarstva, če ga ima;
- č) kmetijska zemljišča ter stavbe ali deli stavb, ki so v katastru nepremičnin evidentirane s kmetijsko rabo iz 4. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona s podatkom o lastnikih, za nosilca oziroma člane družinske kmetije, v primeru solastnine se vpiše lastniški delež nepremičnin;

d) motorna vozila in priklopna vozila za kmetijsko rabo iz evidence registriranih vozil iz 23. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona, ter naprave za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev s podatkom o lastnikih za nosilca oziroma člane družinske kmetije iz evidence naprav za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev;

e) obrat ter število, vrste in kategorije rejnih živali iz zbirke podatkov o gojenih kopenskih živalih, ki se vodi v skladu z zakonom o zdravju živali;

f) razvrstitev iz 18. člena tega zakona;

2. o subjektih na kmetijskem gospodarstvu se obdelujejo vsi podatki iz 154. člena tega zakona, v RKG pa vpišejo podatki o:

– nosilcu kmetijskega gospodarstva: identifikacijska številka subjekta, ime, priimek oziroma naziv, naslov, kontaktni podatki,

– članih družinske kmetije: identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov,

– zaposlenih na družinski kmetiji: identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov;

3. o zemljiščih kmetijskega gospodarstva:

– kmetijska zemljišča v uporabi s podatki iz 158. člena tega zakona;

– planine, ki ležijo v območju iz 182. člena tega zakona in skupni pašniki;

– dovoljenja za zasaditev vinske trte v skladu s predpisom, ki ureja sistem dovoljenj za zasaditev vinske trte;

4. o vpisih v evidence:

– o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva iz 160. člena tega zakona;

– pridelovalcev zelenjave in zelišč iz 161. člena tega zakona;

– obratov, nosilcev živilske dejavnosti in dejavnostih, ki jih izvaja obrat iz registra obratov iz zakona, ki ureja varno hrano in krmo;

– organizacij proizvajalcev in skupin proizvajalcev;

– ekološke ali integrirane pridelave in drugih shem kakovosti po zakonu, ki ureja hrano.

5. podatki iz zbirne vloge.

(2) Nosilec kmetijskega gospodarstva upravni enoti sporoči podatke o: naslovu ali sedežu in morebitnem domačem imenu kmetijskega gospodarstva, o nosilcu kmetijskega gospodarstva in v primeru družinske kmetije o članih družinske kmetije in zaposlenih na družinski kmetiji, o zemljiščih v uporabi kmetijskega gospodarstva.

(3) Nosilec kmetijskega gospodarstva spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka sporoči upravni enoti v 30 dneh po nastali spremembi, razen sprememb iz osmega odstavka tega člena.

(4) V primeru smrti nosilca družinske kmetije podatke sporočijo osebe, ki so po splošnih predpisih poklicane k dedovanju oziroma osebe, ki imajo zakonito pravico do uporabe zemljišč.

(5) Podatek o KMG-MID številki vpiše upravna enota po uradni dolžnosti.

(6) Podatki iz 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena se v RKG prevzemajo ali določijo na podlagi prevzetih podatkov tako, da se RKG povezuje z drugimi evidencami z delovnega področja ministrstva ali drugih državnih organov.

(7) V RKG se za posamezno kmetijsko gospodarstvo vodijo ali prevzemajo tudi naslednji podatki o:

1. dopolnilni dejavnosti na družinski kmetiji iz tega zakona;
2. pridelku oljk in proizvodnji oljčnega olja ter namiznih oljk in zaloge oljčnega olja za nosilca kmetijskega gospodarstva, ki ima skupaj 0,1 ha oljčnika;
3. pridelku sadja in o količinah sadja, skladiščenega v hladilnicah, ločeno po sadnih vrstah in letniku pridelave, za nosilca kmetijskega gospodarstva, ki ima skupaj najmanj 0,5 ha kmetijskih površin z vrstami rabe: intenzivni sadovnjak, jagode na njivi oziroma rastlinjak s sadnimi rastlinami;
4. razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter izračun točk v skladu s predpisom, ki ureja razvrstitve kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost;
5. kontrolnih in inšpekcijskih pregledih iz predpisa o izvedbi ukrepov kmetijske politike;
6. omejitvah na kmetijskem gospodarstvu ali omejitvah pri spreminjanju podatkov v RKG;
7. neusklajenosti podatkov z določbami tega zakona;
8. dokazilih, pogodbah in drugih dokumentih v povezavi s kmetijskim gospodarstvom.

(8) Podatke iz 2. točke prejšnjega odstavka nosilec kmetijskega gospodarstva, ki ima oljčnike, sporoči upravni enoti enkrat letno, najpozneje do 15. februarja leta, ki sledi letu obiranja oljk.

(9) Podatke iz 3. točke sedmega odstavka nosilec kmetijskega gospodarstva, ki prideluje sadje, sporoči upravni enoti enkrat letno, najpozneje do 1. decembra v letu pridelave sadja.

(10) Podatek o dopolnilni dejavnosti vpiše upravna enota po uradni dolžnosti.

(11) RKG vodijo upravne enote v opisni in grafični obliki.

(12) Zaradi pozicijskega zamika oziroma neažurnosti parcel v katastru nepremičnin na kmetijskih in gozdnih zemljiščih je dovoljeno pozicijsko odstopanje med parcelami in vrisano grafično enoto rabe kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK) v skladu z dejanskim stanjem v naravi. Ob sporih glede pozicijskih zamikov upravna enota pridobi mnenje državne geodetske službe oziroma nove uradne izmere. Upravna enota lahko kadar koli preveri pravico do uporabe zemljišč po uradni dolžnosti.

(13) Upravna enota ob vpisu, izbrisu ali vnosu sprememb v RKG nosilcu kmetijskega gospodarstva izda izpis, ki šteje kot potrdilo. Če upravna enota vpis v RKG ali spremembo podatkov v RKG, zavrne, o tem izda odločbo.

(14) Izpis, ki se lahko izda v elektronski obliki, vsebuje elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Zapisnik in izjave stranka lahko podpiše z elektronskim podpisom, podpis overi

upravna enota z elektronskim podpisom uradne osebe, ki je v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu.

(15) Ugotovitve kontrol ukrepov kmetijske politike ali inšpekcijskega nadzora, ki se nanašajo na podatke iz RKG, kontrolorji ali inšpektorji posredujejo v RKG in so podlaga za spremembo podatkov v RKG po uradni dolžnosti, ki jo izvede upravna enota.

(16) Spremembe podatkov v RKG izvede ministrstvo po uradni dolžnosti in o njih stranke obvesti na osrednjem spletnem mestu državne uprave:

- ob spremembah, ugotovljenih s sistemom za spremljanje površin, za katere je nosilec kmetijskega gospodarstva obveščen preko Sopotnika,
- ob popravkih zbirne vloge, ki jih naredi nosilec kmetijskega gospodarstva in vplivajo na spremembo vrste rabe, meje oziroma pozicije GERK, kadar spremembe ne posegajo izven območja prijavljenih površin v RKG,
- kadar so spremembe take, da bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov,
- o spremembah iz letne uskladitve podatkov z drugimi evidencami, ali
- ob večjih sistemskih spremembah po uradni dolžnosti.

(17) Pritožba zoper odločbo o izbrisu zemljišč kmetijskega gospodarstva iz RKG ne zadrži njene izvršitve.

(18) Upravna enota kmetijsko gospodarstvo v RKG označi kot izbrisano:

- na zahtevo nosilca kmetijskega gospodarstva, če kmetijsko gospodarstvo nima več pravic, neporavnanih obveznosti oziroma sankcij v skladu s tem zakonom,
- po uradni dolžnosti, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 155. člena tega zakona,
- po uradni dolžnosti, če ni aktivnosti na kmetijskem gospodarstvu vsaj pet let in ni aktivnih vpisov v povezanih zbirkah podatkov, ali
- po uradni dolžnosti, če kmetijsko gospodarstvo, ki je organizirano kot samostojni podjetnik posameznik ali pravna oseba, preneha s kmetijsko dejavnostjo ali se pašna skupnost oziroma agrarna skupnost izbriše iz registra agrarnih oziroma pašnih skupnosti.

(19) Zemljišča v uporabi kmetijskih gospodarstev iz 158. člena tega zakona vpisana v RKG, so javno objavljena, da se zagotovi pravna varnost lastnikov zemljišč.

(20) Za uveljavljanje ukrepov kmetijske politike morajo biti podatki v RKG usklajeni z določbami tega zakona.

(21) Podatki iz tega člena, ki jih nosilec kmetijskega gospodarstva sporoči upravni enoti, se lahko posredujejo na elektronski način skladno z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek preko državnega portala eUprava ali SPOT.

(22) Kontaktnne podatke nosilcev kmetijskih gospodarstev (telefonska številka in naslov elektronske pošte) se uporablja za namen vodenja postopkov vezanih na RKG, njihovega obveščanja v zvezi z izvajanjem ukrepov kmetijske politike, o dogodkih, izobraževanjih ter posredovanjem anket s področja ukrepov skupne kmetijske politike.

(23) Podatki o naslovu oziroma sedežu kmetijskega gospodarstva, domačem imenu kmetijskega gospodarstva, imenu in priimku oziroma nazivu nosilca kmetijskega gospodarstva,

dopolnilnih dejavnostih in vpisih v evidence iz tega člena ter zemljiščih iz 158. člena tega zakona so javni.

158. člen

(identifikacijski sistem za zemljišča)

(1) Referenčna parcela identifikacijskega sistema za prijavo kmetijskih zemljišč v RKG je blok. Blok je strnjena površina kmetijskih zemljišč, ki so v kmetijski rabi enega kmetijskega gospodarstva in pripadajoče krajinske značilnosti.

(2) GERK je strnjena površina kmetijskega zemljišča z enako vrsto rabe GERK znotraj posameznega bloka. Nosilci kmetijskih gospodarstev prijavljajo svoja zemljišča v obliki GERK.

(3) V RKG se prijavijo tudi grafične enote krajinskih značilnosti (v nadaljnjem besedilu: KRZ), pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti in krajinske pestrosti. KRZ se pripiše k posameznemu GERK.

(4) V blok se združujejo soležni GERK s pripadajočimi KRZ, razen izjem, opredeljenih v predpisu iz 159. člena tega zakona.

(5) Za blok se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijska oznaka: Blok-ID;
2. KMG-MID;
3. grafična površina in obseg;
4. največja upravičena površina;
5. umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
6. datum in vrsta spremembe;
7. država;
8. drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(6) Za GERK se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijska oznaka: GERK-PID;
2. identifikacijska oznaka bloka;
3. KMG-MID;
4. domače ime;
5. vrsta rabe GERK;
6. grafična površina in obseg;
7. največja upravičena površina;
8. nagib, usmerjenost (ekspozicija) in nadmorska višina;

9. za trajne nasade podatki o trajnih nasadih, sadilnem materialu in pridelku;
10. identifikacijska oznaka planine ali skupnega pašnika;
11. umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
12. datum in vrsta spremembe;
13. država;
14. drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(7) Za KRZ se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijska oznaka KRZ: GERK-PID;
2. GERK-PID, ki mu KRZ pripada;
3. vrsta rabe GERK, ki mu KRZ pripada;
4. Blok-ID;
5. KMG-MID;
6. vrsta krajinske značilnosti;
7. grafična površina in obseg;
8. največja upravičena površina KRZ;
9. umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
10. datum in vrsta spremembe;
11. država;
12. drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(8) Uporaba bloka je obvezna pri vodenju podatkov o zemljiščih v vseh zbirkah podatkov v pristojnosti ministrstva.

(9) Če v postopku prijave kmetijskega zemljišča ali spremembe že vpisanega zemljišča pride do prekrivanja površin drugega ali drugih kmetijskih gospodarstev, upravna enota o tem obvesti vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih je ugotovljeno prekrivanje, in jih pozove k uskladitvi. Če v postopku ni mogoče ugotoviti, kateri nosilec kmetijskega gospodarstva je upravičen do vpisa površin, pristojna upravna enota izda odločbo o prekrivajoči površini.

(10) Prekrivajoče površine iz prejšnjega odstavka niso del identifikacijskega sistema za vodenje zemljišč in se ne upoštevajo pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike.

159. člen

(predpis ministra)

Minister predpiše način vodenja RKG, podrobnejše podatke, vrste dejavnosti, način posredovanja podatkov, način posredovanja sprememb in vsebino odločb iz RKG ter obseg in vrste sprememb, ki bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov.

4. ODDELEK

DRUGE ZBIRKE PODATKOV

160. člen

(evidenca standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev)

(1) Evidenca standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev je namenjena izvajanju kmetijske politike, spremljanju ekonomskega stanja in strukturnih sprememb z vidika ekonomske velikosti kmetijskih gospodarstev in tipa kmetovanja, razporejanju posameznih kmetijskih gospodarstev v ekonomske velikostne razrede in statistični obdelavi, mreži FSDN ter analizam.

(2) Standardni prihodek kmetijskega gospodarstva je povprečna vrednost proizvodnje, ki jo lahko pričakuje kmetijsko gospodarstvo ob svoji strukturi proizvodnje. Izračunan je iz povprečne bruto vrednosti kmetijske proizvodnje na enoto na ravni države in proizvodnih kazalcev posameznega kmetijskega gospodarstva. Pri izračunu se upoštevajo povprečni pridelki in povprečne cene v Sloveniji ter podatki o posameznem kmetijskem gospodarstvu.

(3) V evidenci se za vsa kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v RKG, vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. KMG-MID, domače ime družinske kmetije, ime, priimek oziroma naziv nosilca kmetijskega gospodarstva, naslov oziroma sedež nosilca kmetijskega gospodarstva iz prvega odstavka 157. člena tega zakona;
2. o površinah in vrsti zelenjave in zelišč iz evidence zelenjave in zelišč iz 161. člena tega zakona;
3. podatki iz zbirnih vlog po posameznem kmetijskem gospodarstvu iz tretjega odstavka 167. člena tega zakona;
4. o rejnih živalih iz zbirke podatkov o gojenih kopenskih živalih, v skladu z zakonom, ki ureja zdravje živali;
5. o številu živali iz 1. točke pod e) prvega odstavka 157. člena tega zakona;
6. o zemljiščih iz 3. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona;
7. o pridelku grozdja in vina iz registra pridelovalcev grozdja in vina iz zakona, ki ureja vino;
8. iz zbirk podatkov s področja živinoreje iz 172. člena tega zakona;
9. o statistični regiji;
10. o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva;

11. o tipu kmetovanja;

12. o razredu ekonomske velikosti.

(4) Javni so podatki o imenu, priimku oziroma nazivu nosilca kmetijskega gospodarstva in naslovu oziroma sedežu nosilca kmetijskega gospodarstva, statistični regiji, standardnemu prihodku kmetijskega gospodarstva, tipu kmetovanja, razredu ekonomske velikosti.

(5) Podrobnejša pravila za izračun standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev predpiše minister.

161. člen

(evidenca pridelovalcev zelenjave in zelišč)

(1) Evidenca pridelovalcev zelenjave in zelišč je namenjena načrtovanju kmetijske politike, izvajanju ukrepov kmetijske politike, analizam in statistični obdelavi podatkov, povezovanju in kontroli podatkov shem kakovosti, priznavanju organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje in skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, izvajanju zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, posredovanju podatkov v evidenco posebnih kultur ter poročanju v skladu s predpisi EU.

(2) Zavezanec za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki v tekočem koledarskem letu na kmetijskem gospodarstvu prideluje zelenjavo oziroma zelišča na vsaj:

– 0,1 ha njivskih površin na prostem ali,

– 0,02 ha v rastlinjaku oziroma na njivskih površinah, kjer pridelava ni v tleh.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je zavezanec za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč tudi nosilec kmetijskega gospodarstva, ki pridelano zelenjavo oziroma zelišča trži oziroma je vključen v sheme kakovosti.

(4) V evidenci pridelovalcev zelenjave in zelišč se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo prevzemajo in vodijo naslednji podatki:

1. KMG-MID številka, identifikacijska številka subjekta in podatki o imenu in priimku ali nazivu ter naslovu ali sedežu nosilca kmetijskega gospodarstva iz 157. člena tega zakona;
2. vključenost v kontrolo ekološke pridelave iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja hrano;
3. vključenost v kontrolo integrirane pridelave iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja hrano;
4. vključenost v sheme kakovosti iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja hrano;
5. vključenost v organizacijo proizvajalcev, skupino proizvajalcev iz 166. člena tega zakona;
6. o površini posamezne vrste zelenjave oziroma zelišč, ki se prideluje na posameznem GERK v tekočem koledarskem letu in ki je zbrana ob oddaji zbirne vloge;
7. o oceni letnega pridelka za posamezne vrste zelenjadnic in zelišč v skladu z metodologijo, ki je določena v predpisu, ki ureja evidenco iz tega člena.

(5) Ministrstvo objavi povprečno oceno pridelka za posamezne vrste zelenjadnic in zelišč na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Podatki se posodablajo v mesecu novembru in veljajo za tekoče koledarsko leto.

(6) Zavezanec za vpis v evidenco iz tega člena sporoča podatke iz 6. točke četrtega odstavka tega člena ob oddaji zbirne vloge v roku in na način, ki je določen za oddajo zbirne vloge v skladu s predpisi, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče koledarsko leto, in predpisom iz sedmega odstavka tega člena.

(7) Podatki o zavezancih iz četrtega odstavka tega člena: ime in priimek oziroma naziv nosilca, sedež kmetijskega gospodarstva, vključenost v organizacijo ali skupino proizvajalcev za skupno trženje, vključenost v skupino proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, podatki o izdanih certifikatih, podatki o vrstah zelenjave in zelišč ter podatki o vrsti predelave, so javni.

(8) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

162. člen

(evidenca o delovnih opravilih)

(1) Evidenca o delovnih opravilih je namenjena izvajanju in kontroli ukrepov kmetijske politike, analiziranju in statistični obdelavi podatkov in poročanju v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.

(2) Zavezanec za izpolnjevanje evidence o delovnih opravilih je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki odda zbirno vlogo, v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo intervencij skupne kmetijske politike za tekoče koledarsko leto in je vključen v intervencije skupne kmetijske politike, ki zahtevajo izpolnjevanje evidenc o delovnih opravilih.

(3) Intervencije, za katere je treba izpolnjevati evidence o delovnih opravilih se podrobneje opredelijo v predpisih, ki urejajo te intervencije.

(4) V evidenci o delovnih opravilih se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo prevzemajo in vodijo zlasti naslednji podatki:

- identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež iz 154. člena tega zakona;
- KMG-MID, domače ime družinske kmetije, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, podatki iz prvega odstavka 157. člena tega zakona;
- delovna opravila iz sedmega odstavka tega člena.

(5) Evidenco o delovnih opravilih vodi in upravlja agencija.

(6) Za namene poročanja v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov, agencija posreduje na zahtevo ministrstva statistično in prostorsko obdelane podatke po vrsti delovnih opravil.

(7) Podrobnejšo vsebino in način izpolnjevanja evidence o delovnih opravilih predpiše minister.

163. člen

(evidenca centrov za certificiranje hmelja)

(1) Evidenca centrov za certificiranje hmelja je namenjena ugotavljanju izpolnjevanja pogojev za opravljanje dejavnosti centrov za certificiranje hmelja, za kontrolo centrov za certificiranje hmelja in za poročanje v skladu s pravnimi akti EU.

(2) Evidenca centrov za certificiranje hmelja obsega naslednje podatke:

1. o zavezancu: identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež iz 154. člena tega zakona;
2. identifikacijska številka centra za certificiranje hmelja;
3. KMG-MID, če je center za certificiranje hmelja hkrati tudi pridelovalec hmelja;
4. opremljenost centra za certificiranje hmelja;
5. dejavnost centra za certificiranje hmelja;
6. ime oseb, ki izvajajo naloge certificiranja hmelja;
7. številka in datum listine o dodelitvi ali odvzemu priznanja centra za certificiranje hmelja.

(3) Podatki iz 2. do 7. točke prejšnjega odstavka se vpišejo v evidenco centrov za certificiranje hmelja na podlagi odločbe o odobritvi ali odvzemu odobritve centra za certificiranje hmelja, vlog za odobritev centra za certificiranje hmelja ter zapisnikov o opremljenosti centra za certificiranje, ki jih pripravi organizacija za certificiranje hmelja.

(4) Evidenco vodi organizacija za certificiranje hmelja.

(5) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

164. člen

(evidenca pridelka hmelja)

(1) Evidenca pridelka hmelja je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike na področju hmeljarstva in za spremljanje in kontrolo certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov.

(2) Evidenca pridelka hmelja obsega podatke:

- KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva iz 157. člena tega zakona ter ime in priimek ali firma iz 154. člena tega zakona;
- o količini pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu, ločeno po sortah in letniku pridelave;
- o certificiranju in naknadnem certificiranju po posameznem naročniku certificiranja in pridelanem hmelju iz prejšnje alineje, ki izhajajo iz listin, vloženih in izdanih v postopku certificiranja hmelja.

(3) Nosilci kmetijskih gospodarstev sporočajo podatke iz druge alineje prejšnjega odstavka organizaciji iz četrtega odstavka tega člena najpozneje do 30. oktobra v letu pridelave

hmelja, podatki iz tretje alineje prejšnjega odstavka pa se vpišejo v evidenco pridelka hmelja na podlagi listin, ki se vložijo in izdajajo v postopku certificiranja pridelka.

(4) Evidenco pridelka hmelja vodi organizacija za certificiranje hmelja.

(5) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

165. člen

(evidenca podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev FSDN)

(1) Evidenca podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: evidenca mreže FSDN) je namenjena obdelavi podatkov za pomoč pri upravljanju kmetijskih gospodarstev, spremljanju doseganja ciljev trajnostnosti in izboljšanju prehranskih sistemov ter spremljanju rezultatov in učinkov kmetijskih politik, skladno s pravnimi akti EU. Podatki v evidenci mreže FSDN, kakor tudi drugi podatki, ki nastanejo pri in za delovanje mreže FSDN, so last Republike Slovenije.

(2) V evidenci mreže FSDN se vodijo podatki o nosilcih kmetijskih gospodarstev, ki so vključeni v mrežo FSDN in njihovih kmetijskih gospodarstvih v skladu s pravnimi akti EU. Po preteku obveznosti ali v primeru kršitve pravil vodenja kmetijskega knjigovodstva se podatki o nosilcih kmetijskih gospodarstev ne vodijo več.

(3) Z dnem vpisa v evidenco mreže FSDN se za namen anonimizacije pri obdelavi in poročanju podatkov za nosilca kmetijskega gospodarstva določi šifra FSDN. Ta se sporoči nosilcu kmetijskega gospodarstva, povezuje šifre FSDN z nosilcem kmetijskega gospodarstva je poznana samo ministrstvu.

(4) V evidenci mreže FSDN se za vsakega nosilca kmetijskega gospodarstva in njegovo kmetijsko gospodarstvo, ki je vključeno v mrežo FSDN, vodijo naslednji podatki:

1. davčna številka iz evidence subjektov iz 154. člena tega zakona;

2. iz 157. člena tega zakona:

a) KMG-MID,

b) naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva,

c) nosilec kmetijskega gospodarstva in za družinsko kmetijo tudi podatki o članih kmetije in zaposlenih,

č) dopolnilna dejavnost na družinski kmetiji iz tega zakona,

d) kmetijska zemljišča v uporabi iz RKG,

e) kmetijska zemljišča v uporabi s podatki iz 158. člena tega zakona,

f) o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva iz 160. člena tega zakona,

g) evidence pridelovalcev zelenjave in zelišč iz 161. člena tega zakona,

h) razvrstitev kmetijskega gospodarstva v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter izračun točk v skladu s predpisom, ki ureja razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost,

- i) članstvo nosilca kmetijskega gospodarstva v organizacijah proizvajalcev in skupinah proizvajalcev za skupno trženje in skupinah proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti iz 166. člena tega zakona,
 - j) vključenost nosilca kmetijskega gospodarstva v ekološko ali integrirano pridelavo in druge sheme kakovosti iz zakona, ki ureja hrano;
3. o krajinskih značilnostih iz evidence, ki ureja krajinske značilnosti iz 184. člena tega zakona;
 4. o lastništvu gozdov iz 4. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona;
 5. o spremembah gozdnih zemljišč v druga zemljišča in njihovih površinah iz 183. člena tega zakona;
 6. o glavnem proizvodnem tipu in razredu ekonomske velikosti kmetijskega gospodarstva iz 160. člena tega zakona;
 7. o delovnih opravilih iz drugega odstavka 162. člena tega zakona;
 8. o ukrepih kmetijske politike posameznega kmetijskega gospodarstva iz 167. člena tega zakona, vključno s podatkom o TRR nosilca kmetijskega gospodarstva za potrebe priprave in sklepanja pogodb za kmetijsko knjigovodstvo;
 9. o izvedenih produktih iz druge alineje drugega odstavka 168. člena tega zakona;
 10. iz 173. člena tega zakona: o vzorčenju tal in analizi tal in o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov, amonijaka in nekaterih onesnaževal v kmetijstvu;
 11. o analizah voluminozne krme po posameznem zavezancu iz tretje točke tretjega odstavka 174. člena tega zakona;
 12. o udeležbi nosilcev kmetijskih gospodarstev na izobraževanjih iz 177. člena tega zakona;
 13. o prireji in trženju mleka iz 178. člena tega zakona;
 14. o prijavljeni površini posebnih kultur za tekoče leto iz druge alineje tretjega odstavka 180. člena tega zakona;
 15. o porabi energije na kmetijskem gospodarstvu iz 175. člena tega zakona;
 16. o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam 176. člena tega zakona;
 17. o kmetijskih pridelkih in živilih iz evidenc, iz zakona, ki ureja hrano;
 18. o antimikrobikih iz evidenc, ki iz zakona, ki ureja zdravila;
 19. o rejnih živalih iz zbirke podatkov o gojenih kopenskih živalih, v skladu z zakonom, ki ureja zdrave živali;
 20. o fitofarmacevtskih sredstvih iz evidenc iz zakona, ki ureja fitofarmacevtska sredstva;
 21. računovodski podatki iz računovodskega sistema in drugi podatki kmetijskih gospodarstev, ki so vključena v mrežo FSDN in so predmet poročanja računovodski pisarni v skladu s pravnimi akti EU (poročila kmetijskih gospodarstev, ki so vključena v mrežo FSDN).

(5) Podatki iz evidence mreže FSDN so javno dostopni v anonimizirani obliki oziroma na način, ki preprečuje razkritje posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se podatki iz tega člena lahko posredujejo Statističnemu uradu Republike Slovenije za statistični namen.

(7) Izvajalci javne službe kmetijskega svetovanja imajo dostop do podatkov posameznega kmetijskega gospodarstva na podlagi pooblastila nosilca kmetijskega gospodarstva.

(8) Podatki se v evidenci mreže FSDN, ki jo upravlja ministrstvo, hranijo trajno.

166. člen

(evidenca organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij)

(1) Evidenca organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike in izvajanju zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.

(2) Zavezanci za vpis v evidenco organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij so organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev, skupine proizvajalcev in medpanožne organizacije, priznane v skladu s tem zakonom ter skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, priznane v skladu z zakonom, ki ureja hrano.

(3) V evidenci organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij se vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. za organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev in njihove člane iz tega zakona:

- a) enotna in neponovljiva identifikacijska številka organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev, ki jo dodeli ministrstvo,
- b) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, davčna številka, naziv in sedež pravne osebe, matična številka za člane organizacij proizvajalcev, organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev iz tega člena,
- c) KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec kmetijskega gospodarstva (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek oziroma naziv, naslov, kontaktni podatki) iz 157. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev,
- č) količina pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu, ločeno po sortah in letniku pridelave iz 164. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev hmelja,
- d) o rejnih živalih iz 157. člena tega zakona,
- e) o oddani oziroma prodani količini mleka iz 178. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev mleka in mlečnih izdelkov,
- f) matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz PRS, pravnoorganizacijska oblika subjekta, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in

zastopnikov ter podatki o številki transakcijskega računa iz 6. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona za pravne osebe,

- g) podatek o številu članov organizacij proizvajalcev,
- h) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje za organizacije proizvajalcev in njihove člane ter o strukturi in dejavnosti organizacije proizvajalcev, če je to določeno v predpisu, ki ureja priznanje organizacij proizvajalcev oziroma združenj organizacij proizvajalcev,
- i) podatki iz operativnih programov in poročil o izvajanju operativnih programov za organizacije proizvajalcev za namene spremljanja uspešnosti izvajanja operativnih programov,
- j) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja organizacije proizvajalcev, odločbe, ki učinkuje kot začasni odvzem statusa organizacije proizvajalcev v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, dokumentov, ki učinkujejo kot opozorilno pismo v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov;

2. za skupine proizvajalcev za skupno trženje iz tega zakona:

- a) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, davčna številka, naziv in sedež pravne osebe, matična številka za skupine in člane skupin proizvajalcev, iz 154. člena tega zakona,
- b) KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec kmetijskega gospodarstva (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek oziroma naziv, naslov, kontaktni podatki) iz 157. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev,
- c) o rejnih živalih iz 157. člena tega zakona,
- č) o oddani oziroma prodani količini mleka iz 178. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev mleka in mlečnih izdelkov,
- d) podatki o prostorskih enotah, parcelah, vključno s podatki o lastniku in upravljavcu iz 4. in 5. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev iz sektorja gozdarstva,
- e) podatki iz centralnega registra čebelnjakov za člane skupin proizvajalcev iz sektorja čebelarstva,
- f) o pridelku grozdja in vina iz registra pridelovalcev grozdja in vina iz zakona, ki ureja vino,
- g) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za skupno trženje,
- h) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje za skupine proizvajalcev in njihove člane,
- i) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev;

3. za skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti iz zakona, ki ureja hrano:

- a) podatki iz drugega in tretjega odstavka 154. člena tega zakona za priznane skupine proizvajalcev (naziv, naslov, matična številka, davčna številka) in člane (ime, priimek, naslov, davčna številka ter KMG-MID, v kolikor ta obstaja, iz točke a) pod 1. prvega odstavka 157. člena tega zakona,

- b) podatki o vrsti sheme kakovosti in kmetijskega pridelka oziroma živila iz shem kakovosti,
- c) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti,
- č) podatek o skupnem obsegu in skupni vrednosti tržne proizvodnje skupine proizvajalcev,
- d) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev;

4. za medpanožne organizacije iz tega zakona:

- a) podatek o številu članov medpanožne organizacije in gospodarskih dejavnostih, ki jih člani predstavljajo,
- b) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka iz 154. člena tega zakona,
- c) KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec kmetijskega gospodarstva (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek oziroma naziv, naslov, kontaktni podatki) iz 157. člena tega zakona za člane medpanožnih organizacij,
- č) matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz PRS, pravnoorganizacijska oblika subjekta, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in zastopnikih ter podatki o številki transakcijskega računa iz 6. točke prvega odstavka 188. člena tega zakona za pravne osebe,
- d) pisni dogovor oziroma pogodbo o sodelovanju med člani medpanožne organizacije;
- e) podatki o strukturi in dejavnosti medpanožne organizacije,
- f) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje medpanožne organizacije v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk,
- g) podatek o sektorju, za katerega je medpanožna organizacija priznana,
- h) poročila o izvedenih aktivnostih medpanožne organizacije,
- i) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja medpanožne organizacije.

(4) Rok za sporočanje podatkov iz tega člena je 20. marec tekočega leta za predhodno leto, razen če ni s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, določeno drugače.

(5) Javni so podatki o imenu in priimku oziroma nazivu nosilca kmetijskega gospodarstva, naslovu oziroma sedežu kmetijskega gospodarstva, vključenost v skupino ali organizacijo proizvajalcev oziroma medpanožno organizacijo ter ime skupine, organizacije proizvajalcev ali medpanožne organizacije.

(6) Podrobnejšo vsebino in način sporočanja podatkov v evidenco iz tega člena predpiše minister.

167. člen

(evidenca o ukrepih kmetijske politike)

(1) Evidenca o ukrepih kmetijske politike je namenjena spremljanju, izvedbi in kontroli ukrepov kmetijske politike na državni in občinski ravni ter vodenju in upravljanju zbirk podatkov iz tega zakona. Kontaktni podatki iz 6. točke tretjega odstavka 154. člena tega zakona se lahko uporabljajo za preverjanje in posodabljanje kontaktnih podatkov v posameznih zbirkah podatkov.

(2) Vsebina evidence o ukrepih kmetijske politike so podatki, ki jih subjekti iz 154. člena tega zakona posredujejo ministrstvu za namene iz prvega odstavka 154. člena tega zakona, in podatki, ki jih agencija kot izvajalec ukrepov kmetijske politike pridobi sama iz registrov in drugih evidenc v zvezi z opravljanjem svojih pristojnosti in nalog.

(3) Evidenca o ukrepih kmetijske politike vsebuje poleg podatkov o subjektih iz 154. in 157. člena tega zakona tudi podatke iz zbirnih vlog, iz drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike, zlasti vrsto ukrepa, odobrena in izplačana sredstva in omejitve, ter podatke fizičnih oseb o načinu ugotavljanja davčne osnove za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, druge kmetijske dejavnosti ali dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji (v nadaljnjem besedilu: davčni status), o rezidentskem statusu in transakcijskem računu ter podatke iz drugih evidenc, ki jih agencija vodi na podlagi veljavnih predpisov.

(4) Agencija podatke o davčnem in rezidentskem statusu pridobi iz davčnih evidenc, podatke o transakcijskem računu pa iz registra transakcijskih računov.

(5) Podatki iz te evidence niso javni, razen v kolikor zakon drugje določa javnost posameznih podatkov.

(6) Agencija in ministrstvo lahko obdelujeta kontaktne podatke upravičencev (telefonska številka in naslov elektronske pošte) za namen njihovega obveščanja v zvezi z:

- izvajanjem ukrepov kmetijske politike, v katere so vključeni,
- dogodki, izobraževanju ter ukrepi skupne kmetijske politike s področja zmanjševanja izgub hrane in količin odpadne hrane, AKIS ter blaženja in prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam,
- posredovanjem anket s področja ukrepov skupne kmetijske politike.

(7) Evidenco vodi in upravlja agencija.

168. člen

(evidenca podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin)

(1) Evidenca podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, je namenjena:

1. ugotavljanju, dokazovanju in razlagi dejanskega stanja v okviru pregledov za izvajanje ukrepov kmetijske politike,
2. načrtovanju in spremljanju kmetijske politike,
3. spremljanju, vrednotenju in izvajanju poročanja o stanju kmetijskih in gozdnih zemljišč ter kmetijskih kultur v skladu z veljavnimi predpisi,
4. uskladitvam zemljišč, vpisanih v RKG,

5. kot pomoč pri določanju evidence dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč ter

6. raziskovanju, statističnim obdelavam in drugim uporabnikom.

(2) V evidenci se za vsa kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v RKG in uveljavljajo zahteve iz ukrepov kmetijske politike, poleg KMG-MID vodijo, prevzemajo in obdelujejo podatki, ki so pridobljeni ali ustvarjeni z uporabo sistema za spremljanje površin iz tega zakona, zlasti o:

- časovni vrsti statistike signalov konstelacij satelitov za opazovanje zemlje, pridobljenih z uporabo podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus in drugih enakovrednih satelitskih podatkov, na področju posameznega kmetijskega in gozdnega zemljišča, ki ne omogočajo določljivosti fizične osebe ter
- izvedenih produktih postopka fotointerpretacije ali interpretacije drugih podatkov, zlasti grafični in tabelarni identifikatorji dogajanja na kmetijskih zemljiščih, kot so identifikatorji opazanj košnje, gole zemlje, klasifikacije skupin rastlin, klasifikacije skupin rab, homogenosti in drugi.

(3) Evidenca je javna in se lahko povezuje z drugimi zbirkami podatkov, ki ne vsebujejo osebnih podatkov.

(4) Evidenco upravlja in vodi agencija.

169. člen

(evidenca komasacij)

(1) Evidenca komasacij je namenjena izvedbi komasacij in izvajanju drugih ukrepov, ki se navezujejo na komasacijska območja.

(2) Evidenca komasacij je temeljna in enotna evidenca o komasacijah kmetijskih zemljišč. V evidenci komasacij se vodi grafični in pisni del.

(3) Grafični del vsebuje zlasti podatke o komasacijskih območjih in parcelah, vključenih v komasacijska območja

(4) Pisni del vsebuje zlasti:

1. ime komasacijskih območij;
2. površino komasacijskih območij;
3. seznam parcel, vključenih v komasacijska območja;
4. podatke o izdanih upravnih aktih, ki se nanašajo na komasacijsko območje;
5. podatke o komasacijskih udeleženkah ali udeležencih: davčna številka, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, prebivališče v tujini, naslov za vročanje iz 154. člena tega zakona;
6. podatke o izvajalcih in investitorjih komasacij: davčna številka, naziv ali ime in priimek ter sedež ali naslov izvajalcev in investitorjev komasacij iz 154. člena tega zakona.

(5) Evidenca komasacij se vzpostavi na podlagi podatkov o posameznih fazah postopka komasacij in pravnomočnih odločb o novi dodelitvi zemljišč v postopkih komasacije.

(6) Ime in območje komasacije ter seznam parcel, vključenih v komasacijska območja, so javni podatki.

(7) Podrobno vsebino evidence komasacij, način vodenja in postopek vpisa komasacijskih območij predpiše minister.

170. člen

(evidenca osuševalnih in namakalnih sistemov)

(1) Evidenca iz tega člena je namenjena upravljanju osuševalnih in namakalnih sistemov.

(2) Evidenca osuševalnih in namakalnih sistemov je temeljna in enotna evidenca o osuševalnih in namakalnih sistemih, ki vsebuje grafični in pisni del.

(3) Grafični del vsebuje zlasti naslednje podatke:

- ustrezen enolični identifikator območja osuševalnega oziroma namakalnega sistema ter
- parcele, vključene v območja osuševalnega oziroma namakalnega sistema.

(4) Pisni del vsebuje zlasti naslednje podatke o posameznem osuševalnem oziroma namakalnem sistemu:

- ime osuševalnega oziroma namakalnega sistema,
- katastrske občine in parcelne številke,
- podatke o izdanih upravnih aktih,
- stanje osuševalnega oziroma namakalnega sistema,
- podatke o delovanju in vzdrževanju osuševalnega oziroma namakalnega sistema.

(5) Ime in območje osuševalnega oziroma namakalnega sistema ter parcele, vključene v območja osuševalnega oziroma namakalnega sistema, so javni podatki.

(6) Podrobno vsebino evidence iz tega člena, način vodenja in postopek vpisa v evidenco predpiše minister.

171. člen

(zbirka podatkov rastlinske genske banke)

(1) Zbirka podatkov rastlinske genske banke je namenjena ohranjanju in trajnostni rabi rastlinskih genskih virov (v nadaljnjem besedilu: RGV) in zagotavljanju dostopa do RGV, ki se hranijo v rastlinski genski banki.

(2) Zbirka podatkov rastlinske genske banke je seznam vseh RGV, ki imajo dejansko ali potencialno vrednost za prehrano in kmetijstvo in se hranijo v rastlinski genski banki.

(3) Zbirka podatkov vsebuje osnovne podatke o posameznem RGV, zlasti:

1. kodo in ime institucije, ki hrani RGV,
2. neponovljivo številko RGV,
3. kodo in ime zbirateljske institucije,
4. latinsko ime rodu, vrste in drugih taksonomskih enot, ki jim pripada RGV,
5. slovensko ime vrste, ki ji pripada RGV,
6. ime RGV,
7. datum vključitve RGV v rastlinsko gensko banko,
8. državo izvora RGV,
9. lokacijo in datum nabiranja RGV,
10. biološki status RGV ter
11. način hranjenja RGV.

(4) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo izvajalci javne službe nalog rastlinske genske banke.

(5) Podatki iz tretjega odstavka tega člena so javni in dostopni na spletnih straneh ministrstva in izvajalcev javne službe nalog rastlinske genske banke.

172. člen

(zbirke podatkov s področja živinoreje)

(1) Zbirke podatkov s področja živinoreje se vodijo in upravljajo za namen izvajanja javne službe strokovnih nalog v živinoreji in javne službe nalog genske banke v živinoreji, zagotavljanja zadostne prireje živalskih proizvodov in kakovosti živalskih proizvodov ter načrtovanja in izvajanja ukrepov zootehnike in kmetijske politike.

(2) Zbirke podatkov s področja živinoreje vodijo in upravljajo izvajalci javnih služb v živinoreji. Zbirke podatkov s področja živinoreje so last Republike Slovenije.

(3) Rejci živali, rejske organizacije in izvajalci javnih služb v živinoreji po tem zakonu in zakonu, ki ureja živinorejo, morajo voditi predpisane evidence, registre in druge zbirke podatkov, ki so povezane v informacijski sistem na področju živinoreje.

(4) Ministrstvo zagotavlja povezanost in dostop do podatkov iz drugih zbirk podatkov v kmetijstvu z zbirkami podatkov v živinoreji. Izvajalci javnih služb v živinoreji dostopajo do podatkov iz šestega odstavka tega člena z neposredno elektronsko povezavo na podlagi povezovalnih znakov, če tehnične možnosti to omogočajo.

(5) V zbirkah podatkov s področja živinoreje se vodijo podatki:

1. o proizvodnih in neproizvodnih lastnostih rejnih živali;
2. o izračunih in napovedih plemenskih vrednosti ter oceni genetskih vrednosti rejnih živali;
3. o poreklu rejnih živali;

4. za potrebe vodenja rodovniških knjig in registrov;
5. o označevanju in registraciji plemenskih živali za vpis v rodovniške knjige in registre;
6. o razmnoževanju rejnih živali;
7. o zdravju in zdravljenju rejnih živali in njihovih genetskih napakah;
8. za namene vodenja evidence pasem z zootehniško oceno ter in situ in ex situ, genetskih rezervah v živinoreji;
9. potrebni za izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike;
10. določeni z zakonom, ki ureja živinorejo.

(6) Za vodenje zbirk podatkov s področja živinoreje izvajalci javnih služb prevzemajo in obdelujejo naslednje podatke:

- o subjektih, ki so vključeni v zbirke podatkov s področja živinoreje: ID-subjekta, ime, priimek, naslov, naziv in sedež pravne osebe, matična številka, davčna številka iz 154. člena tega zakona;
- o kmetijskem gospodarstvu: KMG-MID, domače ime družinske kmetije, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, nosilec kmetijskega gospodarstva iz prvega odstavka 157. člena tega zakona;
- podatke, ki se vodijo v okviru registrov obratov za vrste rejnih živali: govedo, enoprsti kopitarji, prašiči, ovce, koze in čebele iz zakona, ki ureja zdravje živali.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek, izvajalci javnih služb v živinoreji prevzemajo in obdelujejo podatke iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka le za rejce, ki so svoje živali vključili v rejske programe, ki jih je na območju Republike Slovenije odobril pristojni organ v skladu s predpisi s področja živinoreje, razen če z drugimi predpisi ni določeno drugače.

(8) Način zbiranja in vsebino podatkov, uporabo zbranih podatkov in druge pogoje delovanja informacijskih sistemov s področja živinoreje ter podrobnejše pogoje vodenja rodovniških knjig, registrov in drugih evidenc s področja živinoreje predpiše minister.

(9) Podatki iz zbirk podatkov iz tega člena niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

173. člen

(zbirka podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov, onesnaževalih zraka v kmetijstvu ter stanju kmetijskih tal)

(1) Zbirka podatkov iz tega člena je namenjena sistematičnemu zbiranju in spremljanju podatkov za izvajanje, kontrolo in spremljanje učinkov ukrepov kmetijske politike ter za izpolnjevanje obveznosti na podlagi zakona, ki ureja podnebje, in zakona, ki ureja varstvo okolja, na področju:

1. emisij in odvzemov toplogrednih plinov v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč iz 140. člena tega zakona,
2. emisij toplogrednih plinov v kmetijstvu iz 141. člena tega zakona,

3. emisij amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu iz 141. člena tega zakona in

4. spremljanja stanja kmetijskih tal iz 147. člena tega zakona.

(2) V zbirki podatkov iz prejšnjega odstavka se vodijo ali prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov, amonijaka in nekaterih onesnaževal v kmetijstvu iz 140. in 141. člena tega zakona;
2. o vzorčenju tal in analizi tal ter o pedoloških podatkih iz kmetijskih tal za posodabljanje digitalne Pedološke karte Slovenije iz 147. člena tega zakona;
3. iz 154. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka);
4. o kmetijskem gospodarstvu, podatki o kmetijskih zemljiščih v uporabi ter podatki o zbirni vlogi iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona;
5. o delovnih opravilih iz četrtega odstavka 162. člena tega zakona;
6. iz 165. člena tega zakona;
7. iz evidence o ukrepih kmetijske politike iz tretjega odstavka 167. člena tega zakona;
8. iz 168. člena tega zakona;
9. iz evidence komasacij iz 169. člena tega zakona;
10. iz evidence osuševalnih in namakalnih sistemov iz 170. člena tega zakona;
11. o proizvodnih in drugih lastnostih živali iz 172. člena tega zakona;
12. iz drugega odstavka 178. člena tega zakona,
13. iz evidence imetnikov rejnih živali in evidence rejnih živali iz zakona, ki ureja zdravje živali;
14. o območjih znatne omejitve rabe zemljišč na območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost iz 181. člena tega zakona,
15. o dejanski rabi zemljišč iz 183. člena tega zakona;
16. o letnih spremembah dejanske rabe zemljišč;
17. o demonstracijskih kmetijskih gospodarstvih iz 185. člena tega zakona za področja iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena in
18. podatki iz vseh drugih za to vsebinsko področje pomembnih evidenc iz 188. člena tega zakona.

(3) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo nosilci javnega pooblastila iz tega zakona. Vsak nosilec javnega pooblastila iz tega zakona je odgovoren za pravilnost podatkov s svojega področja.

(4) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

(5) Podrobnejšo vsebino vnosa podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč, podatkov o emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu in podatkov o stanju kmetijskih tal, vključno s pedološkimi podatki iz kmetijskih tal za pedološko karto Slovenije, obdelavo teh podatkov in način vodenja zbirke podatkov iz tega člena predpiše minister.

174. člen

(evidenca o analizah voluminozne krme za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja)

(1) Evidenca iz tega člena je namenjena izvajanju, spremljanju in načrtovanju ukrepov kmetijske politike, analizam in statistični obdelavi podatkov, preverjanju izpolnjevanja ciljev in poročanju v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.

(2) Evidenco o analizah voluminozne krme za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja vodi nosilec javnega pooblastila iz 141. člena tega zakona. Za pravilnost podatkov je odgovoren zavezanec za izpolnjevanje evidence iz tega člena.

(3) Zavezanec za izpolnjevanje evidence iz tega člena je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki odda zbirno vlogo v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče koledarsko leto in je vključen v ukrepe kmetijske politike, ki zahtevajo izvajanje teh analiz. Zavezanec za izpolnjevanje evidenc iz tega člena lahko pooblasti laboratorij za vpis v evidenco analiz voluminozne krme.

(4) V evidenci iz tega člena se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo prevzemajo in vodijo naslednji podatki:

- o zavezancu iz 154. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež);
- o kmetijskem gospodarstvu zavezanca iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona;
- iz 165. člena tega zakona;
- o analizah voluminozne krme po posameznem zavezancu in
- iz vseh drugih za to področje pomembnih evidenc iz 188. člena tega zakona.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tega zakona za zbiranje, obdelavo podatkov in izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu ima za namen izračunov za izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu ter spremljanja analiz voluminozne krme za namen zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in amonijaka v kmetijstvu, dostop do podatkov iz te evidence.

(6) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

(7) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

175. člen

(evidenca o energiji v kmetijstvu)

(1) Evidenca o porabi energije in proizvodnji energije iz OVE za vsa kmetijska gospodarstva vpisana v RKG (v nadaljnjem besedilu: evidenca o energiji v kmetijstvu) je vzpostavljena z namenom sistematičnega spremljanja, analiziranja porabe in proizvodnje energije v kmetijskem sektorju. Uporablja se za analize, modeliranje tipologij, izračunavanje trendov, pripravo poročil in vrednotenje učinkovitosti ukrepov kmetijske politike na nacionalne podnebno-energetske cilje.

(2) V evidenci o energiji v kmetijstvu se vodijo ali se vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. o porabi energije in proizvodnji energije iz OVE v kmetijstvu iz 142. člena tega zakona;
2. iz 154. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež);
3. o kmetijskem gospodarstvu, podatki o kmetijskih zemljiščih v uporabi ter podatki o zbirni vlogi iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona;
4. o delovnih opravilih iz tretje alineje četrtega odstavka 162. člena tega zakona;
5. iz evidence pridelka hmelja iz 164. člena tega zakona;
6. iz 165. člena tega zakona;
7. iz tretjega odstavka 167. člena tega zakona;
8. iz tretjega in četrtega odstavka 170. člena tega zakona;
9. o projektih na KMG s področja učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije v kmetijstvu (npr. agrofotovoltaike, fotovoltaike, bioplina iz kmetijstva, geotermalne energije) z namenom ocene tehnološke ustreznosti rešitev in možnosti širše implementacije tovrstnih sistemov v kmetijski proizvodnji ter njihovega vpliva na energetska samooskrbo v kmetijstvu ter prispevka kmetijstva k doseganju nacionalnih podnebno-energetskih ciljev;
10. o letni količini prodanega goriva za kmetijstvo, ki jih pridobi od Finančne uprave Republike Slovenije;
11. iz drugega odstavka 178. člena tega zakona;
12. o območjih znatne omejitve rabe zemljišč na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost iz 181. člena tega zakona;
13. o dejanski rabi zemljišč iz 183. člena tega zakona;
14. o demonstracijskih kmetijskih gospodarstvih iz 185. člena tega zakona za področje energije v kmetijstvu in
15. iz vseh drugih za področje energije v kmetijstvu pomembnih evidenc iz 188. člena tega zakona.

(3) Zbirko podatkov iz tega člena vodi nosilec javnega pooblastila iz 142. člena tega zakona. Nosilec javnega pooblastila iz tega zakona je odgovoren za pravilnost podatkov s svojega področja.

(4) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

(5) Podatki iz te evidence se uporabljajo izključno za potrebe ministrstva na področju trajnostne rabe energije, načrtovanje ukrepov kmetijske politike in pripravo poročil.

(6) Podatki iz evidence o energiji v kmetijstvu se lahko povezujejo z drugimi sorodnimi evidencami, vzpostavljenimi za spremljanje energetske učinkovitosti in trajnostne rabe virov v kmetijstvu, pri čemer se zagotavlja skladnost z varstvom osebnih podatkov in drugimi relevantnimi predpisi.

(7) Minister predpiše način vodenja, zbiranja in obdelovanja podatkov iz drugega odstavka tega člena.

176. člen

(zbirka podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam)

(1) Zbirka podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam je namenjena za izvajanje nalog iz 143. in 146. člena tega zakona ter sistematičnemu zbiranju, spremljanju in analiziranju podatkov iz tega področja.

(2) V zbirki podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam se za območja kmetijskih zemljišč ali posamezna kmetijska zemljišča ali reprezentativne lokacije kmetijskih zemljišč, kot tudi za vsa kmetijska gospodarstva, vpisana v RKG, kjer so ti podatki na voljo, vodijo ali prevzemajo podatki o:

1. ocenah podnebne ranljivosti in podnebnih tveganjih v kmetijstvu na posameznih kmetijskih zemljiščih ali območjih kmetijskih zemljišč,
2. posebnih stanjih kmetijskih rastlin na reprezentativnih lokacijah kmetijskih zemljišč in na območjih kmetijskih zemljišč za določitev poškodovanosti kmetijskih kultur,
3. ocenah škode v kmetijstvu (na primer ocena škode na kmetijskih pridelkih, kmetijskih zemljiščih) ob škodnem dogodku na posameznih kmetijskih zemljiščih ali območjih kmetijskih zemljišč (na primer: poplava, pozeba, suša, neurja s točo) ter o takratnem stanju rastlin po pomembnejših fenofazah,
4. primernosti kmetijskih zemljišč v Sloveniji za kmetijsko pridelavo z upoštevanjem podnebnih scenarijev,
5. prostorsko prikazanih agroklimatskih kazalcev,
6. subjektih (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, naziv in sedež pravne osebe, EMŠO ali matična številka, davčna številka) iz 154. člena tega zakona,
7. kmetijskem gospodarstvu (KMG-MID, domače ime kmetijskega gospodarstva, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, nosilec kmetijskega gospodarstva), o obratu ter številu, vrsti in kategoriji rejnih živali, o kmetijskih zemljiščih v uporabi in o podatkih iz zbirne vloge iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona,
8. delovnih opravilih iz tretje alineje četrtega odstavka 162. člena tega zakona,
9. vrsti ukrepa za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam in lokaciji izvedbe ukrepa, izplačanih sredstvih in omejitvah iz zbirnih vlog, iz drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike iz 167. člena tega zakona,

10. osuševalnih in namakalnih sistemih iz tretjega in četrtega odstavka 170. člena tega zakona,
11. območjih znatne omejitve rabe zemljišč na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost iz 181. člena tega zakona,
12. dejanski rabi kmetijskih zemljišč iz 183. člena tega zakona,
13. demonstracijskih kmetijskih gospodarstvih za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam iz drugega odstavka 185. člena tega zakona,
14. iz 168. člena tega zakona,
15. rabi vode za potrebe kmetijstva in dostopa do vode iz 146. člena tega zakona in
16. iz vseh drugih za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam pomembnih evidenc iz 188. člena tega zakona.

(3) Zbirka podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam se povezuje z zbirkami podatkov iz prvega odstavka 188. člena tega zakona. V zbirki podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam se pridobivajo, prevzemajo, uporabljajo in obdelujejo sledeči podatki:

1. 10. točke (zbirka podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje: podatki o podnebnih tipih v Sloveniji, podatki o scenarijih podnebnih sprememb ter agrometeorološki, hidrometeorološki in meteorološki podatki),
2. 11. točke (zbirk podatkov o vodah Direkcije Republike Slovenije za vode: razpoložljivosti vode, količini vode uporabljene za namakanje in oroševanje po vodnih virih),
3. 16. točke (zbirk podatkov o zavarovanih in drugih območjih, ki so pomembna za izvajanje ukrepov ministrstva),
4. 17. točke (zbirk podatkov iz prostorskega informacijskega sistema, ki se vodijo v skladu s predpisi o prostorskem načrtovanju),
5. 19. točke (zbirk podatkov s področja regionalne politike), in
6. 27. točke (zbirk podatkov o naravnih nesrečah v kmetijstvu in oceno škode pri posamezni nesreči, vpisanih v evidenco naravnih in drugih nesreč iz zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami).

(4) Zbirko podatkov iz tega člena vodita nosilca javnega pooblastila iz 143. in 146. člena tega zakona, pri čemer je vsak nosilec javnega pooblastila odgovoren za pravilnost podatkov s svojega področja.

(5) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon tako določa.

(6) Podrobnejšo vsebino vnosa podatkov v zbirko podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam, obdelavo teh podatkov in način vodenja zbirke podatkov iz tega člena predpiše minister.

177. člen

(evidenca o izobraževanju, usposabljanju in svetovanju za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja)

(1) Evidenca o izobraževanju je namenjena kontroli izpolnjevanja pogojev za potrebe ukrepov kmetijske politike in spremljanje sistema AKIS.

(2) Evidenco o izobraževanju, usposabljanju in svetovanju za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja (v nadaljnjem besedilu: evidenca o izobraževanju) upravlja in vodi ministrstvo, vpis podatkov v evidenco o izobraževanju pa opravijo izvajalci izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja na podlagi podatkov o opravljenem izobraževanju, usposabljanju oziroma svetovanju. Za točnost in ažurnost vnesenih podatkov v evidenco o izobraževanju so odgovorni izvajalci izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja.

(3) Evidenca o izobraževanju vsebuje naslednje podatke:

1. ime in priimek ali naziv, naslov ali sedež o udeležencu izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja iz 154. člena tega zakona;
2. KMG-MID kmetijskega gospodarstva udeleženca izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja iz 157. člena tega zakona;
3. EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta za udeleženca izobraževanja ali usposabljanja na področju gozdarstva, ki jo posreduje udeleženec;
4. vsebinski podatki o izobraževanjih oziroma usposabljanjih: tema usposabljanja, število ur izobraževanja oziroma usposabljanja;
5. datum in lokacija opravljenega izobraževanja oziroma usposabljanja;
6. izpolnjevanje pogojev za posamezne intervencije;
7. izvajalec izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja.

178. člen

(evidenca za sektor mleka)

(1) Evidenca je namenjena izvajanju tržno informacijskega sistema za trg mleka in mlečnih izdelkov, ukrepov kmetijske politike, izračun toplogrednih plinov in porabi energije na kmetijskem gospodarstvu ter zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.

(2) V evidenci za sektor mleka se vodijo podatki:

1. o nosilcu kmetijskega gospodarstva (identifikacijska številka subjekta, ime in priimek ali naziv, naslov ali sedež, kontaktni podatki), ki mleko proizvaja in trži, o prvemkupcu mleka iz drugega odstavka 151. člena [Uredbe 1308/2013/EU](#) ter o predelovalnih obratih, ki mleko predelujejo;
2. KMG-MID iz 157. člena tega zakona;
3. o odkupljenih količinah mleka, ki jih sporočajo prvi kupci mleka in predelovalni obrati, ki so mleko odkupili;
4. o oddanih količinah mleka prvemu kupcu mleka zunaj Republike Slovenije, ki jih sporočajo nosilci kmetijskih gospodarstev;
5. o prodani količini mleka zunaj Republike Slovenije, ki jih sporočajo predelovalni obrati;

6. o letnih količinah neposredno prodanega mleka in mlečnih izdelkov, ki jih sporočajo nosilci kmetijskih gospodarstev;

7. ugotovitve inšpekcijskega nadzora.

(3) Zavezanci za vpis v evidenco za sektor mleka so nosilci kmetijskega gospodarstva, ki mleko proizvajajo z namenom oddaje oziroma prodaje, prvi kupci mleka ter predelovalni obrati.

(4) Evidenco za sektor mleka vodi in upravlja agencija.

(5) Podrobnejšo vsebino in postopek za vpis v evidenco iz tega člena predpiše minister.

179. člen

(register pašnih skupnosti)

(1) Register pašnih skupnosti je namenjen izvajanju ukrepov kmetijske politike.

(2) Register pašnih skupnosti vsebuje:

1. ime pašne skupnosti;
2. naslov pašne skupnosti;
3. transakcijski račun pašne skupnosti;
4. podatke o predsedniku, namestniku predsednika in članih pašne skupnosti iz CRP (EMŠO, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, naslov v tujini, naslov za vročanje, elektronski naslov za vročanje);
5. identifikacijsko številko pašne skupnosti;
6. seznam zemljiških parcel skupnega pašnika oziroma planine;
7. datum pravnomočnosti odločbe o vpisu v register pašnih skupnosti ali izbrisu iz njega.

(3) Vlogo za vpis pašne skupnosti v register pašnih skupnosti poda predsednik pašne skupnosti. O vlogi odloči krajevno pristojna upravna enota, v kateri bo pašna skupnost izvajala pašo.

(4) Spremembe podatkov, ki se vodijo v registru, mora predsednik pašne skupnosti sporočiti upravni enoti najpozneje v 30 dneh od nastale spremembe

(5) Register pašnih skupnosti vodijo upravne enote in pošljejo podatke PRS.

(6) Podatki iz te evidence niso javni, razen če ta ali drug zakon ne določa drugače.

180. člen

(evidenca posebnih kultur)

(1) Evidenca posebnih kultur je namenjena izvajanju kmetijske politike in ugotavljanju katastrskega dohodka v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Zavezanec za vpis v evidenco iz tega člena je nosilec družinske kmetije, na kateri se pridelujejo posebne kulture, ki so določene z zakonom, ki ureja ugotavljanje katastrskega dohodka, če se te pridelujejo najmanj na 0,1 hektarja skupne površine, oziroma tudi manjši površini, če se pridelujejo z namenom prodaje.

(3) V evidenci iz tega člena se vodijo:

- KMG-MID številka in podatki o imenu in priimku ali nazivu, davčni številki ter naslovu ali sedežu nosilca družinske kmetije iz 157. člena tega zakona;
- podatki o prijavljeni površini posebnih kultur za tekoče leto iz zbirne vloge za tekoče leto.

(4) Zavezanec za vpis v evidenco iz tega člena sporoča podatke iz druge alineje prejšnjega odstavka ob oddaji zbirne vloge v roku in na način, ki je določen za oddajo zbirne vloge v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo ukrepov kmetijske politike.

(5) Podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena in način zbiranja podatkov predpiše minister.

(6) Evidenco iz tega člena vodi agencija.

181. člen

(evidenca območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost)

(1) Evidenca območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost je prostorska evidenca, ki vsebuje območja znatne omejitve rabe zemljišč na gorskih območjih, na območjih z naravnimi omejitvami in na območjih s posebnimi omejitvami, ki so določena na podlagi pravnih aktov EU.

(2) Razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost predpiše minister.

182. člen

(evidenca območij planin)

(1) Evidenca območij planin je javna prostorska evidenca, ki vsebuje območja planinskih pašnikov na gorskih območjih.

(2) Evidenca se uporablja za pripis planin k zemljiščem, prijavljenim v RKG, za spremljanje in izvajanje ukrepov kmetijske politike.

(3) Evidenco vzpostavi ministrstvo s pomočjo topografskih kart in presoje naslednjih pogojev:

- da gre za sklenjeno geografsko območje nad območjem stalne poselitve s tradicionalno poletno pašo živali;
- da leži območje praviloma nad 750 m nadmorske višine, izjemoma nižje, če gre za izkazano zgodovinsko rabo planin;

- da so na območju že delovale pašne ali agrarne skupnosti s poletno planinsko pašo ali se na območju tako delovanje vzpostavlja.

183. člen

(evidenca dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč)

(1) Evidenca dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč (v nadaljnjem besedilu: evidenca rabe) je enotna državna evidenca o dejanski rabi kmetijskih in gozdnih zemljišč. Poligon dejanske rabe je strnjena površina kmetijskega ali gozdnega zemljišča z isto vrsto dejanske rabe. V evidenci rabe se vodijo naslednje skupine vrst dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč:

- njive in vrtovi;
- travniške površine;
- trajni nasadi;
- druge kmetijske površine;
- gozd.

(2) Podrobnejše vrste dejanskih rab kmetijskih in gozdnih zemljišč ter način njihovega določanja in obnavljanja predpiše minister.

(3) V evidenci rabe se za posamezni poligon dejanske rabe vodijo zlasti naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka;
- vrsta dejanske rabe;
- površina;
- umestitev v prostor v državnem koordinatnem sistemu;
- datum spremembe.

(4) Posodabljanje podatkov v evidenci rabe se izvede najmanj vsakih pet let.

(5) Podatke iz evidence rabe ministrstvo posreduje Geodetski upravi Republike Slovenije.

(6) Način prenosa in vpisa podatkov iz evidence rabe v kataster nepremičnin predpiše minister, pristojen za prostor, v soglasju z ministrom.

(7) Evidenca je namenjena ugotavljanju dejanskega stanja rabe zemljišč kot pogoja za izvajanje ukrepov kmetijske politike.

184. člen

(krajinske značilnosti za pogojenost in ukrepe kmetijske politike)

(1) Krajinske značilnosti, pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti, so podlaga za določitev, razvrstitev in ureditev krajinskih značilnosti za namen izvajanja pogojenosti in ukrepov kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: krajinske značilnosti).

(2) Krajinske značilnosti se opredelijo kot grafične površine na zemljiščih in se vodijo v evidenci krajinskih značilnosti za pogojenost in ukrepe kmetijske politike.

(3) Evidenca iz tega člena je namenjena ugotavljanju dejanskega stanja krajinskih značilnosti kot pogoja za pripis v RKG v skladu s tretjim odstavkom 158. člena tega zakona.

(4) V evidenci iz tega člena se vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo zlasti naslednji podatki:

1. o vrstah krajinskih značilnosti, zlasti: skupina dreves oziroma grmičevja, mejica, obvodna vegetacija, posamezno drevo, drevesa v vrsti, vodna prvina, suhozid, ki se jih lahko pridobi tudi iz evidence, ki ureja krajinske značilnosti, pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ki se vodi na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave;
2. o grafični površini iz drugega odstavka tega člena;
3. identifikacijska oznaka krajinske značilnosti;
4. umestitev v prostor v državnem koordinatnem sistemu;
5. datum in vrsta spremembe krajinske značilnosti;
6. območja za izvajanje pogojenosti;
7. območja, v katerih se določene krajinske značilnosti lahko vključujejo v posamezne ukrepe kmetijske politike.

(5) Podatke v evidenci iz tega člena ministrstvo posodablja najmanj enkrat letno po uradni dolžnosti.

(6) Posodobitev podatkov iz prejšnjega odstavka vključuje spremembe krajinskih značilnosti, ki jih s terenskim ogledom ali s pomočjo ortofoto in podobnih posnetkov ali na podlagi predloga nosilca kmetijskega gospodarstva ugotovi ministrstvo, agencija ali pristojni inšpektor, oziroma so posodobljene v evidenci, ki ureja krajinske značilnosti, pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ki se vodi na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave.

(7) Način določitve, razvrstitve in ureditve krajinskih značilnosti ter podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena predpiše minister.

185. člen

(evidenca demonstracijskih kmetijskih gospodarstev)

(1) Evidenca demonstracijskih kmetijskih gospodarstev zakona je namenjena deležnikom sistema AKIS iz drugega odstavka 112. člena tega zakona za krepitev medsebojnega sodelovanja in povezovanja ter izvajanju ukrepov kmetijske politike.

(2) V evidenci demonstracijskih kmetijskih gospodarstev se prevzemajo ali vodijo naslednji podatki o kmetijskih gospodarstvih:

1. KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, domače ime družinske kmetije, če ga ima, podatki o nosilcu kmetijskega gospodarstva in za družinsko kmetijo tudi podatki o

članih in zaposlenih na družinski kmetiji iz 1. in 2. točke prvega odstavka 157. člena tega zakona ter dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji iz 1. točke sedmega odstavka 157. člena tega zakona;

2. podatki o GERK: identifikacijska oznaka: GERK-PID, vrsta rabe GERK, grafična površina in obseg ter največja upravičena površina iz 1., 5., 6. in 7. točke šestega odstavka 158. člena tega zakona ter vrsta krajinske značilnosti in grafična površina in obseg iz 6. in 7. točke sedmega odstavka 158. člena tega zakona;
3. statistična regija, tip kmetovanja in razred ekonomske velikosti iz 7., 9. in 10. točke tretjega odstavka 160. člena tega zakona;
4. podatek o vrsti ukrepov na kmetijskem gospodarstvu iz tretjega odstavka 167. člena tega zakona;
5. rejne živali iz 157. člena tega zakona in
6. podatek o vrstah demonstracijskih dejavnosti, ki se opravljajo na demonstracijskem kmetijskem gospodarstvu.

(3) Javni so podatki o imenu in priimku oziroma nazivu, naslovu oziroma sedežu nosilca kmetijskega gospodarstva, domačem imenu kmetijskega gospodarstva, če ga ima, statistični regiji, tipu kmetovanja in razredu ekonomske velikosti ter vrstah demonstracijskih dejavnosti, ki se opravljajo na demonstracijskem kmetijskem gospodarstvu.

(4) Podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena in način zbiranja podatkov predpiše minister.

186. člen

(register pridelovalcev konoplje za prehrabene in industrijske namene)

(1) Register pridelovalcev konoplje za prehrabene in industrijske namene je namenjen izvajanju nadzora nad pridelavo konoplje za prehrabene in industrijske namene in izvajanju ukrepov kmetijske politike.

(2) Zavezanec za vpis v register iz tega člena je nosilec kmetijskega gospodarstva, na katerem se prideluje industrijska konoplja.

(3) Register pridelovalcev konoplje za prehrabene in industrijske namene vsebuje:

- ime in priimek ali naziv nosilca kmetijskega gospodarstva;
- KMG-MID številko kmetijskega gospodarstva;
- GERK-PID številko parcele na kateri se prideluje konoplja in površina konoplje;
- sorta konoplje.

(4) Zavezanec za vpis v register iz tega člena mora v skladu s predpisom, ki ureja semenski material kmetijskih rastlin, hraniti deklaracijo o podatku iz četrte alineje prejšnjega odstavka kot dokazilo še pet let od dne, ko je sporočil podatek v register.

(5) Zavezanec za vpis v register iz tega člena sporoča podatke iz tretjega odstavka tega člena ob oddaji zbirne vloge v roku in na način, ki je določen za oddajo zbirne vloge v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo ukrepov kmetijske politike.

(6) Register iz tega člena vodi agencija.

(7) Podrobnejšo vsebino registra iz tega člena in način zbiranja podatkov predpiše minister.

187. člen

(evidence s področja državne pomoči)

(1) Evidence s področja državne pomoči so:

- evidenca priglašene državne pomoči;
- evidenca priglašene pomoči de minimis v kmetijstvu;
- evidenca dodeljene državne pomoči;
- evidenca dodeljene pomoči de minimis v kmetijstvu.

(2) Podatki v evidencah iz prejšnjega odstavka se zbirajo za spremljanje državne pomoči in pomoči de minimis v kmetijstvu v skladu z zakonom in akti EU, ki urejajo spremljanje državne pomoči in pomoči de minimis v kmetijstvu.

(3) Evidenci iz prve in druge alineje prvega odstavka tega člena vsebujeta naslednje podatke:

1. naziv pomoči;
2. številko uradne priglasitve pomoči, ki jo dodeli ministrstvo;
3. vrsto pomoči;
4. opredelitev, ali gre za shemo pomoči, individualno pomoč na podlagi sheme pomoči ali ad hoc pomoč;
5. trajanje pomoči;
6. naslov pravne podlage pomoči;
7. spletno povezavo do pravne podlage načrta pomoči;
8. naziv upravljavca pomoči;
9. identifikacijsko številko državne pomoči, ki jo dodeli Evropska komisija.

(4) Evidenca iz tretje alineje prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke:

1. naziv upravljavca pomoči;
2. matično številko upravljavca pomoči;
3. identifikacijsko številko državne pomoči, ki jo dodeli Evropska komisija;
4. naziv državne pomoči;
5. matično številko upravičenca ali izvajalca subvencionirane storitve;

6. davčno številko upravičenca ali izvajalca subvencionirane storitve;
7. ime in priimek ali naziv ter naslov upravičenca ali izvajalca subvencionirane storitve;
8. KMG-MID upravičenca;
9. šifro občine, v kateri ima upravičenec ali izvajalec subvencionirane storitve svoj sedež ali stalno prebivališče;
10. datum dodelitve pomoči upravičencu ali datum izbire izvajalca subvencionirane storitve;
11. datum nakazila pomoči upravičencu ali izvajalcu subvencionirane storitve;
12. šifro instrumenta pomoči;
13. šifro namena pomoči;
14. naslov pravne podlage pomoči;
15. naslov, številko in datum pravnega akta, s katerim je upravičencu pomoč dodeljena ali s katerim je bil izbran izvajalec subvencionirane storitve;
16. vrednost celotne naložbe, če je pomoč dodeljena za naložbo;
17. znesek upravičenih stroškov;
18. znesek pomoči, ki predstavlja osnovo za določitev višine pomoči (bruto znesek);
19. znesek pomoči (neto znesek);
20. število upravičencev, kadar je pomoč dodeljena v obliki subvencionirane storitve;
21. šifra gospodarske dejavnosti, ki prejme pomoč.

(5) Evidenca iz četrte alineje prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke:

1. naziv upravljavca pomoči;
2. matično številka upravljavca pomoči;
3. številko priglasitve pomoči de minimis, ki jo dodeli ministrstvo;
4. naziv pomoči de minimis;
5. matično številko upravičenca;
6. davčno številko upravičenca;
7. ime in priimek ali naziv ter naslov upravičenca;
8. KMG-MID upravičenca;
9. šifro občine, v kateri ima upravičenec svoj sedež ali stalno prebivališče;
10. datum dodelitve pomoči upravičencu;
11. datum nakazila pomoči upravičencu;
12. šifro instrumenta pomoči;

13. šifro namena pomoči;
14. naslov pravne podlage pomoči de minimis;
15. naslov, številko in datum pravnega akta, s katerim je upravičencu pomoč dodeljena;
16. znesek upravičenih stroškov;
17. znesek pomoči, ki predstavlja osnovo za določitev višine pomoči (bruto znesek);
18. znesek pomoči (neto znesek).

(6) Zavezanci za predložitev podatkov iz tega člena so upravljalci pomoči.

(7) Podatki iz tega člena se hranijo deset let od dneva dodelitve pomoči.

(8) Podatki iz evidenc iz tega člena niso javni, razen, če ta ali drug zakon tako določa.

(9) Upravljalci pomoči lahko dostopajo do podatkov iz evidenc iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena z namenom spoštovanja obveznosti, ki jih predpisujejo zakon ali akti EU, ki urejajo spremljanje državne pomoči in pomoči de minimis v kmetijstvu.

(10) Podrobnejšo vsebino in postopek za predložitev podatkov iz tega člena predpiše vlada.

5. ODDELEK

PRIDOBIVANJE IN UPORABA PODATKOV, POVEZOVANJE, FINANCIRANJE, DOSTOP IN POSREDOVANJE PODATKOV

188. člen

(pridobivanje in uporaba podatkov)

(1) Za namen priprave in izvedbe ukrepov kmetijske politike in zagotavljanje varnosti, kakovosti in pravilnosti označevanja živil ter za namene, opredeljene z zakoni iz drugega odstavka 154. člena tega zakona lahko ministrstvo in organi v sestavi pridobivajo, uporabljajo in obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih predpisanih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ali občine ter drugi pooblaščen organi in nosilci javnih pooblastil:

1. sistema za posredovanje podatkov o postopkih zaradi insolventnosti v informatizirani obliki, ki ga po zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti, upravlja Center za informatiko na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije (podatek o začetku postopka zaradi insolventnosti); povezovalni znak je EMŠO ali matična številka;
2. davčnega registra in evidence o davkih (davčna številka za subjekte iz 154. člena tega zakona, davčni in rezidenčni status, firmo ali ime in priimek ter sedež ali naslov zakupnika oziroma dejanskega uporabnika kmetijskih in gozdnih zemljišč, identifikacijska oznaka parcele zakupljenih zemljišč) ter knjigovodske evidence (podatek o izpolnjevanju pogoja poravnanih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti iz tega zakona); za povezovanje se uporablja davčna številka;

3. CRP (EMŠO in davčna številka, spol, datum rojstva, datum smrti, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, naslov v tujini, naslov za vročanje, elektronski naslov za vročanje, kontaktni podatki, državljanstvo, oče, mati, zakonec oziroma zunajzakonski partner, otroci, generalni status, status prebivališča, indikator začasnega bivanja v tujini in EMŠO v primeru zamenjave, podatek o skrbniku in vrnitvi poslovne sposobnosti). Za povezovanje evidence se uporablja EMŠO ali davčna številka, če tega podatka ni na voljo, pa hkrati dva izmed naslednjih podatkov: ime in priimek, stalni ali začasni naslov ali sorodstvene vezi (EMŠO očeta, matere, zakonca oziroma zunajzakonskega partnerja, otrok, skrbnika oziroma matična številka skrbnika);
4. katastra nepremičnin, ki ga upravlja Geodetska uprava Republike Slovenije:
 - na podlagi povezovalnega znaka parcelna številka, številka stavbe ali številka dela stavbe podatke o prostorskih enotah, hišnih številkah, parcelah, stavbah in delih stavb, ki se vodijo v skladu z zakonom, ki ureja kataster nepremičnin, vključno s podatki o lastniku in upravljavcu (EMŠO ali matična številka, ime in priimek oziroma firma ali ime, naslov stalnega prebivališča oziroma naslov sedeža);
 - na podlagi povezovalnega znaka EMŠO ali matična številka posameznega lastnika ali upravljavca vpisanega v RKG podatke o nepremičninah s kmetijsko ali gozdno rabo, ki se vodijo v skladu z zakonom, ki ureja kataster nepremičnin: parcelna številka, številka stavbe ali številka dela stavbe, podatke o prostorskih enotah, hišnih številkah, parcelah, stavbah in delih stavb, dejanska raba nepremičnine;
5. evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (podatek o šifri zavarovalne podlage, datum pričetka in prenehanja zavarovanja, zavarovalni čas zavarovane osebe); povezovalni znak je EMŠO ali davčna številka;
6. informatizirane glavne knjige zemljiške knjige (podatke o lastniku ali zakupniku zemljiške parcele, in sicer za pravne osebe podatek o firmi oziroma naslovu, sedežu in matični številki, za fizične osebe podatek o imenu in priimku, naslovu stalnega prebivališča in EMŠO, podatek o zaznambi agrarne skupnosti, podatek o deležu lastništva, podatek o datumu začetka učinkovanja vpisa pridobitve stvarne pravice; zaznamba izvršbe na nepremičnini); za pridobivanje podatkov iz zemljiške knjige se uporabi povezovani znak identifikacijska oznaka stavbe ali identifikacijska oznaka parcele;
7. PRS in registra transakcijskih računov in zbirke letnih poročil (matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa, pravnoorganizacijska oblika subjekta, naziv (polno ime, kratko ime), naslov oziroma sedež, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in zastopnikih, podatki o številki transakcijskega računa, povprečno število zaposlenih na podlagi delovnih ur, letno poročilo, stroški); povezovalni znak je matična ali davčna številka;
8. zbirke carinskih podatkov o uvozu in izvozu kmetijskih pridelkov ali živil;
9. zbirke podatkov Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (podatki o zemljiščih, ki so v lasti Republike Slovenije, površina v lasti sklada in v najemu, firmo ali ime in priimek, EMŠO ali matična številka ter sedež ali naslov zakupnika teh zemljišč, številka pogodbe, podatek o poravnanih obveznostih do sklada); povezovalni znak je matična številka ali EMŠO ali katastrska parcela;
10. zbirke podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje;
11. zbirke podatkov o vodah Direkcije Republike Slovenije za vode;

12. vodne knjige Direkcije Republike Slovenije za vode (šifra rabe vode, naziv rabe vode, številka in datum odločbe, tip odločbe, oseba, na katero se odločba nanaša, skupna površina namakanja, podatki o namakanju); povezovalni znak je šifra rabe vode;
13. zbirke podatkov o ekološko pomembnih območjih;
14. zbirke podatkov o onesnaženosti zemljišč in vod;
15. zbirke podatkov o okolju, naravi in habitatih;
16. zbirke podatkov o zavarovanih in drugih območjih, ki so pomembna za izvajanje ukrepov ministrstva;
17. zbirke podatkov iz prostorskega informacijskega sistema, ki se vodijo v skladu s predpisi o prostorskem načrtovanju;
18. zbirke podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (iz registra zavezancev: ime in priimek, naslov in EMŠO ter davčna številka oziroma naziv, sedež, matična ali davčna številka zavarovanca in zavezanca, datum začetka in prenehanja zaposlitve ali drugih oblik dela, število ur delovnega časa zavarovanca, število zaposlenih zavezanca; iz matične evidence zavarovancev: ime in priimek, naslov in EMŠO, datum začetka in konca zavarovanja, podlaga za zavarovanje, število ur zavarovalnega časa na teden); povezovalni znak je matična številka ali EMŠO;
19. zbirke podatkov s področja regionalne politike;
20. evidence pravnih režimov varstva kulturne dediščine, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za kulturo, iz katere se pridobijo podatki: enotna identifikacija dediščine iz registra kulturne dediščine (EID), naziv enote nepremične dediščine, pravni režim in podrežim, pravni akt in pristojna območna enota Zavoda za varstvo kulturne dediščine na podlagi geolokacije ali EID;
21. evidence socialnih podjetij, registra invalidskih podjetij in razvida zaposlitvenih centrov (firma, naslov, zastopnik, matična številka, pravnoorganizacijska oblika, glavna dejavnost, datum vpisa in izbrisa);
22. zbirke podatkov Javne agencije za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije (podatki iz evidence izvajalcev raziskovalne dejavnosti in razvojne dejavnosti: ime in priimek, številka evidence raziskovalne dejavnosti, šifra dejavnosti zaposlitev);
23. evidence državnih pomoči, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za finance;
24. iz evidence registriranih vozil (motorna vozila in priklopna vozila za kmetijsko rabo) podatke o posameznem vozilu (znamka, tip in identifikacijska številka vozila VIN), lastniku vozila in osebi, na katero je vozilo registrirano; povezovalni znak je EMŠO ali matična številka;
25. evidence imetnikov certifikatov, ki se vodi v nacionalnem informacijskem središču za poklicne kvalifikacije pri Centru Republike Slovenije za poklicno izobraževanje (ime in priimek, EMŠO, datum izdaje certifikata, poklicna kvalifikacija); povezovalni znak je EMŠO;
26. evidenčnega in analitskega informacijskega sistema visokega šolstva v Republiki Sloveniji (podatke o diplomantih: EMŠO, datum diplomiranja, podatke o končanem študijskem programu in visokošolskem zavodu, ki ga je izvajal). Povezovalni znak je EMŠO;
27. zbirke podatkov o naravnih nesrečah v kmetijstvu in ocenah škode pri posamezni nesreči, vpisanih v evidenco naravnih in drugih nesreč iz zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko ministrstvo uporablja tudi temeljne topografske načrte, zbirko topografskih podatkov, topografske karte, pregledne karte, ortofoto, podatke digitalnega modela reliefa in druge prostorske podatke.

(3) Upravljavci načrtov, kart, ortofotov, podatkov digitalnega modela reliefa in drugih prostorskih podatkov iz prejšnjega odstavka posredujejo ministrstvu podatke brezplačno.

(4) Ministrstvo dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena z neposredno elektronsko povezavo na podlagi povezovalnih znakov, če tehnične možnosti to omogočajo.

(5) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko ministrstvo v evidence z delovnega področja ministrstva prevzame podatke iz evidenc iz tega člena za osebe, ki se v evidence vpisujejo po lastni volji ali so se dolžne vanje vpisati v skladu z zakonom ali pa so v evidence vpisane po uradni dolžnosti.

(6) Ministrstvu oziroma izvajalcem javnih pooblastil po tem zakonu se omogoči za potrebe upravljanja in vodenja zbirk podatkov s področja podnebnih sprememb v kmetijstvu in kmetijskih tal, ki jih skladno s tem zakonom potrebujejo za izvajanje svojih pooblastil, pridobivanje podatkov iz zbirk podatkov v upravljanju ministrstev in organov v sestavi na področju okolja, podnebja, energije in narave.

189. člen

(povezovanje zbirk podatkov)

(1) Za izvajanje nalog z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi se zbirke podatkov in evidence z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi povezujejo med seboj in z evidencami iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena in medsebojno obdelujejo.

(2) Posebne vrste osebnih podatkov iz evidenc iz prejšnjega člena se lahko obdelujejo in povezujejo z naslednjimi evidencami iz tega zakona:

- podatki iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena se povezujejo z evidenco subjektov iz 154. člena tega zakona,
- podatki iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena o nepremičninah s kmetijsko rabo posameznika na podlagi EMŠO ali matične številke se vpisujejo in obdelujejo v RKG. Nepremičnine z gozdno rabo se vpisujejo in obdelujejo v evidencah iz 165. in 166. člena tega zakona. Podatki, ki se pridobivajo na podlagi identifikatorja nepremičnine, se uporabljajo in obdelujejo za preveritev pravice do uporabe za vpis v RKG, za vpis teh podatkov v RKG in v evidenco iz 169. in 170. člena tega zakona,
- podatki iz 18. točke prvega odstavka prejšnjega člena se uporabljajo za povezovanje z evidenco subjektov iz 154. člena tega zakona.

(3) Za medsebojno povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi se za subjekte uporablja identifikacijska številka subjekta, za kmetijska gospodarstva pa KMG-MID ali s povezovalnimi znaki: lokacija v državnem koordinatnem sistemu, BLOK-ID, GERK-ID, parcelna številka.

(4) Za povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi z evidencami iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena se za osebne podatke uporablja davčna številka ali EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

190. člen

(financiranje zbirk podatkov)

Ministrstvo z organi v sestavi zagotovi sredstva za financiranje zbirk podatkov iz tega zakona.

191. člen

(dostop in posredovanje podatkov iz zbirk podatkov tega zakona)

(1) Ministrstvo in organi v sestavi posredujejo podatke iz zbirk tega zakona pooblaščenim organizacijam, izvajalcem javnih služb, nosilcem javnih pooblastil in izvajalcem ukrepov kmetijske politike, če jih ti potrebujejo za izvajanje nalog iz delovnega področja ministrstva ter drugim državnim organom in občinam, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, ministrstvo in organi v sestavi za potrebe upravljanja in vodenja zbirk podatkov s področja živinoreje, ki jih skladno s tem zakonom upravljajo in vodijo izvajalci javnih služb v živinoreji, omogoči pridobivanje podatkov iz zbirk podatkov v upravljanju ministrstva in organov v sestavi.

(3) Ministrstvo in organi v sestavi omogočijo dostop do zbirk podatkov iz tega zakona osebam, ki opravljajo naloge v pooblaščenih organizacijah, pri izvajalcih javnih služb, pri nosilcih javnih pooblastil in izvajalcih ukrepov kmetijske politike, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje nalog iz delovnega področja ministrstva, ter osebam v drugih državnih organih in občinah, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(4) Ministrstvo omogoči pregled podatkov o organizacijah proizvajalcev oziroma skupinah proizvajalcev iz 166. člena tega zakona odgovornim osebam organizacije oziroma skupine proizvajalcev.

192. člen

(podatkovne zbirke za upravne preglede in preglede na kraju samem)

(1) Za namene izvajanja ukrepov kmetijske politike ministrstvo vzpostavi digitalne zbirke podatkov (kontrolni sloji), ki vsebujejo specifične podatke za preverjanje izpolnjevanja posameznih zahtev za izvajanje ali skupin pogojev oziroma meril upravičenosti ter uporabo upravnih sankcij, kot jih določajo predpisi iz 44. člena tega zakona.

(2) Za isti namen za področja, za katera so pristojna druga ministrstva, organi javne uprave ali nosilci pooblastil, ministrstvo prevzame digitalne zbirke podatkov (kontrolne sloje), v izvirni ali prilagojeni obliki, od pristojnih ministrstev, organov javne uprave ali nosilcev javnih pooblastil.

(3) Vrsto, obliko, ureditev, vire vhodnih podatkov in ostale zahteve za posamezno digitalno zbirko podatkov (kontrolni sloji) se predpiše s predpisi iz 44. člena tega zakona.

(4) Podatkovne zbirke iz prvega in drugega odstavka tega člena se vodijo in upravljajo znotraj integriranega administrativnega kontrolnega sistema.

(5) Podatki iz prvega in drugega odstavka tega člena so javni, razen če zakon določa drugače.

193. člen

(omogočanje pridobivanja podatkov zavarovalnicam)

(1) Agencija zavarovalnicam, ki opravljajo zavarovalne posle v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, za namen opravljanja teh poslov v primeru, ko upravičenci uveljavljajo pravice iz naslova ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja, omogoči pridobivanje podatkov iz zbirne vloge iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na upravičenca in ki jih zavarovalnica potrebuje za sklenitev zavarovalne pogodbe.

(2) Agencija posreduje podatke iz prejšnjega odstavka na podlagi izrecnega pisnega soglasja upravičenca za posredovanje podatkov, ki ga lahko upravičenec kadarkoli umakne s pisno izjavo. Vlagatelj zahteve za pridobitev podatkov iz prejšnjega odstavka mora zahtevi priložiti izjavo upravičenca, da vlagatelju izrecno dovoljuje pridobivanje njegovih podatkov od agencije, in sicer za namen uveljavljanja pravice iz naslova ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovalnice, ki opravljajo zavarovalne posle v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, za namen opravljanja teh poslov v primeru, ko upravičenci uveljavljajo pravice iz ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja, dostopajo do podatkov zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirke podatkov iz 157. tega zakona ter do podatkov zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirne vloge iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike.

(4) Agencija ne odgovarja za pravilnost podatkov, ki jih zavarovalnice pridobijo na podlagi tega člena.

6. ODDELEK

TRŽNO INFORMACIJSKI SISTEM

194. člen

(tržno informacijski sistem)

(1) Tržno informacijski sistem obsega zbiranje, obdelavo in objavljanje podatkov o količinah oziroma cenah določenih kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov na reprezentativnih trgih.

(2) Zavezanec za sporočanje podatkov v evidenco iz tega člena je fizična oziroma pravna oseba, ki deluje na reprezentativnem trgu kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov.

(3) Evidenca iz tega člena vsebuje tudi naslednje podatke:

- ime in priimek oziroma naziv ter naslov oziroma sedež zavezanca,
- davčna številka zavezanca,

– kontaktni podatki zavezanca (telefonska številka in elektronski naslov).

(4) Minister predpiše reprezentativne trge kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov, fizične in pravne osebe, ki morajo posredovati podatke, in predpiše vrsto, obseg in pogostnost zbiranja podatkov.

(5) Tržno informacijski sistem vodi agencija.

IX. POGLAVJE

NADZOR NAD IZVAJANJEM DOLOČB TEGA ZAKONA

195. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov EU s področja kmetijstva opravljajo, če ta zakon ne določa drugače, kmetijski inšpektorji ali drugi pristojni inšpektorji inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, in inšpektorji, ki delujejo v okviru UVHVVR, pooblaščen za nadzor po tem zakonu ali drugih predpisih.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek nadzor nad kakovostjo hmelja in hmeljnih proizvodov opravljajo inšpektorji za hrano.

(3) Kadar onesnaževanja v primarni pridelavi kmetijskih pridelkov in živil rastlinskega izvora izhajajo iz okolja in niso posledica ravnanja nosilca dejavnosti, njihov izvor ugotavljata inšpektor, pristojen za okolje, in kmetijski inšpektor v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

(4) Nadzor nad dopolnilnimi dejavnostmi na družinski kmetiji, ki se nanašajo na gozdarske dejavnosti, in izvajanjem storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov, opravlja gozdarski inšpektor.

(5) Pravne in fizične osebe morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora in ga pri tem ne smejo ovirati ter mu morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete. Pravne in fizične osebe morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

(6) Nadzor nad izvajanjem začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu iz tega zakona opravlja inšpektorat, pristojen za delo. Za ta namen imajo inšpektorji, pristojni za delo, dostop do RKG.

(7) Ne glede na določbi 28. in 29. člena Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99, 44/00, 2/04 – ZZdl-A in 47/04 – ZdZPZ), nadzor nad predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 9. člena Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99, 44/00, 2/04 – ZZdl-A in 47/04 – ZdZPZ), opravlja inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(8) V skladu s predpisi, ki urejajo pravila socialne pogojenosti, inšpekcijske službe, ki so pristojne za preverjanje skladnosti ravnanja upravičencev v zvezi z veljavnimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji ali obveznostmi delodajalca iz naslova socialne pogojenosti, obvestijo agencijo o primerih neskladnosti.

196. člen

(pooblastila)

(1) Kmetijski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po drugih predpisih s področja kmetijstva in splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. pregledovati kmetijska zemljišča, poslovne in proizvodne prostore, objekte, naprave, predmete, blago ter poslovanje in dokumentacijo državnih organov ter fizičnih in pravnih oseb, ki opravljajo kmetijsko dejavnost, dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;
2. pregledovati prostore, v katerih se opravlja kmetijska ali dopolnilna dejavnost ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;
3. odvzeti vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;
4. ugotavljati nezakonito pridobitev ali nenamensko porabo sredstev po tem zakonu;
5. ugotavljati, ali izvajalci javnih služb in nosilci javnih pooblastil po tem zakonu izpolnjujejo predpisane pogoje;
6. nadzirati izvajanje nalog javnih služb;
7. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
8. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov po tem zakonu;
9. predlagati pristojnemu organu izbris iz zbirk podatkov po tem zakonu;
10. predlagati pristojnemu organu, da zahteva vračilo nezakonito ali nenamensko porabljenih sredstev;
11. predlagati pristojnemu organu zadržanje izplačila sredstev;
12. nadzirati izpolnjevanje pogojev za priznanje skupin proizvajalcev, organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev in medpanožnih organizacij;
13. nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na družinski kmetiji;
14. nadzirati neupravičeno oviranje kmetijskih opravil.

(2) Inšpektor za hrano ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še pooblastilo in pristojnost nadzirati označevanje hmelja in hmeljnih proizvodov ter preverjati skladnost označb hmelja in hmeljnih proizvodov s predpisanimi zahtevami.

(3) Gozdarski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
- nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na družinski kmetiji;
- nadzirati izvajanje storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov.

197. člen

(ukrepi)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko kmetijski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

1. delno ali v celoti prepove uveljavljanje ali izvajanje ukrepov po tem zakonu, če ugotovi kršitve predpisov;
2. odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določi;
3. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog računovodskih pisarn iz tega zakona;
4. prepove izvajanje storitev s kmetijsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov;
5. prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če dopolnilna dejavnost na družinski kmetiji ni vpisana v RKG;
6. prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če je nosilec ali član družinske kmetije samostojni podjetnik posameznik, registriran za istovrstno dejavnost, ali zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za istovrstno dejavnost;
7. predlaga pristojni upravni enoti izbris posamezne vrste dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji iz RKG, če niso izpolnjeni pogoji iz tega zakona ali iz predpisa sprejetega na njegovi podlagi ali iz predpisa, ki ureja posamezno vrsto dejavnosti;
8. odredi izbris, ukinitvev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;
9. organizaciji proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave izda odločbo, ki učinkuje kot začasni odvzem statusa organizacije proizvajalcev v skladu s pravnimi akti EU, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov;
10. predlaga ministrstvu, da skupini proizvajalcev, organizaciji proizvajalcev, združenju organizacij proizvajalcev in medpanožni organizaciji odvzame status, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;
11. predlaga ministrstvu, da demonstracijskemu kmetijskemu gospodarstvu odvzame status, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev;
12. prepove uporabo oznake demonstracijskega kmetijskega gospodarstva, če nima statusa demonstracijskega kmetijskega gospodarstva;
13. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju javne službe ali javnega pooblastila;

14. do odločitve pristojnega organa prepove opravljanje javne službe izvajalcem javnih služb, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;
15. predlaga ministrstvu, da izvajalcu javne službe ali nosilcu javnega pooblastila odvzame javno službo ali javno pooblastilo, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev;
16. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti pri odvzemu vzorca tal, če vzorec kmetijskih tal ni odvzet v skladu s tem zakonom ali s predpisi sprejetimi na njegovi podlagi ali s predpisi, ki urejajo vzorčenje kmetijskih tal;
17. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti pri izvajanju gnojenja kmetijskih zemljišč, če gnojenje ni izvedeno v skladu s tem zakonom ali s predpisi sprejetimi na njegovi podlagi ali s predpisi, ki urejajo gnojenje kmetijskih zemljišč;
18. odredi vpis, spremembo oziroma izbris podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona v skladu z ugotovljenim stanjem;
19. v nujnih primerih lahko odredi ukrepe z ustno odločbo na zapisnik.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za hrano poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi prepoved prometa s hmeljem in hmeljnimi proizvodi, ki niso skladna s predpisanimi zahtevami kakovosti ali deklariranimi lastnostmi.

(3) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko gozdarski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

- prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če dopolnilna dejavnost na družinski kmetiji ni vpisana v RKG;
- prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji, če je nosilec ali član družinske kmetije samostojni podjetnik posameznik, registriran za istovrstno dejavnost, ali zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za istovrstno dejavnost;
- predlaga izbris posamezne vrste dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji iz RKG, če niso izpolnjeni pogoji iz tega zakona ali iz predpisa sprejetega na njegovi podlagi ali iz predpisa, ki ureja posamezno vrsto dejavnosti;
- prepove izvajanje storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov iz tega zakona.

X. POGLAVJE

KAZENSKE DOLOČBE

198. člen

(1) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. neupravičeno ovira ali omejuje opravljanje kmetijskih opravil iz tega zakona (tretji odstavek 22. člena);
2. sodeluje ali je sodelovala v mreži kmetijskega knjigovodstva oziroma mreži FSDN in izda katere koli individualne računovodske podatke ali katerekoli druge individualne

podrobnosti, s katerimi se je seznanila pri opravljanju svojih dolžnosti ali drugače naključno v okviru tega dela (osmi odstavek 25. člena);

3. osebe, ki opravljajo strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju kmetijstva, nimajo ustrezne strokovne izobrazbe, niso strokovno usposobljene za opravljanje dela na določenem delovnem mestu in ne izpolnjujejo drugih pogojev, določenih s predpisi (128. člen);
4. za gnojenje uporablja sredstva za gnojenje, organska gnojila, ostanke kmetijske pridelave in predelave, ki se ne uporabljajo za gnojenje kmetijskih zemljišč (drugi odstavek 150. člena);
5. ne izvaja gnojenja na podlagi gnojilnega načrta in je zavezanec za zagotovitev gnojilnega načrta (tretji in četrti odstavek 150. člena);
6. ne posreduje resničnih podatkov v zbirke podatkov po tem zakonu (sedmi odstavek 152. člena);
7. se ne vpiše v RKG, če opravlja kmetijsko dejavnost in izpolnjuje pogoje iz tega zakona (tretji odstavek 155. člena);
8. ne sporoči podatkov o pridelku oljk in oljčnega olja ter namiznih oljk in zalogi oljčnega olja kmetijskega gospodarstva v predpisanem roku (osmi odstavek 157. člena);
9. ne sporoči podatkov o pridelku sadja in količinah sadja, skladiščenega v hladilnicah v predpisanem roku (deveti odstavek 157. člena);
10. ne sporoči podatkov o količini pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu v predpisanem roku (tretji odstavek 164. člena);
11. ne sporoči podatkov o številu članov, vrednosti tržne proizvodnje in podatke iz operativnih programov in poročil o izvajanju operativnih programov v predpisanem roku (166. člen);
12. ne sporoči podatkov o količini mleka (178. člen);
13. ne hrani deklaracije o sorti konoplje (četrti odstavek 186. člena);
14. ne sporoči podatkov iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona (peti odstavek 186. člena).

(2) Z globo od 800 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 1.500 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

199. člen

(1) Z globo od 6.000 do 18.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- trži pridelke, ki jih prideluje, in ni vpisana v RKG (3. točka tretjega odstavka 155. člena);
- pristojnemu inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzorstva ali ga pri tem ovira ali če mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov

ali če v določenem roku ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon (peti odstavek 195. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 9.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 1.800 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;
- opravlja dopolnilno dejavnost, ki ni vpisana v RKG (29. člen).

200. člen

(1) Z globo od 6.000 do 18.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- omogoči opravljanje večjega števila dni začasnega ali občasnega dela, kot to določa ta zakon (32. člen);
- ne vodi oziroma ne hrani evidence o opravljenem začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu iz tega zakona (33. člen).

(2) Z globo od 1.500 do 9.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 1.800 eurov se kaznuje posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;
- opravi večje število dni začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu kot to določa ta zakon (32. člen).

201. člen

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XI. POGLAVJE

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

202. člen

(svet za kmetijstvo in podeželje ter svet za znanje, inovacije in razvoj v kmetijstvu)

(1) Svet za kmetijstvo in podeželje, ustanovljen na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), preneha z delovanjem z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Svet za kmetijstvo in podeželje iz 12. člena tega zakona in svet za znanje, inovacije in razvoj v kmetijstvu iz 13. člena tega zakona začneta z delovanjem v enem letu od uveljavitve tega zakona.

203. člen

(programski dokumenti SKP, organ upravljanja in odbor za spremljanje)

(1) V programskem obdobju skupne kmetijske politike 2023-2027 predlog strateškega načrta skupne kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: SN SKP) pripravi ministrstvo. SN SKP potrdi vlada za predložitev Evropski komisiji za izvajanje [Uredbe 2021/2115/EU](#).

(2) Organ upravljanja za SN SKP iz 123. člena [Uredbe 2021/2115/EU](#) je ministrstvo.

(3) Odbor za spremljanje iz 124. člena [Uredbe 2021/2115/EU](#) je odbor za spremljanje izvajanja SN SKP, ki ga ustanovi vlada z odlokom, s katerim določi njegove naloge, sestavo in način delovanja.

(4) Pristojni organ iz 8. člena [Uredbe 2021/2116/EU](#) je ministrstvo.

(5) Akreditirana plačilna agencija iz 9. člena [Uredbe 2021/2116/EU](#) je agencija, ki ji pristojni organ iz prejšnjega odstavka podeli akreditacijo s sklepom na podlagi pogojev in meril iz 9. člena [Uredbe 2021/2116/EU](#).

(6) Certifikacijski organ iz 12. člena [Uredbe 2021/2116/EU](#) je organ, določen v zakonu, ki ureja javne finance.

204. člen

(dokončanje postopkov)

(1) Postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po tem zakonu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se postopek, začel na podlagi javnega razpisa, ki je bil objavljen pred uveljavitvijo tega zakona, konča po Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23).

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se postopki na podlagi zbirne vloge, ki so začeti do 31. decembra 2025, končajo po Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23).

205. člen

(sklenjene pogodbe)

Pogodbe, sklenjene na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), ostanejo v veljavi do izteka veljavnosti.

206. člen

(dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na družinski kmetiji)

Dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, izdana na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), ostanejo v veljavi in se uskladijo z določbami tega zakona v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

207. člen

(zavezanci za vpis v evidence)

Zavezanci za vpis v evidence po Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) ostanejo vpisani v evidence po tem zakonu.

208. člen

(vpis v RKG in kmetijsko gospodarstvo)

(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva, član kmetije in zaposlen, vpisani v RKG v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), je vpisan v RKG iz 157. člena tega zakona.

(2) Agrarne skupnosti, ki niso registrirane v skladu z Zakonom o agrarnih skupnostih (Uradni list RS, št. 74/15, 44/22 in 38/24), ampak so vzpostavljene v skladu z Zakonom o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (Uradni list RS, št. 5/94, 38/94, 69/95, 22/97, 56/99, 72/00, 87/11, 14/15 – ZUUJFO in 74/15 – ZAgrS), ostanejo vpisane v evidenci subjektov in RKG kot nosilke kmetijskih gospodarstev do konca finančne perspektive za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

(3) Pašne skupnosti, ki niso registrirane v skladu s tem zakonom, ampak so vzpostavljene v skladu z Zakonom o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D, 79/17, 44/22 in 78/23 – ZUNPEOVE), ostanejo vpisane v evidenci subjektov in RKG kot nosilke kmetijskih gospodarstev do konca finančne perspektive za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

(4) Določbe druge in tretje alineje drugega odstavka 19. člena tega zakona, in iz 1. točke pod č.) in d.) prvega odstavka 157. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2027.

(5) Določbe 18. člena tega zakona se ne uporabljajo za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

209. člen

(skupine in organizacije proizvajalcev)

(1) Skupine in organizacije proizvajalcev priznane v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) ohranijo priznanje do konca programskega obdobja skupne kmetijske politike 2023-2027.

(2) Organizacije in skupine proizvajalcev iz prejšnjega odstavka, razen skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, se morajo uskladiti s 57. oziroma 58. členom tega zakona najpozneje pred začetkom novega programskega obdobja skupne kmetijske politike.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se morajo organizacije in skupine proizvajalcev iz prvega odstavka tega člena, razen skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, ki so prejele sredstva iz naslova ukrepov kmetijske politike, uskladiti s 57. oziroma 58. členom tega zakona v 60 dneh po izteku obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev.

210. člen

(izvajalci javnih služb in nosilec javnega pooblastila za računovodsko pisarno)

(1) Naloge javnih služb iz tega zakona opravljajo dosedanji izvajalci javnih služb do izteka veljavnih pogodb.

(2) Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz 171. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja naloge javnega pooblastila iz 26. člena tega zakona do podelitve javnega pooblastila v skladu s tem zakonom, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2026. V ta namen dosedanji izvajalec in ministrstvo skleneta aneks k pogodbi o izvajanju javnega pooblastila, ki vsebuje ključne elemente mreže FSDN.

(3) Javna služba iz 133. člena tega zakona se začne izvajati s 1. januarjem 2028.

211. člen

(podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu)

(1) Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz 13.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja vse naloge priprave podnebnega poročila o stanju v kmetijstvu, iz 11. člena tega zakona, vendar ne dlje kot do 31. marca 2028, če izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Javno pooblastilo iz 11. člena tega zakona se ne glede na šesti odstavek 11. člena tega zakona, prvič podeli za obdobje od 1. aprila 2028 do 31. decembra 2038.

212. člen

(obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč)

Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz 28.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja naloge spremljanja vsebnosti organske snovi v tleh, odmrle nadzemne biomase, lesne biomase, fizikalno-kemijskih lastnosti kmetijskih tal ter naloge spremljanja načina rabe kmetijskih zemljišč, in sicer za oceno emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembe rabe zemljišč, iz 140. člena tega zakona, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2028, če izpolnjuje predpisane pogoje.

213. člen

(izdelava ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu)

(1) Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz a28.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja naloge za zbiranje, obdelavo podatkov in izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu, iz 141. člena tega zakona, vendar ne dlje kot do 31. marca 2028, če izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Javno pooblastilo iz 141. člena tega zakona se ne glede na sedmi odstavek 141. člena tega zakona, prvič podeli za obdobje od 1. aprila 2028 do 31. decembra 2038.

214. člen

(nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal)

Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz b28.b člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja vse naloge krovnega spremljanja stanja kmetijskih tal iz 148. člena tega zakona, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2027, če izpolnjuje predpisane pogoje.

215. člen

(nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal)

Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz c28.b člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja vse naloge spremljanja stanja kmetijskih tal iz 149. člena tega zakona do izteka veljavnosti odločb o podelitvi javnega pooblastila.

216. člen

(kontrola in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov)

(1) Dosedanja organizacija za certificiranje hmelja iz 92.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) opravlja vse naloge kontrole in certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov iz 138. člena tega zakona.

(2) Dosedanji centri za certificiranje hmelja in osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja iz 92.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), opravljajo vse naloge certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov iz 139. člena tega zakona.

217. člen

(dodatni terenski ogledi in pregledi na kraju samem)

Dodatni terenski ogledi iz 76. člena tega zakona in pregledi na kraju samem iz 78. člena tega zakona se do podelitve novega javnega pooblastila na podlagi tega zakona izvajajo na podlagi 36. in a36.b člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23). Šteje se, da lahko naloge za izvajalca javnega pooblastila še naprej izvajajo vsi strokovni delavci, ki so izpolnjevali zahtevane pogoje za izvajanje nalog na dan uveljavitve tega zakona.

218. člen

(evidenca podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev FSDN)

Podatki iz evidence kmetijskega knjigovodstva iz 151. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23) se prenesejo v evidenco podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev FSDN iz 165. člena tega zakona v enem letu od začetka veljavnosti tega zakona.

219. člen

(evidenca o delovnih opravilih)

(1) Evidenca iz 162. člena tega zakona se vzpostavi po zaključku izvajanja finančne perspektive za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

(2) Ne glede na četrti odstavek 152. člena tega zakona zavezanci izpolnjujejo evidenco iz 162. člena tega zakona v pisni obliki v obdobju izvajanja finančne perspektive za izvajanje ukrepov kmetijske politike v letih 2023–2027.

220. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe dosedanjih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23):

1. Pravilnik o označevanju vira sofinanciranja iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 28/25),

2. Pravilnik o strokovni komisiji za izvajanje intervencije konzorciji institucij znanja v podporo prehodu kmetijstva v zeleno, digitalno in podnebno nevtrarno iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 26/25),
3. Pravilnik o vpisu v evidenco osuševalnih in namakalnih sistemov (Uradni list RS, št. 72/24),
4. Pravilnik o evidenci organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje, skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti in medpanožnih organizacij (Uradni list RS, št. 63/24),
5. Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg žit, oljnic in uradno potrjenega semena (Uradni list RS, št. 49/24),
6. Pravilnik o priznanju organizacij proizvajalcev in združenj organizacij proizvajalcev v sektorjih sadje in zelenjava, oljčno olje in namizne oljke ter hmelj (Uradni list RS, št. 43/24),
7. Pravilnik o priznanju skupin proizvajalcev za skupno trženje (Uradni list RS, št. 42/24),
8. Pravilnik o priznanju medpanožnih organizacij v kmetijskih sektorjih (Uradni list RS, št. 36/24),
9. Pravilnik o priznanju organizacij proizvajalcev in združenj organizacij proizvajalcev v sektorjih žita, sladkor, lan in konoplja, goveje in telečje meso, ovčje in kozje meso, jajca, perutninsko meso, čebelarški proizvodi, vino, živo drevje in druge rastline, čebulice, korenine in podobno, rezano cvetje in okrasno listje ter drugi proizvodi (Uradni list RS, št. 32/24 in 66/24),
10. Pravilnik o zbirki podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal ter podatkov emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 24/24),
11. Pravilnik o evidenci o analizah voluminozne krme za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja (Uradni list RS, št. 24/24),
12. Uredba o finančni podpori za izvajanje aktivnosti kmetijskih, razvojnih in izobraževalnih organizacij Slovencev v zamejstvu (Uradni list RS, št. 121/23),
13. Pravilnik o metodah merjenja zemljišč in o tehničnih tolerancah meritev (Uradni list RS, št. 78/23),
14. Pravilnik o evidenci krajinskih značilnosti za pogojenost in ukrepe kmetijske politike (Uradni list RS, št. 39/23, 24/24 in 18/25),
15. Pravilnik o razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost (Uradni list RS, št. 34/23),
16. Pravilnik o integrirani pridelavi poljščin, zelenjave, hmelja, sadja in oljk ter grozdja (Uradni list RS, št. 31/23, 67/23, 56/24 in 81/25),
17. Pravilnik o evidenci pridelovalcev zelenjave in zelišč (Uradni list RS, št. 21/23),
18. Pravilnik o izračunu standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev (Uradni list RS, št. 21/23, 32/24 in 18/25),
19. Pravilnik o podnebnem poročilu o stanju v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 14/23),

20. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za pripravo podnebne poročila o stanju v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 14/23),
21. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za zbiranje, obdelavo podatkov in izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 14/23),
22. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za opravljanje nalog spremljanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 11/23 in 53/25),
23. Pravilnik o registru kmetijskih gospodarstev (Uradni list RS, št. 7/23 in 15/24),
24. Pravilnik o načinu uporabe in načinu poteka komunikacije prek Sopotnika ter načinu dodatnega obveščanja strank (Uradni list RS, št. 156/22),
25. Pravilnik o kadrovske in tehničnih pogojih za izvajanje neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva ter o programu neformalnega izobraževanja na področju čebelarstva za obdobje od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2025 (Uradni list RS, št. 135/22),
26. Pravilnik o certificiranju pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (Uradni list RS, št. 108/22),
27. Pravilnik o evidencah s področja ekološke pridelave in predelave kmetijskih pridelkov in živil (Uradni list RS, št. 105/22),
28. Pravilnik o načinu vzorčenja, zagotavljanju kakovosti in metodologiji laboratorijskega analiziranja organske snovi in hranil na kmetijskih zemljiščih za namen spremljanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 103/22),
29. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal (Uradni list RS, št. 103/22),
30. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal (Uradni list RS, št. 103/22),
31. Pravilnik o spremljanju stanja kmetijskih tal (Uradni list RS, št. 103/22),
32. Uredba o uporabi oljčnih tropin in rastlinske vode za gnojenje (Uradni list RS, št. 10/22),
33. Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trge prašičjega mesa, ovčjega mesa ter perutninskega mesa in jajc (Uradni list RS, št. 191/20),
34. Pravilnik o priznanju organizacij proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (Uradni list RS, št. 110/20),
35. Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg govejega mesa (Uradni list RS, št. 91/20),
36. Pravilnik o organizacijah proizvajalcev v sektorju prašičjega mesa (Uradni list RS, št. 56/20),
37. Pravilnik o evidenci posebnih kultur (Uradni list RS, št. 1/18 in 42/23),
38. Pravilnik o evidenci za sektor mleka in o tržno informacijskem sistemu za trg mleka in mlečnih izdelkov (Uradni list RS, št. 66/17),
39. Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg s svežim sadjem (Uradni list RS, št. 83/16),
40. Pravilnik o evidenci komasacij (Uradni list RS, št. 36/16),

41. Pravilnik o seznamu kmetijske in gozdarske mehanizacije ter katalogu stroškov kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 7/16, 31/19, 157/21 in 94/24),
42. Pravilnik o katalogu stroškov in najvišjih priznanih vrednosti (Uradni list RS, št. 7/16, 38/16, 73/17, 31/19, 82/22 in 15/24),
43. Pravilnik o skupinah kmetijskih pridelkov (Uradni list RS, št. 4/16),
44. Uredba o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji (Uradni list RS, št. 57/15, 36/18, 151/22 in 4/25),
45. Pravilnik o izbiri izvajalcev kontrol na kraju samem (Uradni list RS, št. 30/15),
46. Pravilnik o določitvi majhnih količin živil, pogojih za njihovo pridelavo ter o določitvi nekaterih odstopanj za obrate na področju živil živalskega izvora (Uradni list RS, št. 96/14),
47. Pravilnik o registraciji in odobritvi obratov na področju živil (Uradni list RS, št. 96/14),
48. Pravilnik o delovanju mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev, ki vodijo kmetijsko knjigovodstvo po metodologiji FADN (Uradni list RS, št. 76/14 in 43/19),
49. Pravilnik o embalaži in tržno informacijskem sistemu za oljčno olje (Uradni list RS, št. 60/12),
50. Pravilnik o izdaji dovoljenja za uvoz konopljinega semena iz tretjih držav (Uradni list RS, št. 65/11),
51. Pravilnik o metodah inšpekcijskega nadzora, ki se uporabljajo za preverjanje skladnosti svežega sadja in zelenjave s tržnimi standardi v maloprodaji (Uradni list RS, št. 30/11),
52. Uredba o izvajanju sistema izvoznih nadomestil v okviru prava Skupnosti za skupno ureditev kmetijskih trgov (Uradni list RS, št. 79/09 in 84/09 – popr.),
53. Uredba o izvajanju sistema varščin za izpolnitev obveznosti, povezanih z ukrepi kmetijske tržno-cenovne politike (Uradni list RS, št. 52/09),
54. Uredba o izvajanju sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj, potrdil in listin o nadzoru za kmetijske proizvode (Uradni list RS, št. 34/09)
55. Pravilnik o evidenci dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč (Uradni list RS, št. 122/08, 4/10 in 110/10),
56. Pravilnik o certificiranju pridelka hmelja in prometu s hmeljem (Uradni list RS, št. 98/08, 63/10 in 67/12).

(2) Predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do uveljavitve podzakonskih predpisov po tem zakonu, če niso v nasprotju s tem zakonom.

221. člen

(podaljšanje veljavnosti predpisov)

(1) Kot predpisi, izdani na podlagi prvega odstavka 44. člena tega zakona, še naprej veljajo predpisi izdani na podlagi 10., 11., 11.a in 12. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23):

1. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v prilagoditev kmetijskih gospodarstev izvajanju nadstandardnih zahtev s področja dobrobiti rejnih živali iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 20/25),
2. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v sanacijo in obnovo gozdov po naravnih nesrečah in neugodnih vremenskih razmerah iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 14/25),
3. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v dvig produktivnosti in tehnološki razvoj, vključno z digitalizacijo kmetijskih gospodarstev, ter intervencije naložbe v prilagoditev na podnebne spremembe pri trajnih nasadih iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 14/25),
4. Uredba o izvajanju intervencij v sektorju sadja in zelenjave iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 109/24),
5. Uredba o pravilih socialne pogojenosti iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 109/24),
6. Uredba o izvajanju intervencije testiranje naravovarstvenih ukrepov na zavarovanih območjih iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 98/24),
7. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v učinkovito rabo dušikovih gnojil, intervencije naložbe v nakup kmetijske mehanizacije in opreme za optimalno uporabo hranil in trajnostno rabo FFS ter intervencije naložbe v nakup kmetijske mehanizacije in opreme za upravljanje traviščnih habitatov iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 95/24),
8. Uredba o intervenciji ohranjanje, trajnostna raba in razvoj rastlinskih genskih virov v kmetijstvu iz Strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 70/24),
9. Uredba o izvajanju intervencije konzorciji institucij znanja v podporo prehodu kmetijstva v zeleno, digitalno in podnebno nevtrarno iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 60/24 in 89/24),
10. Uredba o izvajanju intervencije podpora za projekte evropskega partnerstva za inovacije za kmetijsko produktivnost in trajnostnost iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 60/24),
11. Uredba o izvajanju intervencije regijski pristop povezovanja lokalnih proizvodov s poudarkom na ekoloških proizvodih iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 60/24),
12. Uredba o izvajanju intervencije izmenjava znanja in prenos informacij ter usposabljanje svetovalcev iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 57/24 in 109/24),
13. Uredba o podpori vinskemu sektorju na ciljnih trgih (Uradni list RS, št. 49/24),
14. Uredba o ukrepih kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja (Uradni list RS, št. 44/24),
15. Uredba o izvajanju intervencije podpora za dejavnosti informiranja in promocije proizvodov iz shem kakovosti iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 43/24),

16. Uredba o sistemu dovoljenj za zasaditev vinske trte (Uradni list RS, št. 4/16, 23/17, 22/24 in 70/24),
17. Uredba o plačilih za okoljske in podnebne obveznosti ter naravne ali druge omejitve iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 30/24, 78/24 in 2/25),
18. Uredba o izvajanju gozdarskih intervencij iz strateškega načrta Republike Slovenije za obdobje 2023–2027 (Uradni list RS, št. 22/24 in 2/25),
19. Uredba o izvajanju podintervencije podpora za ustanovitev in začetno delovanje kolektivnih oblik sodelovanja v kmetijskem in gozdarskem sektorju iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 18/24),
20. Uredba o pravilih pogojenosti (Uradni list RS, št. 2/24, 30/24 in 109/24),
21. Uredba o izvajanju intervencij s področja zemljiških operacij iz Strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 132/23),
22. Uredba o izvajanju intervencij v vinskem sektorju (Uradni list RS, št. 132/23 in 85/24),
23. Uredba o izvajanju lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v obdobju do leta 2027 (Uradni list RS, št. 132/23 in 57/24),
24. Uredba o izvajanju intervencije podpora za novo sodelovanje v shemah kakovosti iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 124/23 in 98/24),
25. Uredba o izvajanju intervencij podpora za vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov in medgeneracijski prenos znanja iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 88/23, 12/24, 43/24 in 13/25),
26. Uredba o skupnih določbah za izvajanje intervencij razvoja podeželja, ki niso vezane na površino ali živali, iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 77/23, 19/24, 52/24, 9/25 in 55/25),
27. Uredba o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje primarne kmetijske proizvodnje (Uradni list RS, št. 64/23),
28. Uredba o izvajanju intervencij v sektorju čebelarских proizvodov iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 17/23),
29. Uredba o neposrednih plačilih iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 17/23, 63/23, 113/23, 2/24, 30/24, 83/24, 2/25 in 36/25),
30. Uredba o izvajanju ukrepa izredna začasna podpora kmetom ter MSP, ki jih je vpliv ruske invazije na Ukrajino še posebej prizadel iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 17/23),
31. Uredba o delovanju lokalnih akcijskih skupin in potrditvi strategij lokalnega razvoja za programsko obdobje do leta 2027 (Uradni list RS, št. 161/22 in 61/23),
32. Uredba o sofinanciranju izvedbe praktičnega pouka v kmetijstvu in za usposobitev zavodov in razvojnih centrov v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 20/22 in 42/23),

33. Uredba o izvajanju podukrepa Ustanavljanje skupin in organizacij proizvajalcev v kmetijskem in gozdarskem sektorju iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 28/18, 46/19, 129/20, 61/21 in 140/21),
34. Uredba o izvajanju ukrepa Sodelovanje iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 68/17, 71/18, 36/19, 108/20, 163/21, 137/22 in 61/23),
35. Uredba o izvajanju podukrepa pomoč za zagon dejavnosti, namenjene razvoju majhnih kmetij, iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 47/17, 67/19, 74/21 in 135/21),
36. Uredba o izvajanju ukrepa Sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 67/16, 68/17, 71/18, 157/20 in 61/21),
37. Uredba o ukrepih kmetijsko-okoljska-podnebna plačila, ekološko kmetovanje in plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 16/16, 51/16, 84/16, 15/17, 63/17, 68/17, 5/18, 65/18, 81/18, 10/19, 76/19, 7/20, 61/20, 78/20, 26/21, 197/21, 20/22, 157/22, 34/23, 118/23 in 32/24),
38. Uredba o izvajanju ukrepa naložbe v osnovna sredstva in podukrepa podpora za naložbe v gozdarske tehnologije ter predelavo, mobilizacijo in trženje gozdarskih proizvodov iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 104/15, 32/16, 66/16, 14/17, 38/17, 40/17 – popr., 19/18, 82/18, 89/20, 152/20, 121/21, 11/22, 155/22, 12/23, 50/23, 103/23, 13/24 in 39/24),
39. Uredba o navzkrižni skladnosti (Uradni list RS, št. 97/15, 18/16, 84/16, 5/18, 81/18, 38/19 in 184/21),
40. Uredba o izvajanju podukrepa pomoč za zagon dejavnosti za mlade kmete iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020 (Uradni list RS, št. 55/15, 38/16, 84/16, 19/17, 66/18, 50/19, 4/20, 6/22 in 32/24),
41. Uredba o izvajanju lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v programskem obdobju 2014–2020 (Uradni list RS, št. 42/15, 28/16, 73/16, 72/17, 23/18, 68/18, 68/19, 157/20, 163/21, 181/21, 92/23 in 2/25),
42. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v predelavo in trženje kmetijskih proizvodov za dvig produktivnosti in tehnološki razvoj, vključno z digitalizacijo, ter intervencije kolektivne naložbe v kmetijstvu za skupno pripravo kmetijskih proizvodov za trg in razvoj močnih in odpornih verig vrednosti preskrbe s hrano iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 45/25),
43. Uredba o izvajanju intervencije naložbe v razvoj in dvig konkurenčnosti ter tržne naravnosti ekoloških kmetij iz strateškega načrta skupne kmetijske politike 2023–2027 (Uradni list RS, št. 73/25).

(2) Kot predpis, izdan na podlagi 54. člena tega zakona, še naprej velja Pravilnik o katalogu stroškov in njihovih vrednostih na enoto (Uradni list RS, št. 34/24, 95/24 in 87/25), izdan na podlagi 18.b člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23).

(3) Kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 116. člena, tretjega odstavka 117. člena in prvega odstavka 125. člena tega zakona, še naprej veljajo:

1. Uredba o izvajanju javne svetovalne službe v čebelarstvu za obdobje od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2028 (Uradni list RS, št. 172/21 in 83/24), izdan na podlagi četrtega odstavka 113. člena, tretjega odstavka 114. člena in prvega odstavka 118. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23),
2. Uredba o ureditvi trga s hmeljem (Uradni list RS, št. 20/09, 60/10, 88/11 in 50/15),
3. Uredba o javni službi kmetijskega svetovanja za obdobje 2026–2028 (Uradni list RS, št. 73/25),
4. Uredba o javnih službah strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin za obdobje 2026–2028 (Uradni list RS, št. 80/25),
5. Uredba o javni službi nalog rastlinske genske banke za obdobje 2026–2028 (Uradni list RS, št. 80/25),
6. Uredba o državni javni službi na osuševalnih in namakalnih sistemih za obdobje 2026–2028 (Uradni list RS, št. 82/25).

(4) Kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 122. člena oziroma 127. člena tega zakona, še naprej veljajo:

1. Pravilnik o podrobnejših pogojih za izvajanje javne svetovalne službe v čebelarstvu za obdobje od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2028 (Uradni list RS, št. 174/21),
2. Pravilnik o določitvi cen storitev javne službe kmetijskega svetovanja, ki so za uporabnike plačljive (Uradni list RS, št. 11/18 in 10/19),
3. Pravilnik o pogojih glede prostorov, opremljenosti in kadrov, ki jih mora izpolnjevati izvajalec javne službe kmetijskega svetovanja (Uradni list RS, št. 63/17),
4. Pravilnik o pogojih glede prostorov, opremljenosti in kadrov za opravljanje javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 82/25),
5. Pravilnik o nalogah, pogojih in cenah storitev opravljanja javne službe v hmeljarstvu (Uradni list RS, št. 41/21),
6. Pravilnik o merilih, postopkih in metodah za ohranjanje in trajnostno rabo rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo ter o pogojih za opravljanje javne službe nalog rastlinske genske banke (Uradni list RS, št. 62/17 in 84/25),
7. Pravilnik o podrobnejših pogojih za izvajanje javne službe upravljanja in vzdrževanja hidromelioracijskih sistemov (Uradni list RS, št. 85/14).

(5) Spremembe in dopolnitve predpisov iz tega člena, sprejete do uveljavitve tega zakona, še naprej veljajo kot predpisi izdani na podlagi tega zakona.

(6) Predpisi iz tega člena se uskladijo z določbami tega zakona v roku dveh let od uveljavitve tega zakona.

(sredstva za gnojenje)

Uredba o izvajanju uredbe (EU) o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu (Uradni list RS, št. 30/23) velja še naprej.

223. člen

(rok za sprejem podzakonskih predpisov)

Minister oziroma vlada sprejme predpise iz tega zakona v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

224. člen

(prenehanje določb zakona o živalih)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati 12., 15., 17., 18., 20., 21., 23., 24., 25. in 26. člen Zakona o živalih (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUreP-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVVR in 45/15).

225. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23).

226. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2026.

Št. 322-01/25-12/33

Ljubljana, dne 21. novembra 2025

EPA 2244-IX

Državni zbor

Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica